

A still life painting in a soft, impressionistic style. A white ceramic vase with a curved handle holds a bouquet of yellow flowers with green foliage. In the foreground, a bright red apple sits on the left, and a dark, textured object, possibly a piece of bread or a small pot, sits on the right. The background is a light, neutral tone.

MIK

Glasilo OŠ Miklavž na Dravskem polju

Miklavž na Dravskem polju, šol. l. 2016/17

MIK-u na pot

Glas melodije šolskega zvonca počasi zamira. Težko pričakovane počitnice so pred vrati. Vsi se jih po malem veselimo. Počeli bomo, za kar med šolskim letom ni bilo (ali pa premalo) časa. Druženje s prijatelji, počitnice pri babici in dedku, morje, jutranja poležavanja, branje napetih zgodb ... – še in še je stvari, ki jih je tako lepo poleti početi, ko ni zjutraj navsezgodaj na vratih mame ali pa glasnega brrrrrr budilke z nočne omarice; obojega z enakim pomenom: *'Zaspane', vstani, v šolo je treba!*

Verjamem, da bo kdo izmed vas tudi med počitnicami segel po MIK-u, ki (kot leta poprej) tudi tokrat prinaša zanimivo branje, ki ste ga ustvarili vi, dragi učenci, nekaj prispevkov pa soprispevali učitelji. Ko sem se takole (po svoje) 'sprehodila' skozi prispevke in jih prebirala, sem znova videla, da ste/smo počeli veliko zanimivega poleg nabiranja takšnih in drugačnih znanj. Za vami, učenci, so uspešna tekmovanja, zanimivi eksperimenti, ekskurzije, dnevi dejavnosti ... Tudi sogovornika v intervjujih sta marsikaj zanimivega povedala /.../, več pa vam ne izdam. Vzemite v roke MIK in sami odkrivajte, kaj vam prinaša.

Prepusťte se besedni in likovni govorici našega glasila, naj bo prijetno, počitnice pa doooooolge in leeeeeepe ter polne nepozabnih, čudovito vznemirljivih dogodivščin – v jeseni pa se zdravi, spočiti, polni energije (in za kak centimeter večji) vrnite nazaj v šolske klopi.

Ana Koritnik,
urednica in oblikovalka šolskega glasila

Hvala vsem, ki ste s svojimi prispevki soustvarili MIK ali kakor koli drugače prispevali k nastanku šolskega glasila, in hvala naši ravnateljici Dušanki MIHALIČ MALI, ki nas je podpirala pri nastajanju glasila in tudi sicer, da je MIK sploh ugledal dan.

Likovna predloga za naslovnico: *Lara Gomolj, 3. b, Tihožitje*



LUŠTNO JE BILO

... v lanski MIK sem zapisala: vsako šolsko leto traja enako dolgo, a zapušča različne stopinje tega časa. Res je. In kmalu bo pred nami spet novo šolsko leto.

A sedaj je čas »bilanc«. Premisleka in pogleda nazaj. Analize. Čeprav mislim, da je treba bilanco delati dnevno, tedensko, mesečno, se mi zdi prav, da enkrat na leto človek sede sam s seboj in si vzame čas za pregled obdobja, ki ga označujemo s šolskim letom. Vzeti v roke koledar, si s svinčnikom pisati utrinke in jih spraviti skupaj v okvir, ki ga lahko označimo z letnim šolskim poročilom.

Posebno leto je bilo. Če bi me vprašali, kako bi leto opisala na kratko, bi rekla – **lušno je bilo!** Če premišljujem malo bolj, ugotavljam, da je verjetno moje bogastvo prav v tem, da lahko za čisto vsako leto najdem številne nasmehе učiteljev, veliko sreče in trenutkov, ki so jemali dih, in priložnosti, ki so me/nas učile, da smo lahko še boljši. To je resnično bogastvo! In če pogledam v prihodnost, si lahko le želim, da naj bo vsako leto preplet toliko izjemnih učiteljev, lepih in drugačnih izkušenj.

Verjetno besedo hvala slišite premalokrat, spoštovani učitelji! Večkrat bi vam jo morala nameniti. Tudi država. Pogosto bi vam jo morali izreči naši učenci. Seveda je prav, da jo večkrat izgovorijo tudi starši. Vendar, spoštovani, verjamem in vem, da vas cenijo in spoštujejo država, starši in učenci. Samo pogosto tega ne znajo oz. znamo pokazati. Komunikacija je naš izziv. Čustva tlačimo.

In ker sama verjamem, da je čas za vaš poklon, si sposodim misli Sai Babe iz knjige Čas je za modrost.

Učiteljevanje je najplemenitejše med poklici. Je prav tako najsvetejša duhovna pot k samouresničevanju. Saj vsebuje negovanje nesebične ljubezni ter obilno darovanje in delitev

ljubezni. Učitelj oblikuje prihajajoči rod v osebe s samozaupanjem, naslanjajoče se nase. Učitelj je graditelj srečnih domov, naprednih skupnosti in miroljubnih narodov. Ne samo, da se mora učitelj opremiti z znanjem in veščino, kako sporočiti in poučiti, temveč tudi z vizijo in uvidom, kako navdihovati in preobražati. Otroci vpijajo običaje in navade, vedenje in verovanje, ki jih vidijo pri učiteljih in starejših. Zato bi moral biti učitelj nenehen zgled za tiste ideale, ki jih želi vsaditi v otroška srca. Mora se odlikovati s skromnostjo, preprostostjo, čudenjem in častitljivostjo – tako da vzgoja obrodi plodove izvrstnih odlik. Tak učitelj lahko postane svetilnik resnice, ljubezni in velikega spoštovanja. Otroci, ki rastejo pod njegovo modro skrbjo, bodo zasijali kot svetilka ljubezni v svojih domovih, izžarevajoči pogum, radost in upanje. Naj svetilniki nikoli ne ugasnejo. Naj svetijo z jasnim sijajem.

In skupna bilanca ob zaključku leta – dobri učitelji + dobri učenci in dobri starši = dober narod.

Spoznavam, da skupaj gradimo narod. Da smo mi narod. In da je na koncu prav vse odvisno od nas. Od mene, tebe, spoštovani učitelj, učenec, starš. Od nas.

In če to razumemo, nam bo prineslo veliko spremembo. A če kdo vanjo ne verjame, si bomo pa sposodili še čarobno paličico.

Resnično, ko takole pišem, ugotavljam, da je bilo to posebno leto, **lušno je bilo** in še enkrat hvala vsem, ki ste bili del šol. leta 2016/17. Samo želimo si še lahko podobnih let. Verjamem, da bo čisto vsak znal najti kakšno zgodbo leta, ki gre h koncu. Zapišite si jo in jo povejte tistim, ki jih imate najraje. Jaz sem jo povedala Vam, spoštovani učitelji! Preprosto ... Hvala.

Ravnateljica zavoda:
Dušanka MIHALIČ MALI



Katarina Hlede Jelen, 9. c

Orfej in Evridika

Orfej igral na liro je in ob tem še zaljubil se.
Zvok lire prinesel čudež je, Evridiko oženil je.
Evridiki življenje se izteklo je, ker kača pičila jo je.
Orfej po svetu blodil je, iskal veselo pesem.
Melodija in žalost sta omehčala vse prepreke do vladarja Hada.
Šel je v jamo in iskal vladarja Hada.
Ko Orfej ga našel je, je prosil za Evridiko.
»Ne ozri se nazaj in Evridiko dobil boš nazaj.«
A Orfej pozabil na zahtevo je in nazaj ozrl se je.
V daljavi zagledal je Evridiko, ki že izginjala je.
Nikoli več je ni dobil, zato je žalostno melodijo spet odkril.
Trop bakhantk, častilk boga veselja, se razjezil je, ker si želel vesele pesmi je.
En hip začele kamenjati so ga, Orfeja žalostnega.
Dokler njegova pesem od vpitja pijanih žensk močnejša je bila, je kamenje padalo pred njega.
Nato vpitje žensk preglasno je postalo in Orfeja kamenje je do smrti pokončalo.
Orfeja pripeljalo je k Evridiki, njegovi lepi ženi.
Muze so ga pokopale, morilske ženske pa korenine so postale.
Orfejeva glava z liro na otoku Lesbos je pristala, zato je pesem tam poznana.

Eva Imenšek, 7. c



Zoja Šprah, 9. b



Blaž Bole, 9. c

Zvonko Trstenjak – DOBITNIK ŠILIHOVEGA PRIZNANJA

Za svoje delo ste prejeli Šilihovo priznanje. Zanima nas, kako ste se počutili na svečani podelitvi.

Dvorana v narodnem domu je bila polna, med navzočimi je bilo veliko mojih znancev in predvsem veliko kolegov iz naše šole. Bil sem ponosen nanje in vesel, da jih imam. Prejeti priznanje za opravljeno delo ni kar tako, spomniš se vseh trenutkov in doživetij, ki so pripeljali do tega, da stojiš na tem mestu. Prisotna je bila tudi ministrica za izobraževanje, znanost in šport Maja Makovec Brenčič, kar je prav gotovo dalo poseben pečat prireditvi. Vendar pa največ velja dan, ki je posvečen vsem prosvetnim delavcem, ki se nesebično razdajajo pri prenosu znanja in vzgajanju novih generacij. Tako ustvarjamo nov rod, ki bo s svojim znanjem spreminjal usodo Slovenije, Evrope, Zemlje.



Zakaj ste se odločili za poklic učitelja in kako ste se počutili, ko ste v učilnici prvič stopili pred učence?

Učitelji so vedno pomembno vplivali na moje odločitve, predvsem razrednik Marjan Horvat in učiteljica slovenščine Hilda Žigart. Oba sta menila, da bi lahko bil učitelj, da bi znal prenašati znanje na mlajše rodove. Takrat sem se odločil, da bom res izbral to pot in sem se vpisal na Pedagoško šolo v Mariboru. Danes je to III. gimnazija. Rad sem imel kemijo, matematiko, biologijo in fiziko. Odločiti sem se moral samo še, čemu bom dal večji poudarek. Vmes se je zgodila še vojska, kjer pa sem odkril, da imam tudi veliko praktičnih spretnosti. Tako se je tehtnica prevesila v smer fizike in tehnike.

Po dveh letih nadaljnjega šolanja sem se tako znašel kot mladi učitelj na OŠ »Bogdan Tušek« Miklavž, danes OŠ Miklavž na Dravskem polju. Da, moral sem v razred. Potne roke, tresoče noge, hitra hoja po kabinetu so izdajale veliko tremo in zaskrbljenost. »Bo mi uspelo?« je vrtalo v glavi. Takrat sem bil tudi član dramske skupine in podobne občutke sem imel tudi, kadar sem moral stopiti na oder. Vedel sem, da je to normalno. Pa bo trema minila po

izgovorjeni besedi? Učenci niso kot občinstvo, veliko pričakujejo, postavljajo vprašanja. Pa so bili učenci prijetni, vprašanja razumljiva in strah se je kmalu razblinil.

Ste pomočnik ravnateljice. Katero delo raje opravljate, delo podravnateljca ali učitelja?

Da, delo pomočnika ravnatelja opravljam že 24 let. Vendar se vedno zavedam, da je moje osnovno poslanstvo poučevanje. V tem tudi zares uživam. Res pa je, da tudi delo pomočnika postavlja mnoge izzive. Ti pa zahtevajo razmišljanje in iskanje novih rešitev, ki jih potem preizkušamo v praksi, in če so z njimi zadovoljni učitelji in učenci, so rešitve dobre. In prav te na koncu dajejo zadovoljstvo in novo voljo za nadaljnje delo. Tudi za delo v razredu je treba iskati nove načine dela, pristope, uvajanje nove tehnologije, izkoriščanje njenih neskončnih možnosti. Če to pomaga učencem pri doseganju znanja in nadaljnji uspešnosti, potem je tudi to delo uspešno. Skratka, vse delo je naravnano na razred, zato oboje rad opravljam.

Z učenci ste sodelovali na mnogih tekmovanjih, na katerih ste dosegali zelo lepe rezultate.

Res je. Ko sem začel poučevati fiziko, učenci naše šole niso sodelovali na tekmovanjih. S kolegom Marjanom Večkom sva se takoj odločila, da bova to spremenila. Od takrat naši učenci niso izpustili nobenega tekmovanja več, naša šola pa je organizirala že tri področna tekmovanja iz fizike. Zelo kmalu so se učenci začeli vračati s tekmovanj s srebrnimi priznanji. Največji uspeh pa je bil doseženo drugo mesto na državnem tekmovanju iz fizike z dvema učencema.

Kako bi opisali svoja leta poučevanja?

Vse, kar opravljaš z veseljem, hitro mine. Tudi meni se zdi, kot bi šele včeraj prvič stopil v razred, pa bo letos to šolo zapustila že moja 34. generacija. Učenci so danes precej drugačni. Danes v šolo prihajajo s povsem drugimi pričakovanji. Zrasli so ob računalnikih, vse znanje je veliko bolj dostopno kot včasih. Prej si moral v knjižnico, da si izvedel kaj več, danes sedeš za računalnik in poiščeš, kar želiš. Pomembno je, da znajo učenci na spletu izluščiti resnico in ne le slepo zaupati zapisanemu. Temu se moramo prilagoditi tudi učitelji. Veliko se nas v času šolanja ni srečalo z računalniki. Zato so naša leta polna dodatnega izobraževanja in iskanja načinov za boljše delo. Tehnologija se spreminja iz dneva v dan, prav tako tudi zahteve, ki so postavljene učiteljem. Zato naše delo ni le poučevanje, pač pa nenehno iskanje za boljšim načinom dela v razredu. Višje zahteve postavljajo tudi starši, ki od svojih otrok zahtevajo vedno več, velikokrat preveč. Takrat šola za učence postane stresna. Naloga učitelja pa je, da

poskuša blažiti ta stres. In svoje poučevanje vidim prav v iskanju meje učenca. Ko sem bil na obisku pri Ivu Boscarolu, se mi je vtisnil v spomin stavek: »Za uspešno podjetje ne smemo postaviti visokih ciljev, pač pa previsoke.« Dolgo sem o tem razmišljal in poskušal to prevesti v razred, na učence. A to velja tudi tukaj? Velja. Vendar se podjetje Iva Boscarola ukvarja samo z letali in ne s proizvodnjo hrane, z avtomobili, predelavo nafte ... Torej tudi učenci so na nekih področjih zelo nadarjeni, na nekaterih pa jim ne gre tako lahko od rok. Zato je treba poiskati njihova močna področja in le tam zahtevati preveč, saj je le-to pravi način za njihov razvoj in nadaljnjo življenjsko pot.

Veliko se ukvarjate z računalništvom.

Računalnik sem »odkril« šele v času, ko sem že poučeval na tej šoli. Šele takrat so se namreč pojavili prvi hišni računalniki. Prej so se uporabljali le za obdelavo podatkov v velikih podjetjih. To za šolstvo ni bilo tako zanimivo. Z njimi pa se je pokazala možnost uporabe v šolstvu. Takoj sem se podal na dopolnilno izobraževanje s tega področja. Z zaključkom pa se je moje učenje računalništva šele začelo. Ker v šolstvu ni bilo veliko denarja, seveda še nekaj časa nismo imeli računalnikov, dokler nisem izvedel, da bodo v takratnem SDK zamenjali računalnike. Ti pa so še bili dovolj dobri, da smo lahko začeli spoznavati delo v DOS-u, imeli pa so že nadgradnjo na grafični vmesnik windows. Dobili smo osem računalnikov in tako smo uredili prvo računalniško učilnico in jo umestili v eno tretjino današnje zbornice. Takrat je bila v preostalem delu knjižnica. Po nekaj letih nam je uspelo s pomočjo občine Maribor (takrat še Miklavž ni bila občina) postaviti prvo pravo računalniško učilnico, kjer pa so računalniki že bili povezani v mrežo. Danes je naša računalniška mreža sodobna, računalniki zelo zmogljivi, zato tudi delo na njih omogoča učencem pridobivanje novih znanj, spretnosti in veščin. Veliko naših učencev je prav zaradi znanj, pridobljenih v računalniški učilnici, izbralo izobraževanje v tej smeri za svojo življenjsko pot.

Sodelujete pri mnogih projektih, kot so Rimske gomile, Comenius in Erasmus+.

Kot pomočnik ravnateljice s svojim delom moram sodelovati skoraj v vsakem projektu, ki ga izvajamo na šoli, vsaj v nekem delu. Rimske gomile so projekt, pri katerem sem sodeloval že pri nastajanju. Začelo se je z Evropskim projektom obnove gomile, ki ga je takrat vodil gospod Dušan Makovec, kjer smo v Miklavžu dobili lep, atraktiven turistični objekt, hkrati pa tudi dober učni pripomoček. Podoben projekt je v sosednji Avstriji vodil gospod Heinz Kranzelbinder. Gospod Dušan Makovec nas je povezal z njim in takrat se je rodila ideja o sodelovanju treh krajev, ki jih povezujejo prav rimske gomile. V tem projektu sodelujejo

Ratschendorf (Avstrija), Benedikt in Miklavž (Slovenija). Srečanja potekajo že vse od leta 1996. Sodelujem pa tudi v projektih Comenius in Erasmus+, ker potrebujejo za izvajanje teh projektov tudi obilno računalniško podporo. Predvsem Erasmus+ je projekt, ki poudarja uporabo računalništva pri pouku, komuniciranja z računalniško tehnologijo in premagovanja jezikovnih razlik z računalnikom.

Se spomnite katerega dogodka iz šolskih klopi, ki se vam je še posebej vtisnil v spomin?

Morda bi tukaj kdo pomislil, da je to kakšen smešen dogodek iz razreda. Pa niso ti nekaj posebnega. Ti se dogajajo iz leta v leto. Najpomembnejši so dogodki, ko učenec v razredu naredi več, kot si pričakoval, in preseže samega sebe. To je zame vedno nekaj posebnega. Daje mi moči za nadaljnje delo. Natančno pa takšnih dogodkov ne bi opisoval.

Kako preživljate prosti čas?

Zato da lahko svoje delo opravljam, je potrebno gibanje. In takrat rad zaidem v gore ali pa se predam užitkom in spoznavanju Slovenije s kolesom.

Radi potujete? Kateri kraji so se vam še posebej vtisnili v spomin?



Da. Sicer Evrope še nisem zapustil, sem pa obiskal že veliko njenih držav in prestolnic. Največji vtis je name naredil Rim, večno mesto – predvsem starorimski del fora romana, pa Pompeji, Acropola – Atene, zibelka arhitekture, pa Barcelona, način življenja Nizozemcev, Amsterdam, prepreden s kanali. Več krajev kot vidiš,

močnejše je spoznanje, da pa je vendarle v Sloveniji najlepše. Majhni kraji, življenje se odvija počasneje, le korak in si v naravi, dva in si že ob morju. Kje je lahko lepše?

Kaj bi svetovali mladim?

Ko boste stopili na novo pot, se ne ustrašite preprek, ki vam jih postavlja življenje. Raje se pogumno spopadite z njimi in drugim, predvsem pa sebi dokažite, da zmorete.

Brina Kurnik, 8. a, Stella Brvar, 8. a, Nika Karanovič, 8. a

KOLESARSKI ŠPORTNI DAN

V petek, 9. 9. 2016, smo imeli kolesarski športni dan. Učenci osmih in devetih razredov smo se ob 8.20 s kolesi zbrali pred telovadnico. Učitelji so preverili prisotnost učencev, brezhibnost koles in čelad. Nekaj učenk se je odpravilo na pohod. Kolesarji smo se nato razdelili v skupine in se okoli 8.40 odpravili proti letališču v Skokah.

Med vožnjo smo imeli nekaj kratkih postankov, da smo na hitro popili nekaj vode. Velik del poti smo se peljali po makadamski cesti, nekaj časa po navadni, nekaj časa pa tudi po poteh ob gozdu. Ko smo bili v Slivnici, smo zagledali letališče. Upali smo, da bomo na cilj prišli hitreje, vendar nismo. Po makadamski poti smo se nekaj časa peljali ob avtocesti, kjer nam je večina voznikov tovornjakov pomahala ali potrobila. Nato smo z makadamske poti prišli na pot ob njivah, ki je bila zelo blatna. Po tej poti smo prišli do gozda. Vozili smo se še približno deset minut, preden smo prispeli na letališče. Bili smo utrujeni in prepoteni.

Na letališče smo prispeli ob 10.00. Najprej smo odložili kolesa, nato pa so učitelji spet preverili prisotnost učencev. Ko smo bili vsi, smo odšli na malico. Ko smo se okrepčali, smo šli igrati različne igre. Veliko dečkov se je odločilo za igranje nogometa, nekaj pa za odbojko. Slednjim

smo se pridružile tudi deklice. Preden smo se odpravili domov, smo se pomerili še v vlečenju vrvi. Razred proti razredu. Med osmošolci smo bili najboljši učenci 8. a, 9. razredi pa so imeli vsi po eno zmago.

Po vlečenju vrvi smo se odpravili domov. Med potjo so v nas obletavali roji mušic, zato je bila pot še težja kot prej. Vozili smo po isti poti kot prej, v glavnem po makadamu in malo po gozdnih poteh ter po cestah. Pred šolo smo prispeli približno ob 12.30. Učitelji so spet preverili našo prisotnost, nato smo lahko odšli na kosilo ali pa domov.

Za nami je bil lep športno obarvan dan.

Živa Ornik, 8. a

DAN ODPRTIH VRAT – USTVARJALNE DELAVNICE

Kdor je 28. novembra ob 8.20 prestopil prag naše šole, je v prvem trenutku pomislil, da je to povsem običajen dan. Pri vходу, v jedilnici in na hodnikih je v glavnem prevladovala tišina. Toda ko je kdo odprl vrata učilnic, ga je zajel živ žav, val ustvarjalnosti, novih idej, aktivnega dela in vonja po smreki, boru, lepilu, barvah in še po drugih materialih.

Tega dne je šola ponovno, kot že nekaj let zapored, široko odprla svoja vrata tudi staršem, dedkom, babicam, vsem, ki so se želeli pridružiti učencem pri ustvarjanju

izdelkov, ki naj bi jih v decembrskem večeru, natančneje 2. 12., ponudili na Miklavževem bazarju.

Letos smo se odločili, da bomo ustvarjali izdelke iz naravnih materialov.



No, moramo pa priznati, da se je med njimi znašlo tudi nekaj bleščic in drugih stvari, za katere bi lahko rekli, da niso najbolj naravne, a so bile kljub temu zelo lepe.

Mlade novinarke smo bile zadolžene, da se tega dne podamo po šoli in spremljamo dogajanje v razredih. Svoje delo smo želele opraviti kar se da dobro, zato smo se podale na potep.

Naše radovedne oči so imele kaj videti. Učenci so s svojimi starši, babicami in dedki ter z učiteljicami in učitelji lepili, šivali, pletli, rezali, gnetli ..., pri tem pa se pogovarjali, modrovali, smejali in se imeli lepo.

Mize so bile pošteno založene z volno, rižem, cimetom, pluto, lepilom, blagom, servietami, sivko, lesom, steklom, pločevinkami, filcem, storži, vejami, kartonom, koruzo, suhim sadjem ... Iz njih so izdelovali aranžmaje, snežinke, verižice,

svečnike, voščilnice, snežake, lutke, obeske, laterne, svetilke, škatlice, blazinice, nogavice ... Spretni prstki so gnetli das maso in oblikovali angelčke, jelenčke in druge prelepe okraske. Iz naravnih materialov so izdelovali tudi zvezdice, sovice, škratke, kapice in še marsikaj. Vsi ustvarjalci so bili zelo domiselni in mize so že kmalu krasili tudi najrazličnejši medvedki, božički, mošnjički, podstavki za sveče, verižice, zvezde, krmilnice, magnetki ... Prava paša za oči.

Naš sprehod po šoli se je moral zaključiti. S prelepimi vtisi smo se vrnile med svoje sošolce. Najprej smo opisale dogajanje v šoli, nato pa se ponovno lotile izdelovanja izdelkov in jih z veseljem ter s ponosom tudi dokončale. Z njimi smo želele razveseliti obiskovalce darilnega bazarja. To ponedeljkovo dopoldne je bilo zares ustvarjalno, delovno in zanimivo.



Gaja Siničič Rodeš, Neža Novak, Urška Trafela, Nina Gvardjančič, Enea Grbec, Živa Pivec, 6. c

NA KRILIH MAVRICE

Tradicija naše šole je, da v prvih decembrskih dneh pripravimo prireditev Miklavževanje, ki ima vsako leto drugačen podnaslov. Učiteljici, ki sta letos organizirali prireditev, sta jo poimenovali *Na krilih mavrice*. Vsi učenci smo se skupaj z učitelji na ta dogodek pripravljali precej časa, saj smo želeli v program vnesti čim več mavričnih odtenkov.

V prireditvi, ki je bila 2. decembra, so nas popeljali plesalci, čarobne misli in svetlobni utrinki. Prijetni zvoki so napolnili zadnje kotičke prepolne športne dvorane. Prireditev s pridihom mavričnih barv si je namreč želelo ogledati veliko ljudi, zato je že kmalu zmanjkalo sedežev. Prijetnemu vzdušju sta svoj delček dodala še ravnateljica šole, gospa Dušanka Mihalič Mali, in župan Občine Miklavž na Dravskem polju, gospod Leo Kremžar, ki sta nas v svojih nagovorih spomnila na mavrične trenutke, na lepoto prazničnih dni in nam zaželela vse najlepše.

V kulturnem programu so sodelovali učenci matične in podružnične šole. Nastopili so z različnimi plesi, recitali in s pevskimi točkami. Pred očmi gledalcev so se zvrstile plesne točke različnih zvrsti glasbe in vsaka točka nam je pripovedovala svojo zgodbo. Oblačila plesalcev so bila bele, modre, rdeče barve, vseh barv, kot mavrica na nebu. K prazničnemu vzdušju so z lepimi in

poučnimi mislimi pripomogli tudi mladi igralci, recitatorji in deklamatorji ter učenci, ki so igrali na različne instrumente. Vsi nastopajoči so se zelo potrudili in tako smo lahko občudovali mnogo lepo prikazanih točk. Všeč nama je bila njihova izvedba. Vsi so v svoj nastop vložili veliko truda, energije, dobre volje in svojega prostega časa. Mavrično vzdušje so približali vsem gledalcem v dvorani, ki so ob tem gotovo zelo uživali. Težko bi rekli, katera točka nama je bila najbolj všeč. Vse so se nama vtisnile v spomin kot lep dogodek.



Po prireditvi so obiskovalci odšli v jedilnico šole, kjer so jih že čakale bogato obložene stojnice z najrazličnejšimi izdelki, ki smo jih učenci skupaj s starši, babicami, dedki in z učitelji izdelali v ustvarjalnih delavnicah. Pridružila so se nam tudi miklavška društva – Društvo Glog, Društvo čebelarjev in Društvo kmečkih žena. Tudi letos so s svojimi lepimi izdelki sodelovali predstavniki Sončka – Mariborskega društva za cerebralno paralizo. Prepričani smo, da smo s ponujenimi izdelki razveselili

obiskovalce bazarja, ki so lahko z njimi razveselili svoje najdražje in jim polepšali ta večer.

Neža Novak in Gaja Siničič Rodeš, 6. c



NA KRILIH MAVRICE

Mavrica je simbol barvitosti, raznolikosti, igrivosti. Onkraj mavrice resnično štejejo drobne stvari, lepe misli in čarobni trenutki. Učenci OŠ Miklavž na Dravskem polju in Podružnice Dobrovce so z njo povezali Miklavževanje in praznični bazar. V petek, 2. 12. 2016, se je v športni dvorani pri OŠ Miklavž na Dravskem polju odvijala zdaj že tradicionalna prireditev Miklavževanje, ki je letos nosila naslov *Na krilih mavrice*. Po začetnem govoru gospe ravnateljice Dušanke Mihalič Mali in gospoda župana Lea Kremžarja so program nadaljevali učenci OŠ Miklavž na Dravskem polju in Podružnice Dobrovce, ki so z velikim pričakovanjem in zagnanostjo izkazali svoje pevske, plesne, recitacijske in dramske sposobnosti ter zanimanje za angleški in nemški jezik. S plesnimi točkami so ga popestrili tudi plesalci Kluba KUŠ NI ME, Plesnega

društva Ana, in učenci, ki svoje plesno znanje nadgrajujejo pri gospe Mojci Perko. Prireditev sta vodila učenca Saša Kodba in Matic Pogorelec, ki sta ob koncu prireditve obiskovalce, goste in nastopajoče povabila v avlo šole na praznični bazar, ki so ga pripravili učenci in miklavška društva – Društvo Glog, Društvo čebelarjev in Društvo kmečkih žena. S svojimi izdelki se je pridružil tudi Sonček – Mariborsko društvo za cerebralno paralizo.

Izdelki za bazar so nastajali v ponedeljek, 28. 11. 2016, ko je OŠ Miklavž na Dravskem polju odprla svoja vrata tudi staršem in starim staršem. Le-ti so skupaj z učenci na ustvarjalnih delavnicah preizkušali svoje ročne spretnosti pri izdelovanju najrazličnejših izdelkov, s katerimi so zbrali 1.939,63 evrov. Izkupiček so namenili šolskemu skladu za pomoč socialno šibkim otrokom.

*Mavrica ni zaradi sonca,
pa tudi ne zaradi dežja.
Mavrica je stezica,
po kateri se v srce pripelje
žarek lepega.*

Nina Adam



SREČANJE VRSTNIŠKIH MEDIATORJEV

V četrtek, 19. 1. 2017, je bilo na OŠ Miklavž na Dravskem polju srečanje vrstniških mediatorjev. Udeležilo se ga je 71 učencev in 34 mentorjev iz 19-ih šol.

Po sprejemu gostov v jedilnici šole smo se odpravili v učilnico četrtega razreda, kjer smo si najprej ogledali lep kulturni program in prisluhnili nagovoru gospe ravnateljice Dušanke Mihalič Mali, nato pa je sledila predstavitev gostov.



Po uvodnem delu smo se s predstavniki šol odpravili v učilnice, v katerih so kasneje potekale ustvarjalne delavnice in tudi okrogla miza za mentorje. Slednjo sta koordinirali pedagoginji Vesna Jelen Godunc in Zdenka Roškarič Duh, vodila pa jo je priznana strokovnjakinja, družinska mediatorka gospa Marinka Bečela.

Delo v skupinah so vodile pedagoginje in učiteljice: Andreja Rinc Urošević, Živa Krajnc, Janja Draškovič, Katja Zobec, Ana Otič, Ksenija Detiček, Simona Kocbek in Katarina Germšek, pridružil pa se nam je

tudi Žiga Stopinšek, nekdanji učenec naše šole.

V skupinah smo bili predstavniki različnih šol. Najprej smo se drug drugemu predstavili in povedali, katero šolo obiskujemo. Sledile so različne socialne igre, igre spoznavanja in razvijanja različnih spretnosti s ciljem, da se učenci še bolje seznanimo z vrstniško mediacijo in usvojimo spretnosti ter veščine, pomembne za izvajanje mediacije.

Ena od teh je bila, da smo se morali razvrstiti v pare z osebo, ki je do tistega dne nismo poznali. V času dveh minut nam je oseba, ki je sedela nasproti nas, morala povedati čim več o sebi, naša naloga pa je bila, da smo si te podatke zapomnili in jih tudi ponovili. Kasneje smo vloge zamenjali.

Sodelovali smo tudi v igri, v kateri sta dva sodelovala v paru, napisala na listek ime in ključne besede, s katerimi sta najbolje označila svojega sogovornika. Pari smo se nato predstavili še ostalim v skupini.

Komunicirali smo tudi neverbalno in ugotavljali, kdaj ima kdo rojstni dan. Datumsko smo se morali razvrstiti v vrsto od najmlajšega do najstarejšega. Te socialne igre so nam prinesle veliko zabave in novih prijateljev.

Vse socialne igre so bile zanimive in vse so vodile k pomembnemu cilju in spoznanju. Ena od teh je bila tudi, da smo

na list narisali obraz sogovornika. Na primer oči in napisali smo najlepše, kar smo do tedaj videli. Narisali smo ušesa in napisali, kaj najraje poslušamo. Narisali smo nos in zraven napisali svoj najljubši vonj. Ob ustih smo napisali najljubše izreke, pogovore in misli. Spoznali smo tudi, da stvar nikoli ni tako slaba, kot se nam zdi v prvem trenutku. Naučili smo se tudi to, da bo naš odnos do ljudi zelo vplival na to, kako bodo drugi gledali na nas.

Prebrali smo tudi različne zgodbe, se pogovarjali o značajskih lastnostih ljudi, pisali nadaljevanje zgodb ... Ob različnih socialnih igrach, prebranih besedilih, izrečenih misli pomembnih osebnosti smo se učenci učili poslušati drug drugega in izražati svoja mnenja. Spoznali smo, da smo ljudje različni – dobri, prijetni, neprijetni, miroljubni, prepirljivi ..., in prav zaradi teh različnosti prihaja do konfliktov. In če želimo živeti v sožitju, je spore treba reševati tako, da so na koncu zadovoljni vsi vpleteni.

V ustvarjalnih delavnicah smo tako odkrivali pomen vrstniške mediacije – reševanja sporov s pomočjo pogovora, pri katerem ima izredno pomembno vlogo mediator. Ta ima veliko odgovornost, saj mora biti pri svojem delu nepristranski, nevtralen in zaupanja vreden. Sprta učenca pa morata priti do rešitve, s katero bosta zadovoljna oba. V tem četrtkovem

popoldnevu smo mladi mediatorji spoznali, kaj je vrstniška mediacija, učili smo se spretnosti, kako prisluhniti ljudem, ki so v konfliktu, in kako pristopiti k reševanju sporov. To nikakor ni preprosto. Tega se je resnično treba naučiti. Zavedamo se, da je delo mediatorja zelo pomembno, in čeprav si želimo, da med nami ne bi bilo sporov, menimo, da bo najbrž treba kdaj sesti med sprta vrstnika in ju na miren način, z mediacijo, voditi in pripeljati do prave rešitve.

To srečanje je bil pravi izziv za vse nas. Marsičesa smo se naučili, pridobili, spoznali pa smo tudi nove prijatelje. Ob delu smo uživali, hkrati pa se počutili tudi zelo pomembne.



Ob koncu delavnic smo se napotili v avlo šole, kjer je sledila predstavitev skupin z zaključnimi mislimi. S plesom so nas razveselili tudi učenci osmih razredov.

Po zaključeni prireditvi smo pojedli malico in se poslovili od gostov. Zagotovo smo doživeli zelo zanimiv dan, ki bi ga želeli ponoviti.

*Rasina Bajsič, 8. b, Nastja Polanc, 6. b,
Tinkara Kodrič, 6. b, Neža Novak, 6. c*

OD TIŠINE DO GLASBE

Učenci osmih in devetih razredov smo si v Unionski dvorani v Mariboru ogledali glasbeno monokomedijo z naslovom *Od tišine do glasbe*, avtorjev Jureta Ivanušiča in Marka Vezoviška.

Dramski igralec in pianist Jure Ivanušič se je v tej glasbeni monokomediji z anekdotami in s šalami na zanimiv način sprehodil skozi zgodovino glasbe in nam predstavil vse zvrsti glasbe, dela različnih skladateljev, skratka razvoj glasbe od prazgodovine do sodobne popularne glasbe.

Med predstavo je dokazoval svoje spretnosti igranja na različna glasbila, na harmoniko, klavir, piščal, kitaro ..., in imitatorske ter pevske sposobnosti. Zazvenela je glasba mnogih skladateljev in glasbenih mojstrov, kot so Mozart, Beethoven, Listz in Avsenik. S svojim nastopom nam je približal glasbo jamskih ljudi in še mnogih drugih skladateljev, pevcev ter glasbenih skupin.

Všeč nama je bilo, kako se je znal vživeti v vsako vlogo, najbolj pa naju je navdušil, ko se je ulegel pod klavir in igral nanj, ne da bi gledal tipke. S svojim sproščenim, prijetnim in poznavalskim nastopom nas je zelo navdušil in zato smo zadovoljni zapuščali Unionsko dvorano.

Po končani predstavi smo se še polni lepih in nepozabnih vtisov vrnili v šolo in nadaljevali delo v ustvarjalnih delavnicah.

Izdelovali smo plakate o različnih zvrsteh glasbe. Vsaka skupina je predstavila svojo zvrst. Spregovorili smo o rocku, rapu, popu, jazzu in muzikalu.

Ta dan smo zaključili z veliko smeha in novega znanja o glasbi.

Nuša Kričej, 9. c, in Tjaša Jakopović, 9. b

INTENZIVNE PEVSKE VAJE

Pravijo, da kdor poje, slabo ne misli. Tako razmišljamo tudi člani mladinskega pevskega zbora naše šole, ki veliko prepevamo na pevskih vajah v šoli in na intenzivnih vajah, ki se jih udeležimo vsako leto. Svoje pevske sposobnosti nato predstavimo na mnogih prireditvah, kjer nas gledalci vedno pohvalijo. Odziv poslušalcev in gledalcev je za nas spodbuden. Pevci se pohval razveselimo, prepričani pa smo, da je na to ponosna tudi naša zborovodkinja, gospa učiteljica Nuša Vajs, ki se trudi, da bi naši glasovi zveneli kar se da ubrano in lepo.



Vsako leto se že veselimo intenzivnih pevskih vaj. Tudi letos smo z

nestrpnostjo čakali petkovega popoldneva, ko smo se pevci, od petega do devetega razreda, po pouku odpravili na Pohorje v hotel Tisa. Ko smo se ustavili pred hotelom, smo bili vsi veseli, saj se nam je že na prvi pogled zdel velik in lep. S prtljago smo stopil v notranjost hotela, v katerem nas je pričakal gospod in nam predstavil prostore. Izvedeli smo, kje so jedilnica, fitnes, savna in klet, kje naj bi imeli pevske vaje. Razdelil nam je ključe in odpravili smo se pustolovščinam naproti. Čakale so nas lepe in velike sobe. Kmalu smo že hodili od sobe do sobe in si jih ogledovali, primerjali, kdo ima večjo, prostornejšo, lepšo. Na koncu smo spoznali, da je vsaka soba zelo lepa. Polurni počitek, v katerem v resnici nismo nič počivali, je hitro minil in začele so se pevske vaje. Te so potekale v kleti.



Najprej smo se ogreli in za ogrevanje peli don diri don in silivia, pesem Dona nobis domine ... Peli smo tako, da smo se razdelili po razredih. Glasilke smo dobro razgibavali, ogreli, vse dokler ni

učiteljica rekla, da je dovolj in da nam pripada počitek. Sredi belega dne? Nikakor. Čas, namenjen počitku, smo izkoristili za klepet, za druženje in družabne igre. Te minute so hitro minile in znova se je začelo resno delo. Vaja, tokrat skupna, je trajala eno uro. Vestno smo sledili navodilom učiteljice in nadgrajevali smo znanje. Tudi nasmejali smo se, če je kdo napačno izgovoril katero besedo. To se je dogajalo predvsem pri pesmi Ob bistrem potočku. Peli smo slovenske, latinske in angleške pesmi. Po vaji je bila večerja. Ko smo se najedli, smo imeli družabne igre in »sprejem« novih članov MPZ. Dobili smo zanimive izzive, med katerimi so bili: posnemanje živali, ples, petje ...

Naslednje jutro smo takoj, ko smo se zbudili, opazili, da je zmanjkalo elektrike. Vzrok za izpad električnega toka je bilo močno sneženje, ki se je začelo že ponoči. Bele snežinke, ki so še vedno poplesavale po zraku in pristajale na debeli snežni podlagi, so nas navdušile in povzročile, da smo se predali igrivemu kepanju in oblikovanju snežnih kep. Pogled na zasneženo pohorsko pokrajino je bil nepozaben.

Četudi nas je premamila snežna belina, smo morali iti v klet, kjer nas je že čakala učiteljica. Marljivo smo vadili, prepevali, skratka bili smo pridni kot mravljice. Pevci smo se trudili, da bi peli lepo, dobro in da

bi s petjem bili zadovoljni mi in tudi učiteljica. Ko smo na njenem obrazu videli nasmeh in izraz zadovoljstva, smo vedeli, da smo zapeli dobro in da smo res nadgradili naše dosedanje petje. Ker smo bili že nekoliko utrujeni, smo lahko počivali. Te proste minute smo seveda izkoristili za snežne radosti. Šli smo na balkone, kjer smo iz snega spet delali kepe in si jih metali. Dogajanje je spremljal glasen in bučen smeh. Po prostem času smo se odpravili na kosilo. Nato je sledila skupna vaja, kjer smo spet pridno prepevali in dokazovali, kaj smo pridobili na teh intenzivnih vajah. Vsi smo bili zadovoljni, saj se nam je zdelo, da smo resnično veliko pridobili in se veliko naučili.

PUSTNO VESELJE

Pust je čas, ki se ga vsi veselimo, saj si takrat lahko nadenemo maske in postanemo nekaj drugega.

Pustni torek je bil letos 28. februarja. To je bil dan, na katerega smo se pripravljali že nekaj časa. Iskali smo ideje, kaj bi si naredili, da bi bila maska čim bolj izvirna in lepa. Tako si je marsikdo sam kaj sešil ali pa iz omare privlekel različne kose oblačil, kombiniral, kaj sodi skupaj, razmišljal in morda dobil kakšno zanimivo idejo. Mnogi so se odpravili kar v trgovine, kjer so si izbrali primerne maske za pustno veselje.

Po vaji je bil čas za odhod. Spakirali smo stvari in počakali na avtobusa, ki sta nas pripeljala pred osnovno šolo.

Na intenzivnih pevskih vajah nam je bilo zelo lepo. S petjem smo nadgrajevali znanje, hkrati pa ob tem tudi zelo uživali.



Neža Novak, 6. c, Gaja Siničič Rodeš, 6. c, Enea Grbec, 6. c, Mia Štiglic, 6. c, Tinkara Kodrič, 6. b



Tudi v šoli smo tega dne na stežaj odprli vrata pustnim maskam in pustnemu vzdušju. Že navsezgodaj so tako v šolo

vstopale miške, muce, tigri, zombiji, agentke, srednješolke, karateisti, Rdeče kapice, čebelice, Pike Nogavičke, vražji hudički, zajčki, starke in starčki, klovni, čarovnice, navijači, kavboji ...

Ta dan je bil zares pustno obarvan. Najprej smo učenci v učilnicah preživelili čas s svojimi razredniki. Pogovarjali smo se o zgodovini in pomenu pustnega časa, pustnih običajih, reševali uganke in si ogledali posnetke z motivi pustovanja po svetu in pri nas. Zelo všeč so nam bili prikazani običaji in maskare, še posebej naši kurenti.

Med pogovorom in ustvarjalnim delom smo naenkrat zaslišali glasen hrup. Seveda, obiskali so nas kurenti. Zelo smo se razveselili njihovega prihoda. Iz učilnic smo se podali na hodnike, kjer smo lahko videli može in mladeniče, oblečene v kožuhe iz ovčje kože, z rogovi na glavah, z rdečimi jeziki, ki so jim viseli iz ust, okoli pasu pa so imeli privezane zvonce, ki so ob kurentovih poskakovanjih oddajali svoje značilne in nam znane glasove. Prijetno jih je bilo gledati in poslušati. Videli smo, da jim je bilo vroče. Kako tudi ne, ko pa so z vso vneto odganjali starko zimo. Pri nas so se ustavili le za krajši čas, kajti pred njimi je bilo še veliko drugih poti.

Po prijetnem srečanju s kurenti in po zanimivem delu v učilnicah smo se odpravili v telovadnico, kjer nas je

pozdravila glasba. Učiteljica je napovedala pustno rajanje. Ples v maskah se je torej začel. Bilo je lepo. Ob raznovrstni glasbi, ki je bila po izboru učencev, smo plesali vlakec, račke, polko, valček ... Nekateri niso bili maskirani in tudi plesali niso vsi, vendar je bilo kljub temu v telovadnici zelo prijetno vzdušje. Resnično smo se zabavali. Pustnemu rajanju je sledila še povorka in s tem tudi izbiranje najlepših in najizvirnejših mask. Nagrade so dobili navijači (skupinska maska), flamingo in dedek, ki je držal škatlo.



Po končani predstavitvi mask smo se vsi odpravili domov. Utrujeni, a dobre volje, smo se nekateri odpravili še po vasi. Pustni torek nam je bil všeč, ker je bil sproščen, zabaven in poučen.

Nastja Polanc, Eva Gaši Kermel, Tinkara Kodrič, 6. b, in Neža Novak ter Gaja Siničič Rodeš, 6. c

»DOVOLJ!« NEKAJ JE TREBA SPREMENTI

V petek, 14. 4. 2017, smo imeli učenci OŠ Miklavž na Dravskem polju Ekodan. Učence 9. razredov je obiskal bivši narkoman in zapornik Mitja Duh. Povedal nam je zgodbo o svojem boju z drogami, kako je zaradi drog izgubil mnogo prijateljev, kako je zaradi drog odšel tudi v zapor Dob in tam preživel 6-letno zaporno kazen. Povedal nam je tudi, kako je bila njegova volja tako velika, da je premagal strah pred glasovi v svoji glavi, se začel redno ukvarjati s športom in da je premagal tudi odvisnost od drog. Njegova zgodba je bila zelo navdihujoča. Po predavanju smo imeli tri delavnice. V prvi delavnici smo se z učiteljem Matijo Bačnikom pogovarjali o zgodbi Mitje, kakšen je naš pogled na to zgodbo, o drogah med današnjimi najstniki, argumentirali smo, ali se strinjamo z določenimi stvarmi oz. če

se ne strinjamo. V drugi delavnici, ki jo je vodila učiteljica Nevenka Gselman, smo se razdelili v skupine, vsaka skupina je dobila svoj list z določeno temo, kot so integriteta, vljudno pogovarjanje itd. Kasneje smo naše zapise prebrali naglas. V tretji skupini, ki sta jo vodili učiteljici Ines Pečnik in Janja Draškovič, smo prebrali podobno zgodbo o fantu, ki je tudi zašel v droge, ter se o obeh zgodbah pogovorili. Kasneje smo nekateri učenci dobili listke, na katerih je bila zapisana naša vloga, mi smo se vanjo morali vživeti ter stopiti korak naprej, če menimo, da je naša vloga sposobna narediti to, kar je učiteljica rekla. Npr. jaz sem imela vlogo 30-letnega moškega, ki je nasilen in krade, moja vloga se ni videla v nobenih situacijah, ki jih je učiteljica prebrala. Ta dan se mi bo vtisnil v spomin, saj je bil zanimiv dan in Mitjeva zgodba me je zelo navdihnila.

Ana Divjak, 9. c

EKODAN - OBISK INVALIDOV

V petek, 14. 4. 2017, so nam v šoli predstavili življenje invalidov, kdo skrbi za njih in kako znajo sami poskrbeti zase. Invalidi ne marajo, da jih ljudje pomilujejo. Povedali pa so nam tudi, da se nekateri od njih ukvarjajo s športom. Organizirajo jim tudi paraolimpijske igre. Znak za paraolimpijske igre je sestavljen iz

treh kljukic, ki so zelene, modre in rdeče barve. Pri športih uporabljajo različne pripomočke. Ko slepi igrajo nogomet, so v žogi kraguljčki, ki ob udarcu žoge cingljajo. Večina ljudi paraolimpijce imenuje kar super ljudje.

Pripravili so nam tudi tri presenečenja. Prvo je bilo obisk paraolimpijke Jasmine Zbil, ki sodeluje v igri odbojka sede. Nastopila je na paraolimpijskih igrah v Londonu leta 2012.



Drugo presenečenje je bil poligon, ki je bil razdeljen na štiri postaje. Na prvi smo morali sesti na voziček in s košarkarsko žogo sede zadeti koš. Na drugi smo morali sede braniti gol. Na oči smo dobili očala, skozi katera nismo ničesar videli. Prijatelji so nam metali žoge, mi pa smo jih lovili. Na tretji postaji smo si spet nataknili očala, prijatelji pa so nas vodili po poligonu s številnimi preprekami – morali smo hoditi

po klopi, med stožci, preplezati blazine ... Bilo je zanimivo, saj so nam pri premagovanju ovir sprva pomagali prijatelji, tako da so nas prijeli za ramo in nas potiskali v ustrezno smer, ko pa smo se med ovire podali drugič, so nas usmerjali le z ustreznimi navodili. Na zadnji postaji smo se z invalidskimi vozički vozili med stožci.

Največje je bilo tretje presenečenje. V telovadnico so prišli košarkarji na vozičkih in nam zaigrali pravo tekmo. Bili so zelo spretni, gibali so se hitro in natančno zadevali koše.

Tudi če si invalid, lahko veliko dosežeš, vendar pa je za to potrebno vložiti veliko truda.

Filip Gračner, 5. b

EKODAN

V petek, 14. 4. 2017, so nas obiskali invalidi. Dve gospe sta nam predstavili, kako je biti invalid. Odšli smo na dva poligona za slepe in dva, kjer si bil na vozičku. Invalidi so nam pokazali, kako se igra košarka na vozičkih. To je bila prava košarkarska tekma. Vsi so se zelo potrudili pri košarki. Ta obisk mi je bil zelo všeč.

Zoja Škoflanc, 5. b



UTRINKI Z RAZSTAVE ROČNIH DEL V MIKLAVŽU



How I got the scar on my forehead

It was a long time ago, about 6 years to be exact. My kindergarden friend Marko was celebrating his birthday in Planet Tuš. We were all excited about the fun in the famous playhouse: Oslarija.

When we got there, the 'babysitters' explained some boring rules: no running, jumping, pinching, biting and more things

noone actually respected, except for the running. At that time I had an 'overactive imagination', or we could just say I was a bit hyperactive. We sat on the bench to listen to the ladies and I was surprised about the look of the benches. They looked like they were a trampoline, because they had plastic springs instead of legs. When

everyone went to play I stood there and watched the benches for a while.

That's when my imagination kicked in. I imagined that if I took a running start and then jumped on the bench the springs would propel me in the air and over a glass wall, that protects a 4 meter fall to the ground. I charged to the bench and in a second after that I realized that I have made a big mistake. My forehead was bleeding, because I charged head first at the bench. I started crying and everyone came to look and they were terrified of the bloody scene. They immediately called the ambulance and my mother, both of them came fast. They rushed me to the hospital with the ambulance and the sirens activated, meaning that it was serious. When I came to the hospital they started the surgery of 'sowing' the part of my forehead together, because it was ripped to two. When the surgery was over, I felt better. After some time I went home, and in some time I got a get-well card from my kindergarden friends. I felt really bad for ruining their party, but it could have ended worse (I guess).

Now I have a scar that reminds me of the scar in Harry Potter and every second person that becomes my friend asks me where I got it (it got annoying after some time).

Nik Perko, 8 .c

TO BEFRIEND OR NOT TO BEFRIEND

„Internet friends“ is nowadays the most popular type of friendship. It is very popular because you don't need to go anywhere, you can just stay at home, lay in bed and text, chat or face time with friends. It has never been easier. It all starts with a simple „Hey“ and you talk for hours and hours every day more. I have quite a lot of internet friends, some of them I really trust, others are just for fun and when I'm bored. Online friendship differs a lot from face-to-face friendship. You see her/him on Facebook she/he looks nice you text her/him and you start chatting. There are no awkward moments like in real life where you don't know what to say. You can just leave them on „Seen“ or don't even reply. It's also easier to trick someone or lie to them on internet than it is in person. I prefer face-to-face friendships because you can feel and see the real emotions not just „haha“ or „LOL“*. But sometimes when you can't go out it is handier to talk on the phone.

I think that in the future there will be a lot more online friendships because people will be too lazy to get out and will just stay home and chat. And it will also be harder to find someone you can really trust because people will be full of lies and they will be cheating on each other. The one

thing that I hate the most are liars and I can't stand them. I really love my friends and I hope I will never lose any of them.

*LOL- Laughing out loud

Luka Kalšek, 9. c

ONLINE FRIENDSHIPS

We are all very different but almost nobody wants to be alone all the time. Some people are very outgoing and have a lot of friends while some are more introvert and thus have fewer friends. The quantity isn't that important it's the quality that matters.

Teenagers usually met their friends at school or at other activities outside of school because there were a lot of people with the same age or similar interests. Today we still meet friends like this but recently there is a new way. A way that many people argue is cold and unsafe. Yes that's right, I'm talking about the internet.

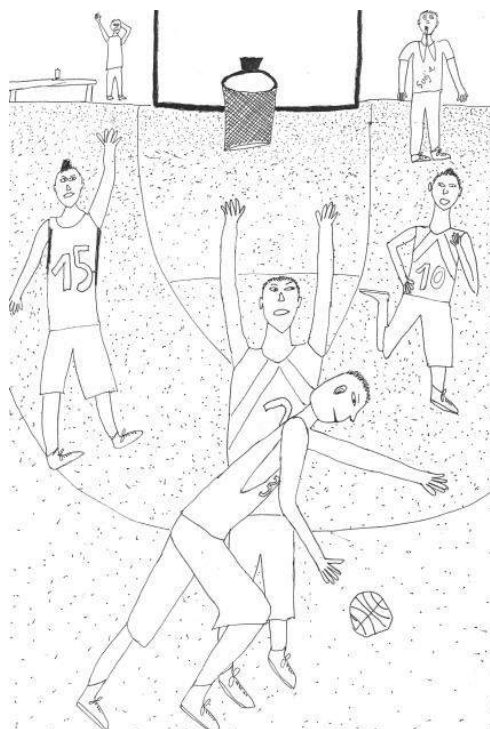
Social media influences our life so much that it doesn't come as a surprise that they've changed the way we meet new people. Meeting people face to face might be difficult but meeting friends online encourages people to stay in their comfort zone. There is no risk of being embarrassed, mocked or rejected. For people with social anxiety this might feel like a relief but in the long run it will only be bad for them. People that meet online usually don't stay

friends for long, however this isn't always the case.

I think meeting people in real life is still better than online because you get to know the person much better. Online you can't trully know who hides behind their computer screen and who are they in reality.

I'm not saying everything about online friendships is bad. There is the advantage for people that live far apart or for old friends that want to stay in touch. In the future online friendships will certainly become more prominent but we have to be careful that they don't replace human interaction otherwise we will become like robots.

Katarina Hlede Jelen, 9. c



Erik Čižič, 8. a

ERASMUS PLUS

Tudi letos je OŠ Miklavž sodelovala v projektu Erasmus plus. V mesecu oktobru so nas obiskali učitelji iz drugih držav. Na naši šoli je potekalo delovno srečanje, učenci smo jim razkazali šolo in vrtec, obiskali smo čebelarja, obiskali pa so tudi Maribor, Pohorje in Gorenjsko. Pred začetkom božiča smo opisovali, kako praznujejo božič v drugih državah, kar je bilo zelo poučno. Okrasili smo tudi tablo z izdelki, ki smo jih izdelali za ta projekt. Ukvarjali smo se tudi z varno uporabo interneta in obesili različne posterje o varnosti na internetu. Nekateri učenci 9.

razredov so v sodelovanju z učenci 3. b ustvarili risanko o pekarni Miš maš, ki je bila posneta v angleščini. Učenci tudi izdelujejo večjezični slovar IKT s slušnimi posnetki. Sodelovanje pri tem projektu je bilo zelo zabavno in poučno.

Ana Divjak, 9. c



Z GLAVO NA ZABAVO

Mesec maj je v šolskem letu eden iz med najbolj napornih, še posebej za učence devetih razredov. Ocene se zaključujejo, po vrhu vsega še pišemo nacionalno preverjanje znanja. Po opravljenih preizkusih (na srečo) nimamo rednega pouka. Po NPZ-ju iz znanja angleščine smo sodelovali v projektu *Z glavo na zabavo* na temo drog, alkohola in varnosti v prometu.

Predavatelj je začel z drogami. Povedal nam je zgodbo o odvisniku Toniju in njegovi usodi in kruti usodi njegovih prijateljev, ki so na žalost vsi umrli, prav zaradi uživanja kokaina. Predstavil nam je krute posledice in povedal, da se velikokrat vse začne z alkoholom, kar smo ugotovili, da smo ga že skoraj vsi poskusili.

Naslednji predavatelj je namenil besedo vožnji pod vplivom alkohola in njeni nevarnosti ter uporabi kolesarske čelade. Lahko bi še razglabljali o številkah in statistiki, ki nam jo je predstavil, a kdo bi si to zapomnil.

Prihodnji del je bil še toliko bolj zanimiv. Učenci smo si lahko naredili posebna očala in se v poligonih preizkusili, kako vidimo in delamo preproste gibe pod vplivom različnih substanc.

Tako se je naš dan zaključil in domov smo se vrnili z več novega, uporabnega znanja in vrečo, polno življenjskih nasvetov.

Manca Šerbinek, 9. a

MOJA MAMA

MOJI MAMI JE IME NIKA IN
JE ZELO LEPA. RADA TELOVA-
DI. IMA SVETLE LASE. RADA NOSI
VIJOLIČNO JOPICO. NJENA NAJ-
LJUBŠA BARVA JE MODRA. RADA
JE ZELNJAVO, PIJE VODO.
RADA GLEDA TELEVIZIJO IN SE
Z NJO IGRA.



David Vargazon, 1. a

MOJA MAMA

MOJI MAMI JE IME VESNA.
JE ZELO LEPA. IMA SVETLE LASE,
MODRE OČI. SE RADA ŠMINKA
IN JE VEDNO UREJENA.
NOSI HLAČE. RADA JE ZELENJA-
VO, PIJE KAVO. V PROSTEM ČASU
GLEDA TELEVIZIJO.



Julia Mastnak Ivšek, 1. a

MOJA MAMA

MOJI MAMI JE IME
ELJIZABETA. IMA DOUGE ČRNE
LASE. RADA SE ŠMINKA.
JE ZELO LEPA. IMA RJAVI OČI.
RADA JE KROMPIR IN PIJE
VODO.
RADA SE VOZI S KOLESOM.
IMAM JO ZELO RAD.



Ali Halabak, 1. a

MOJA MAMA

MOJI MAMI JE IME SAŠA.
PO POKLICU JE UČITELJICA.
JE ZELO LEPA IN PRIJAZNA.
NJENA NALJUBŠA JED JE
POMFRI. RADA PIJE VODO IN
KAVO. V PROSTEM ČASU GLEDA
TELEVIZIJO. RADA NOSI
HLAČE IN MAJICO.
IMA DOLGE RJAVE LASE,
RJAVE OČI IN LEP
OBRAZ. RADA IMA ŽIVALI.



Sara Ledinek, 1. a



Anei Ponudič, 1. a

MOJA MAMA

MOJI MAMI JE IME JANJA.
JE ZELO LEPA, IMA ČRNE LASE,
MODRE OČI, SE RADA ŠMINKA.
JE VEDNO UREJENA. NOSI
HLAČE. PIJE KAVO. RADA JE
KOSILO. V PROSTEM ČASU REŠ-
UJE UGANKE. IMA LEP OBRAZ.
IMAM JO ZELO RAD.

SEM HIŠA...
 V MENI STANUJE DOSTI
 LJUDI. SEM RADOVEDNA
 IN V MENI JE ZJUTRAJ
 ZELO GLASNO. SLIŠI SE
 VODA, KORAKI, ODPRANJE
 VRAT, PISKANJE LONCA,
 ZVONENJE BUDILKE,
 POTEM SE VSE UMIRI.
 POČIVAM OD JUTRA DO
 POPOLDNEVA IN KO SE MOJI
 PREBIVALCI VRNEJO DOMOV
 DIŠIM PO JUHI IN PEČENKI.
 ZVEČER POSLUŠAM PRAVLJICE.

Ajda Camplin, 1. a



Ajda Camplin, 1. a



Anja Horvat, 1. a



Anei Ponudič, 1. a

SEM HIŠA...
 V MENI STANUJEJO
 TRI OSEBE DVA ODRASLA
 IN EN OTROK. SREČNA
 SEM, KO SO PRIJAZNI
 DRUG DO DRUGEGA.
 SPIM TAKRAT KOT ONI.
 ZVEČER SE ZVOKI V
 MENI UMIRIJO IN ZJU-
 TRAJ SLIŠIM VODO IN
 POPOLDAN DIŠI IZ KUHI-
 NJE. VESELA SEM, KO
 SEM ČISTA.

Gaja Sajko, 1. a

SEM HIŠA...

JAZ SEM HIŠA.
V MENI PREBIVA
SAŠA, HELENA, ZALA,
ŽIGA IN MIHA. VESE-
LA SEM KO SO VSI
VESELI IN KO SE
VSI IGRAJO. ZALOS-
TNA SEM, KO JE
KDO BOLAN. POMOLU
SLIŠIM ODPRILO PIPO
IN DA VSI TEKAJO.
POTEM JE TIŠINA.
ZJUTRAJ DIŠI PO
KAVI. KO VSI ODIDEJO,
JAZ ZASPIM. VESELA
SEM KO ME CISTIMO.

Miha Silič, 1. a



Sandra Derčaj, 1. a



Tara Pintarič, 1. a



Sandra Derčaj, 1. a



Gaja Sajko, 1. a

SEM HIŠA...

V MENI STANUJEJO TARA,
MARJAN, PETRA, ADELA.
VESELA SEM KO SO VSI
VESELI IN KO SE TARA IGRA.
ZJUTRAJ SLIŠIM VODO IN
KRIČANJE. POTEM PA JE MIR.
TAKRAT POČIVAM. POTEM
SE VSI VRNEJO DOMOV IN
POPOLDAN DIŠI PO JUHI.
ZVEČER SLIŠIM TELEVIJO.
POTEM VSI ZASPIJO.

TARA

Tara Pintarič, 1. a

ZGODBA O ZAJČKU
SEM ZAJČEK. IMAM SVOJE
PRIJATELJE. Z NJIMI SE IGRAM
IN SKAČEM. NEKEGA DNE
SEM NAŠEL ZAKLAD IN
GA POKAZAL PRIJATELJEM.
ZAKLAD SMO ODNESLI V GO-
ZD. Z ABOJ SMO ODERLI IN
V NJEM SMO ZAGLEDALI
STARE STVARI. ODNESLI
SMO JIH V MUZEJ.

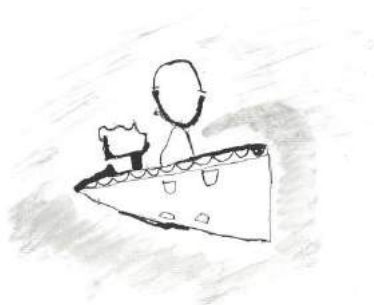
Gašper Pleteršek Črnko, 1. a



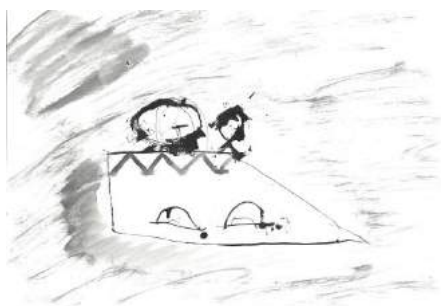
Gašper Pleteršek Črnko, 1. a



Sara Ledinek, 1. a



Žan Zorko, 1. a



David Vargazon, 1. a

SEM ŽAN
ME MI JE ŽAN. PIŠEM SE
ZORKO. DOMA SEM V USKO-
ŠKI ULICI ENAJST. SEM UČ-
ENEC 1. A RAZREDA. V ŠOLI
IMAM VELIKO PRIJATELJEV. Z
NJIMI SE VELIKO IGRAM. JAR
SEM 7 LET. ZNAM ŽE
PISATI, BRATI, RAČUNATI. RAD
IGRAM NOGOMET.

Žan Zorko, 1. a



Miha Silič, 1. a



Klara Ciglič, 1. a

TO SEM JAZ
IME MI JE KLARA. ŽIVIM
V DOBROVCAH. SEM UČENKA
PRVEGA RAZREDA. MOJI UČITELJCI
STA JERNEJA IN MARIANA.
IMAM DOBRO SVETLE LASE.
STARA SEM ŠEST LET. RADA JEM
ZELENJAVO IN SADJE. ZNAM
BRATI, PISATI IN RAČUNATI.

Klara Ciglič, 1. a

SEM SOLA
SEM SOLA. STARA SEM
120 LET. V MENI PREBIVAJO
UČENCI IN UČITELJICE. ZELO
RADA POSLUŠAM GLASBO IN PRA-
VLJICE. VESELA SEM, KO
OTROCI JEDO MALICO IN
KOSILO. POČIVAM PONOČI, KO
SEM SAMA. KER SEM ZELO
STARA, ME BODO KMALU OBNO-
VILI.

Anja Horvat, 1. a



Julia Mastnak Ivšek, 1. a



Sandra Derčaj, 1. a

MOJA MAMA

MOJA MAMA PEČE URŠKINO PECIVO. DELA V VRTCU. IMA RADA ČOKOLADO.

AARON DELAKORDA, 1. B

MOJA MAMA DELA V FRIKUSU. NISO JI VŠEČ PAJKI. DELA ČEZ VIKEND IN POSPRAVLJA PERILO.

MAI GYÖREK, 1. B

MOJA MAMA JE TADEJA. HODI NA AEROBIKO. RADA IMA ČOKOLADO. RADA SE VOZI S KOLESOM IN SE Z MENOJ LOVI. MOJA MAMA ME IMA RADA.

ROK REGENT, 1. B

MOJI MAMI JE IME KSENIJA. MOJA MAMI RADA BERE KNJIGE. JE ZELO VESELA, KO JI DAM KAKŠNO PRESENEČENJE. RADA IMA AVOKADO.

NEŽA NEISCHA ŠKRABL, 1. B

MOJI MAMI JE IME SAŠKA. DELA V HENKLU. MOJA MAMA IMA RADA ŠOPEK ROŽ.

TIM LORBER, 1. B

MOJI MAMI JE IME SANDRA. RADA SE IGRA Z MENOJ. MOJA MAMA IMA RADA ROŽE.

PAULINA VEZJAK, 1. B

JAZ HODIM NA AJKIDO. TAM VADIMO TEHNIKE, KI SO ZANIMIVE. IZVAJAMO BORBE NA TLEH. ŽELIM SI, DA BI BIL PRI AJKIDU USPEŠEN.

AARON DELAKORDA, 1. B

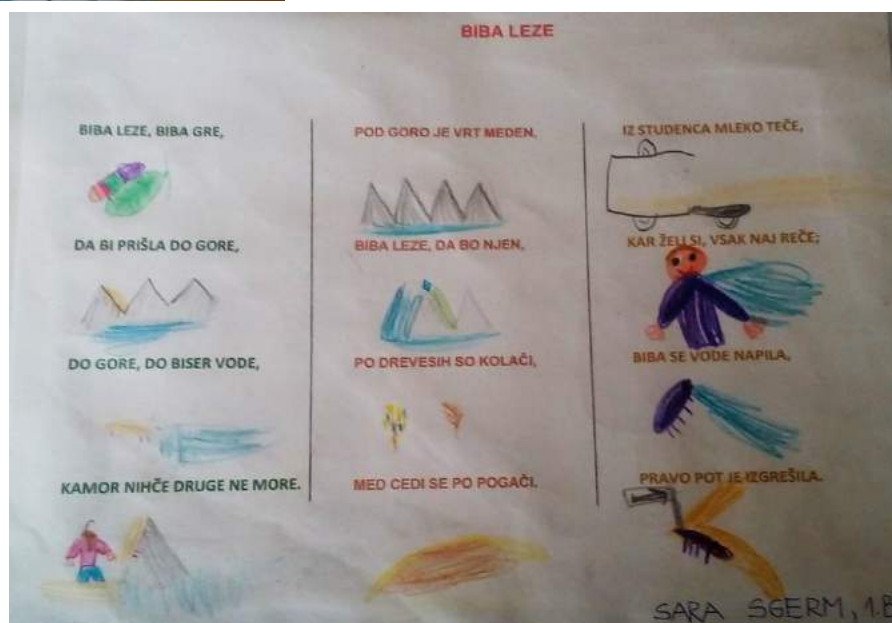
JAZ RADA HODIM NA BALET. GIBAMO SE, DELAMO TRIKE, VADIMO RAVNOTEŽJE IN POZICIJE NOG. PRIPRAVLJAMO SE NA NASTOP. NA NASTOPU IMAMO NEŽNO GLASBO.

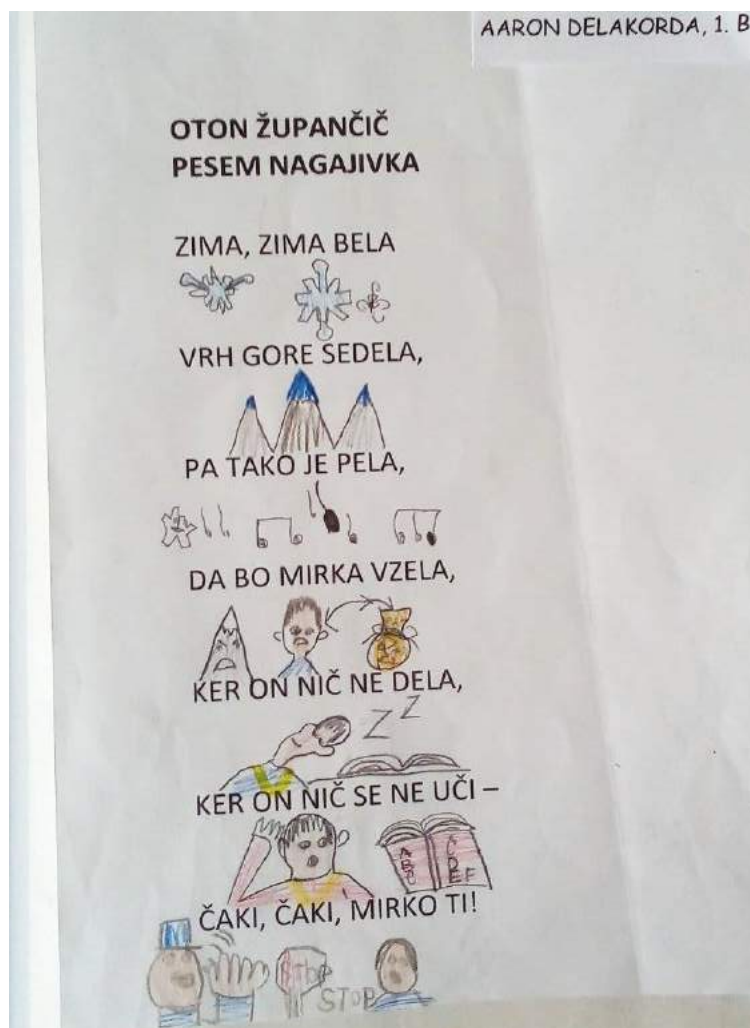
ŽANA LOVREC, 1. B

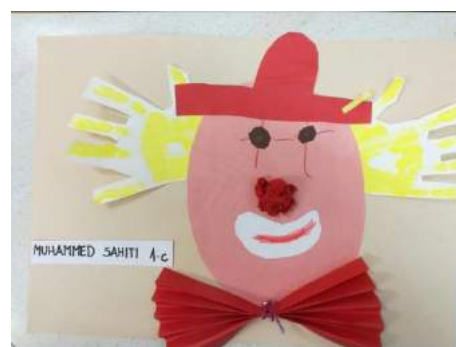


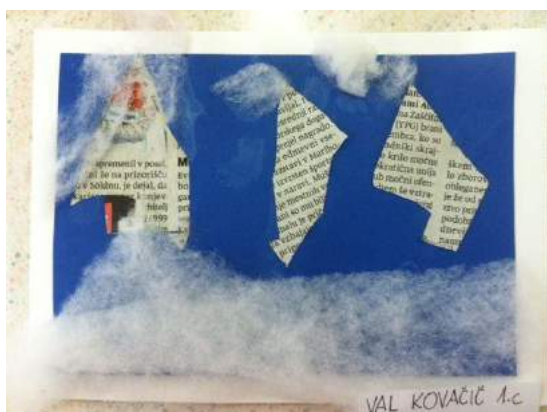














JANEZ BITENC:
BURJA PIHA

BURJA PIHA ČEZ GORE,
DEŽEK PADA NA POLJE.
SONCE SE SKOZ VEJE SMEJE,
VETER PA OBLAKE ŠTEJE:
EN, DVA, TRI,
POJDI VEN TI!

ŽAN VEBER
1.c

JANEZ BITENC:
BURJA PIHA

BURJA PIHA ČEZ GORE,
DEŽEK PADA NA POLJE.
SONCE SE SKOZ VEJE SMEJE,
VETER PA OBLAKE ŠTEJE:
EN, DVA, TRI,
POJDI VEN TI!

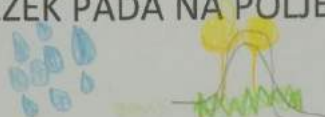
TEO NAHTIGAL
1.c

JANEZ BITENC:
BURJA PIHA

BURJA PIHA ČEZ GORE,



DEŽEK PADA NA POLJE.



SONCE SE SKOZ VEJE SMEJE,



VETER PA OBLAKE ŠTEJE:



EN, DVA, TRI,

1 2 3

POJDI VEN TI!



SULJIČ VEDAD
1.c

JANEZ BITENC:
BURJA PIHA

BURJA PIHA ČEZ GORE,



DEŽEK PADA NA POLJE.



SONCE SE SKOZ VEJE SMEJE,



VETER PA OBLAKE ŠTEJE:



EN, DVA, TRI,

1233

POJDI VEN TI!



MARK GRAHEK
1.c

JANEZ BITENC:

BURJA PIHA

BURJA PIHA ČEZ GORE,

DEŽEK PADA NA POLJE.

SONCE SE SKOZ VEJE SMEJE,

VETER PA OBLAKE ŠTEJE:

EN, DVA, TRI,

123

POJDI VEN TI

LAN PERKO

1.c

JANEZ BITENC:

BURJA PIHA

BURJA PIHA ČEZ GORE,

DEŽEK PADA NA POLJE.

SONCE SE SKOZ VEJE SMEJE,

VETER PA OBLAKE ŠTEJE:

EN, DVA, TRI,

123

POJDI VEN TI!

TAJA 1.c

TAJA TKALEC

1.c

2. A V ŠOLI V NARAVI

V sredo smo se končno odpravili v šolo v naravi v ČŠOD Ajda. Zelo sem bila vesela, saj sem vedela, da mi bo tam zelo všeč. Na avtobusu sem sedela s sošolko Nani. Opazovali smo hidroelektrarne, ki so bile ogromne. Vsi smo komaj čakali, da prispemo do šole v naravi.

Lena Gračner

Ko smo prispeli na cilj, smo se zbrali pred domom Ajda. Povedali smo nekaj pravil. Jaz in moji sošolci smo bili soba Ajdovo strnišče. Oblekli smo postelje in stvari dali v omare. Ko smo končali, smo se začeli igrati.

Žiga Silič

Jaz in moje prijateljice smo imele sobo, ki se je imenovala Jamnica. Spala sem z Lino. Jaz sem spala spodaj, Lina pa je spala zgoraj.

Lia Klep

Po igri smo imeli sestanek o tem, kako se moramo vesti. Po sestanku smo imeli kosilo. Po kosilu smo se igrali. Po igri smo pisali v dnevnik, kaj smo delali.

Matevž Topolovec

Po kosilu smo imeli počitek in pisali smo dnevnike. Potem je prišla učiteljica in rekla, naj se topla oblečemo in primerno obujemo.

Lina Rojko

Zelo rada sem se igrala s sošolko Najo, ki je zelo prijazna. /.../ Po kosilu smo šli na sprehod. Ko smo prišli nazaj, sem se umila. Umila sem si tudi zobe. Potem nam je učiteljica prebrala zgodnico.

Tia Repnik

Plezali smo na veliko plezalno steno. Splezala sem do vrha. Zvečer smo šli do mejnega kamna z Avstrijo. /.../ Tudi z lokom smo streljali.

Sara Langerholc

V četrtek smo imeli po zajtrku telovadbo. Po telovadbi smo šli plezat. Po plezanju smo se igrali.

Leon Vučak

Drugi dan sem se oblekel. Ker sem bil reditelj, sem pripravil krožnike in pribor. Ko smo pojedli, smo šli ven telovadit. Hodili smo po hribih. Videli smo kostnico, ki je bila ob cerkvi.

Leon Breznik

V četrtek smo imeli jutranjo telovadbo. Ko smo končali z jutranjo telovadbo, smo imeli zajtrk. Potem smo šli na sprehod in smo si ogledali muzej, staro učilnico, staro kmečko orodje, črno kuhinjo in kostnico.

Maja Vučko

V četrtek smo odšli v Libeliče. Ogledali smo si črno kuhinjo, kostnico in stare stvari. V gozdu smo delali bivake.

Jakob Gradišnik

V gozdu smo delali bivake iz suhih vej. Zvečer smo plesali v pižamah. Za lahko noč smo gledali risanko o pingvinih.

Nani Halabak

Zjutraj, ko sem se zbudil, je bil pred vrati zadnji dan šole v naravi. Odšli smo na zajtrk. Po zajtrku smo šli raziskovat mlako. Ko smo raziskali mlako, smo streljali z lokom. Zadel sem vse tri puščice v rdečo tarčo.

Luka Dobaj

Po kosilu smo se odpravili proti domu. Vso pot je vodila reka Drava. Kmalu sem bila v maminem objemu. Ko sem prišla domov, sem povedala vse, kar se mi je zgodilo.

Naja Kovač

Likovni utrinki iz šole v naravi



Žiga Silič, 2. a



Luka Dobaj, 2. a



Tia Repnik, 2. a



Sara Langerholc, 2. a



Lia Klep, 2. a



Lena Gračner, 2. a

MOJ MEDVEDEK

Imam medvedka po imenu Črti. Dobila sem ga pri treh letih. Ima rjave oči. Je rjave barve. Oblečene ima črtaste hlačke. Ima tudi temnorjav smrček. Če ga zvečer nimam pri sebi v postelji, ne morem zaspati. Zelo rada se igram z njim. Ima tri sestre in enega brata. Zna veliko akrobacij. Ko me je zvečer strah, ga stisnem in potem me več ni strah, ker vem, da me bo Črti varoval. Skoraj vsako jutro ga s seboj odnesem na zajtrk. Ko moram oditi v šolo, ga poljubim in grem v šolo.

Lena Gračner, 2. a

MOJ MEDVEDEK

Mojemu medvedku je ime Rdečko. Dobila sem ga takrat, ko se je rodila moja sestrice Pia. Rada ga imam. Je rumene barve in na trebuščku ima rumeno-zelene črte. Notranjost ušes in smrček sta roza barve. Ima črne oči in se mi srčkano smeje.

Lina Rojko, 2. a



Maja Vučko, 2. a, Punca



Matevž Topolovec, 2. a, Ptiček



Lena Gračner, 2. a



Lia Klep, 2. a



Jakob Gradišnik, 2. a



Luka Dobaj, 2. a



Lina Rojko, 2. a



Sergej, Ristić, 2. a



Erika Kos, 2. b, Deževen dan



Lana Breznik, 2. b, Deževen dan

ŠOLA V NARAVI

Zelo sem se veselil šole v naravi, da grem v dom Ajda.

Plezali smo, šli v muzeje, delali bivake in se zabavali. Imeli smo pižama žurko. Učili smo se različne ples. Učiteljica nam je brala različne pravljice za lahko noč, da smo lažje zaspali. Imeli smo tudi lokostrelstvo, plezali smo po plezalni steni in lovili živali iz mlake. Doživela sem veliko novega.

Pot domov je bila zanimiva. Pred šolo sta me zelo vesela pričakala starša. Doma pa se me je razveselil tudi moj psiček.

Lana Cestar, 2. b

ŠOLA V NARAVI

Veselil sem se šole v naravi. Dolgo sem pakiral stvari. Z avtobusom smo se odpeljali v dom Ajda v Libeliče.

Streljali smo z lokom. Zadel sem v sredino, bil sem vesel. Ko smo čakali na vrsto, smo se igrali luknjice. Vsak dan smo imeli jutranjo telovadbo in vsak dan smo šli na pohod. Pogledali smo si tri muzeje in kostnico v vasi Libeliče. V gozdu smo delali bivake. Iz mlake smo lovili živalice in jih dajali v posebne posodice, da smo jih lahko opazovali in prerisali. Imeli smo pižama parti, pogledali film in se sladkali s prigrizki. Plesali smo in telovadili.

Prehitro je minilo in z avtobusom smo se odpeljali domov. Doživel sem veliko lepega in zanimivega.

Vid Sgerm, 2. b

ZIMSKE POČITNICE

Veselil sem se počitnic, upal sem, da se bom zabaval. V ponedeljek, torek, sredo, četrtek, petek sem bil na tečaju za smučanje, da sem v soboto lahko šel smučat z družino. Zvečer smo šli na nogometno tekmo. V nedeljo smo se spočili. Šli smo na pustno parado.

Žiga Rudl, 2. b

PRVOMAJSKE POČITNICE

Začele so se počitnice. Peljali smo se slučajno mimo adrenalinskega parka. Odločili smo se, da gremo v adrenalinski park. Najboljše mi je bilo, ko sem se spustil z 'ziplajnom'. Naslednji dan smo se odpeljali v MOTORIK PARK. Najbolj všeč mi je bilo plezanje. Počitnice smo zaključili z obiskom kina.

Ugotovil sem, da sem malo pogrešal šolo.

Peter Zajšek Vuk, 2. b

PRVOMAJSKE POČITNICE

Komaj sem čakala, da se začnejo. Šli smo križarit z ladjo. Z avtom smo se peljali čez vso Italijo. Vožnja je trajala osem ur. V pristanišču smo šli na ladjo. Imela je šestnajst nadstropij, pa tudi pet bazenov. Spali smo tri noči. Imeli smo se lepo. Počitnice so se prehitro končale.

Lana Breznik, 2. b

PRVOMAJSKE POČITNICE

Mami je iskala, kam bi šli na izlet. Šli smo v Avstrijo v živalski vrt. Videla sem slone, tigre, emuje in veliko drugih živali. Pri leseni hiški smo lahko živali videli od blizu. S sestro sva se igrali na igralih. Nazadnje smo si kupili magnet z žirafa. Ko smo prišli domov, so me zelo bolele noge, saj smo v živalskem vrtu prehodili dolgo pot.

Alisa Šprah, 2. b



Lucija Lampret, 2. b, Zima



Lucija Lampret, 2. b, Sneženi medo



*Doris Kovačič, 2. b,
France Prešeren*



Jakob Ploj, 2. b, France Prešeren

Pesem Abeceda

V 2. c-razredu smo pesnili pesmi z naslovom Abeceda. Priredili smo si svoj dan poezije, kjer je vsak prebral svojo pesnitev. Nato smo najboljše verze zbrali in jih sestavili v razredno pesem.

ABECEDA

ANA
BANANA,
CESTA PRESTA,
ČOKOLADA MARMELADA,
DREVO KOLO,
ENA NI NOBENA,
FIGA ŽIGA,
GLAVA LAVA,
HRUŠKA DEBELUŠKA,
IZZA NI IZ PARIZA,
JAN JE ZASPAN,
KATARINA NI MALINA,
LETALO PADALO,
MAMA PIŽAMA,
NOS JE VSEMU KOS,
OBRAZ PORAZ,
PALČEK KAZALČEK,
RAVNILO SE JE ZVILO,
SLON KAMELEON,
ŠOLA ZA DVA VOLA,
TOVARNA PEKARNA,
URNA KOKOŠ JE VRGLA NA KOŠ,
VRATA KRAVATA,
ZMAJ TOLOVAJ,
ŽABON BONBON.



LIKOVNA UMETNOST - MALO DRUGAČE

V 2. C-RAZREDU SMO SE OBLIKOVANJA V TRIDIMENZIONALNEM PROSTORU (ARHITEKTURE) LOTILI S POMOČJO SNEGA, KJER SMO IZDELALI SNEŽNO MESTO, IN PREDMETOV, KJER SMO IZDELALI SIMETRIČNO OBLIKO. TUKAJ JE NEKAJ UTRINKOV.

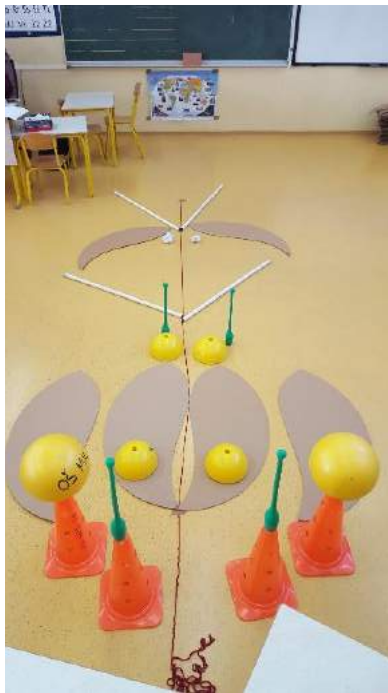
SNEŽNO MESTO





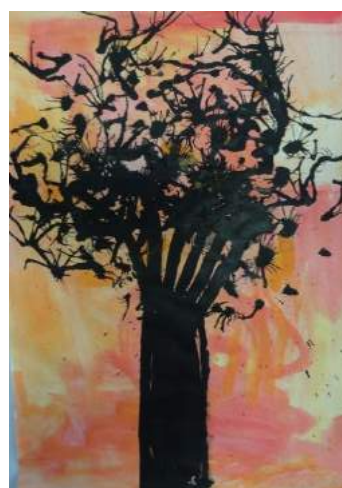
SIMETRIJA







Tilen Radislav, 2. c



Žiga Rajh, 2. c



Nika Malajner, 2. c



Tadej Furjan, 2. c



Teo Pušnik, 2. c



Aleks Marko, 2. c

BRATA

Nejc se je nekega večera skrivaj vkrcal na veliko ladjo. Zjutraj je ladja počakala na potnike in odpotovala. Čez nekaj časa je postal lačen. Preoblekel se je v kapitana, odšel v kuhinjo in rekel, da je lačen. Pojedel je juho, meso in mafin. Prispeli so v pragozd in prvič je videl veliko, debelo in pisano kačo kobro. Hotel jo je imeti za hišnega ljubljénčka, zato jo je vzel s seboj. Srečal je Aladina z letečo preprogo. Odpeljal se je v čudežno deželo, deželo Pindoaladinovo, in spoznal kralja Emanojela in kraljico Emanojelo. Postala sta najboljša prijatelja. Nekega dne je Aladin povedal svojo željo. Ta je bila enaka kot Nejčeva, hotel je imeti kačo. Ker sta bila najboljša prijatelja, mu jo je dal. Zgodilo se mu je veliko dogodivščin. Ugotovila sta, da sta brata, namreč pred osmimi leti sta kralj in kraljica izgubila otroka. Sam si je izbral ime Nejc. Našel je svoje starše in srečno so živeli do konca dni.

Neli Martinčič, 3. a

MUCA IN SNEŽENI MOŽ

Živela je deklica po imenu Lina. Zelo si je želela domačo žival. Nekega dne sta se mamica in očka odločila, da jo peljeta v trgovino z živalmi. Ko so se pripeljali v trgovino, je Lina takoj stekla do kletke z muco. Mamici je povedala, da si želi samo to muco in nič drugega. Očka je odločil, da lahko kupijo muco. Ko so prišli domov, je muca zagledala sneženega moža, ki ji je pomežiknil. Muca se je odločila, da gre pogledat sneženega moža. Ko ga je spoznala, sta se takoj spoprijateljila. Muca ga je vprašala, ali bi odšla na sprehod. Sneženi mož ji je rekel, da lahko. Ko sta odšla na sprehod, je bila Lina zelo v skrbeh, kje je muca. Iskala jo je vsepovsod, a je ni našla. Mami je povedala, da muce ni nikjer. Očka ji je rekel, da bi lahko bolj pazila nanjo. Lina je začela jokati in ni nehala. Kmalu sta se muca in sneženi mož vrnila s sprehoda. Lina je videla, da je muca s sneženim možem, in si takoj oddahnila. Muca je objela sneženega moža in stekla v hišo. Lina je objela muco in ji rekla, da ne sme več nikoli iti nikamor, brez da bi ji povedala. Povedala je mami, da je našla muco. Muca in sneženi mož sta se še velikokrat igrala na dvorišču, na sprehod pa sta odšla le z Lininim dovoljenjem.

Neža Gračner, 3. a



Filip Gradišnik, 3. a



Teo Gaube, 3. a



Lorina Reyes, 3. a



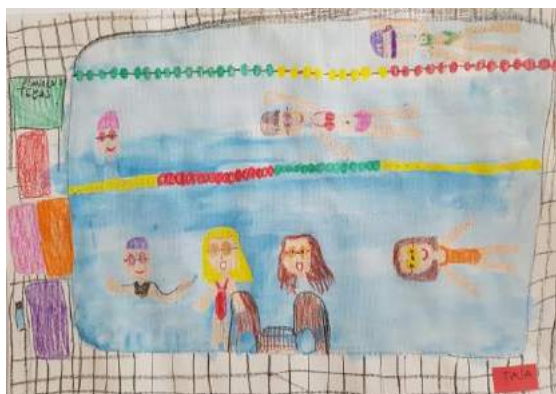
Tara Levar, 3. a



Neli Martinčič, 3. a



Ema Korošec, 3. a



Taja Karakaš Korošec, 3. a



Teja Flamiš, 3. a



Anej Turk, 3. a



Aljaž Šavora, 3. a



Neli Martinčič, 3. a



Ema Korošec, 3. a



Eva Gaube, 3. a



Jan Avguštin, 3. a



Hana Vauhnik, 3. a



Neža Gračner, 3. a



Teja Flamiš, 3. a



Nick Krstić, 3. a

KRALJIČNA NA FIŽOLU

Živel je princ, ki je iskal ženo. Bil je zelo lep dan. Topel sonček je sijal in kraljična je v zlato bleščeči obleki potrkala na kraljevska vrata. Zelo lepo so jo sprejeli. In da bi videli, če je res prava, so nastavili pod 50 žimnic fižol. Zjutraj je rekla, da je tako dobro spala kot še nikoli. Vsi so se začudili. Kljub temu da ni bila prava kraljična, je ostala v gradu. Tam sta se s princem poročila. Čez nekaj časa sta se skregala in ločila. Kraljična je odšla nazaj v svoj grad in tam srečno živela do konca svojih dni.

Staša Trunk, 3. b

VEVERICA IN MEDVED

Gozd je bil drugačen. Nekaj se je dogajalo, nekaj zelo zanimivega. Živali ni bilo doma. Veverica je nabirala lešnike za rojstnodnevno torto. Vse živali je povabila. Medved pa je bil zvit. Napočil je čas in prišle so povabljene živali. Medved je bil zelo nestrpen in je pojedel torto. Veverička je bila zelo jezna na medveda. Ni še upihnila svečk in si še ničesar zaželela. Medveda je nagnala z zabave. Kosmatincu je bilo zelo žal in je spekel novo torto. Naslednji dan jo je prinesel veverički. Veverička se je razveselila presenečanja in mu vse odpustila.

Nauk: Dobro premisli, preden storiš neumnost.

Medina Berbić, 3. b

PANDA IN LISICA

V bambusovem gozdu je živela lisica. Lisica je dobila eno tono bambusov. Odšla je k pandi in ji povedala, kakšen zaklad ima. Pandi so se cedile sline. Lisico je prosila, ali lahko dobi nekaj njenih bambusov. Lisica ji ni hotela dati bambusa. Panda je žalostna odšla in ni več želela govoriti z lisico. Ta se je važila še pred volkom in sovo. Živali so je imele dovolj. Nobena se ni več želela pogovarjati z lisico. Ostala je sama s tono bambusov.

Nauk: Ne važi se, prehitro ostaneš sam.

Staša Trunk, 3. b

DVE ČEBELI

Nekega jutra sta dve čebeli prinašali nektar. Prva je hitela in ves dan brez počitka nosila nektar, druga pa si je počasi in vztrajno polnila koške. Prvo je zvečer vse bolelo od hitenja, druga pa ni imela bolečin. Naslednji dan prva ni mogla skoraj leteti, tako jo je še vse bolelo, druga pa je spet pridno odletela na delo.

Nauk: Delaj po malem in vztrajno.

Lara Žalek, 3. b

ZAJEC IN TEST

Gospa gos je končala s poukom in naročila učencem, naj se učijo za test. Zajec se je v varstvu pridno učil. Mimo je prišla veverica Lina in se posmehovala zajcu, da se uči, kako da ga je strah. Zajec pa je še kar naprej vztrajal v svojem početju, saj je želel biti dobro pripravljen. Veverica pa ni odnehala in mu govorila, da je učenje potrata časa.

Ko so odpisali test in dobili rezultate, je zajec dobil +5, veverica pa –2.

Nauk: Ne važi se, ker se ti bo maščevalo.

Stella Trunk, 3. b

KONJA IN ROPARJI

Nekoč sta živela kmet in zlatar, ki sta bila soseda. Oba sta zjutraj s konji odjezdila na tržnico, kjer sta prodajala; eden solato, krompir in ostalo zelenjavo, drug pa bisere in dragulje. Zlatarjev konj se je pogosto rogal kmetovemu konju, da je dosti boljši in bolj pomemben, saj prevaža dragocenosti in ne le seno in zelenjavo. To je kmetovega konja žalostilo, vendar si ni znal pomagati, kljub temu pa je bil vedno prijazen in je zlatarjevemu konju pogosto ponudil tudi svoje korenje.

Nekega dne sta soseda zvečer, ko sta zaključila na tržnici, šla v gostilno in ukazala svojim konjičkoma, da gresta sama domov. Na poti, ki je vodila skozi gozd, so ju ustavili trije roparji, ki so se jima pridružili in se z njima prijazno pogovarjali, saj so želeli izvedeti, kdo sta, kam gresta in kaj običajno prevažata. Roparji so bili našemljeni v dedke in so vprašali kmetovega konja:

“Hej, hej, kaj pa imaš ti tukaj zadaj?”

Kmetov konj je žalostno odvrnil: “Imam samo seno kmeta Ferdinanda.”

Roparji so se zato pričeli dobrikati drugemu konju: “Hej, hej, lepi konjiček, kaj pa nosiš ti tukaj notri?”

Zlatarjev konj pa se je pohvalil: “Jaz nosim zlato in bisere, ki jih z gospodarjem danes nisva prodala. Boljši sem od svojega soseda, saj mi gospodar zaupa tako pomemben tovor.”

“O, krasno, lepi konjiček, moraš pa biti res nekaj posebnega, ko te gospodar pusti samega domov s tako dragocenim tovorom,” so mu laskali in ga naprej spraševali: “Kam pa greš sedaj?”

“Grem na kmetijo Biser, ki je tam desno na hribčku,” je lahkomišno odgovoril zlatarjev konj.

Roparji so se zahvalili konjičkoma za prijazen klepet in zavili po drugi potki, konja pa sta počasi nadaljevala pot. Roparji so po drugi potki hitro tekli in odvrgli brade, ki so nakazovale, da so starejši dedki, ter si nadeli črne maske preko glav, da se ni videlo njihovega obraza.

Ko sta bila konja skoraj na cilju, so roparji skočili iz zasede na zlatarjevega konja in mu ukradli tovor, ki je bil v torbi ob sedlu, ter hitro pobegnili. Kmetov konj se je v diru pognal za njimi in zgrabil torbo ter rešil zaklad in ga vrnil zlatarjevemu konju.

Zlatarjev konj je rekel kmetovemu konju: "Hvala, oprosti mi, ker te nisem spoštoval, kljub temu da prevažáš hrano in si bil vedno prijazen do mene. Šele sedaj vidim, kako zaslepljen sem bil."

Nato je dodal: "Srečo imaš tudi, da prenašáš samo hrano in te nihče ne preganja."

Kmetov konjiček pa mu je odvrnil: "Ne, prijatelj, tvoj ponos in prepričanje, da si najboljši, sta te zaslepila. Nespametno je bilo, da si se neznancem pohvalil z vsemi dragocenostmi, ki jih imaš v torbi."

Konjička sta se poslovila in odšla vsak v svoj hlev in počakala na gospodarja, ki nista slutila, kaj se je pred tem zgodilo.

Nenavadno pa se je sosedoma vendarle zdelo, kako to, da sta konja od tega večera naprej postala prijatelja in si na tržnici delila seno in korenje.

Nauk zgodbe: Ne norčuj se iz drugega, nikoli ne veš, kdaj ti lahko pomaga. Vse tvoje dragocenosti ti lahko ukradejo, tvojih dobrih del pa se ne more ukrasti.

Kaja Čuček, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Tia Zoja Debeljak, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Lara Žalek, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Medina Berbić, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Stella Trunk, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Anej Golnar, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Staša Trunk, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Tilen Zemljič, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Žan Medved, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Mateja Petek, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Nejc Lončar, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Alen Bričič, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Kaja Čuček, 3. b



Tihožitje s cvetjem, Leon Lončar, 3. b



Novo leto, praskanka, Anea Krajnc, 3. b



Novo leto, praskanka, Eduard Berisha, 3. b



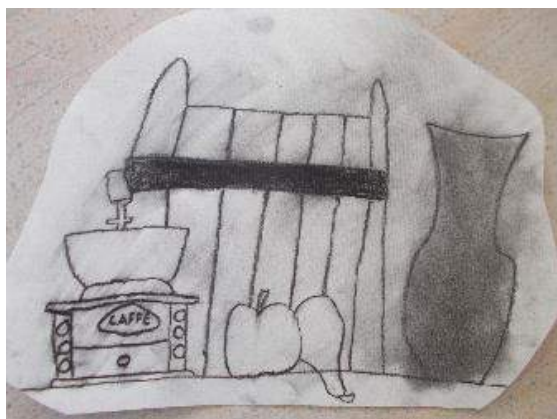
Novo leto, praskanka, Luka Podgorelec, 3. b



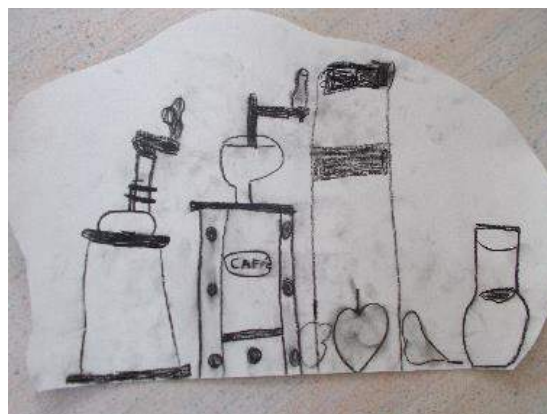
Novo leto, praskanka, David Laptuš, 3. b



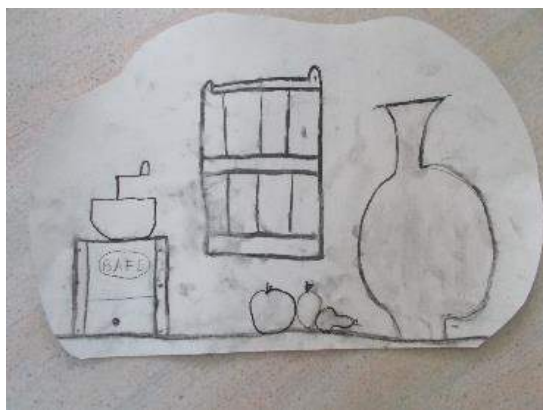
*Novo leto, praskanka, Tea Toplak
Topolovec, 3. b*



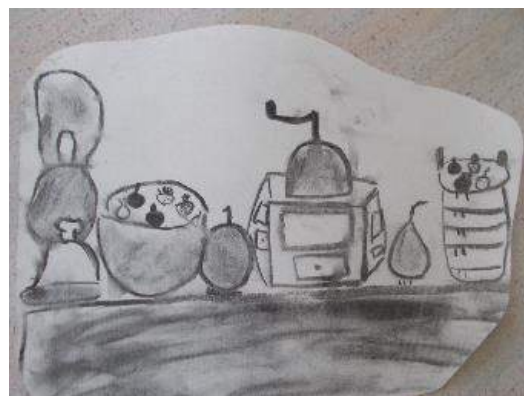
Stari časi, tihožitje, Alen Bričič, 3. b



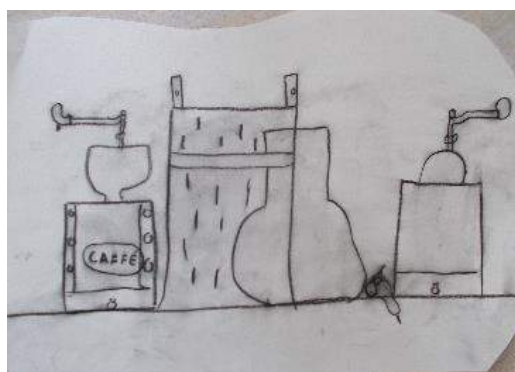
Stari časi, tihožitje, Jon Voršič, 3. b



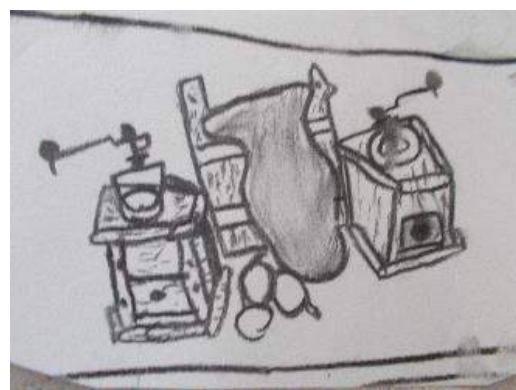
Stari časi, tihožitje, Tjaša Kmetec, 3. b



Stari časi, tihožitje, Mateja Petek, 3. b



Stari časi, tihožitje, Suzana Čelič, 3. b



Stari časi, tihožitje, Žan Medved, 3. b

Tretješolci (3. c) smo razmišljali o ...

Kaj se dogaja s tabo, ko si zaljubljen?

- Hočeš se poljubiti.
- Dobiš metuljčke v glavo.
- Postaneš živčen in dobiš srčke v oči.
- Punci daš rože.
- Obnašaš se čudno.
- Skrivaš se.
- Sram te je.

Gaja, Melisa, Vito, Lan, Žan, Pia P., Jan Pekič



Pia Malek Satler, Jan Pekič, 3. c

Zakaj se dva poročita?

- Ker sta si usojena.
- Ker si želita otroka.
- Zato, ker sta fant in punca zaljubljena in si želita biti skupaj.
- Zato, ker se ljubita, želita imeti otroka in lepo družino.
- Ker želita imeti veliki kaos, zaradi otrok.
- Ker hočeta prstane.
- Ker si želita imeti skupno torto.
- Ker imata veliko skupnega.
- Ker želita, da vsi vedo, da sta zaljubljena.
- Ker hočeta imeti na dan poroke veselico.
- Ker imata iste navade.
- Ker si želita skupaj spat.
- Ker hočeta hišo.

*Danaja, Aneja, Tinkara, Jakob L., Tanaja
Kolšek, Vito, Jakob G., Žan, Jan*



Tanaja Kolšek, 3. c



Žan Meško, Denis Sadrija, 3. c



Nik Repnik, 3. c

Kaj dela predsednik države?

Predsednik države:

- se važi pred publiko,
- nam računa davke,
- pomaga in omejuje zakone,
- se kopa v denarju,
- ukazuje ljudem,
- skrbi za državo in ji vlada,
- odloča, kje bo kaj postavljeno, zgrajeno (npr. šole, vrtci, bloki, cerkve, hiše ...),
- odloča o pravilih obnašanja,
- hodi na sestanke,
- rešuje vse probleme in odloča o pomembnih stvareh,
- podpisuje pogodbe,
- spoznava druge ljudi,
- uvaja novosti,
- organizira prireditve,
- hodi na različne tekme,
- pogaja se za zemljo, da bi dobili kakšen del več morja in še kakšno reko zraven,
- se oblači moderno,
- velikokrat je na TV 24 ur ...

Jan Planinc, Aneja, Nik, Jakob L., Tinkara, Vito, Ela, Lan, Anika, Tanaja, Jakob G., Tim, Miha, Tia, Pia M. S., Denis, Jan Pekič, Pia, Gaja ...



Ela Ferčec, 3. c

AFRIŠKI SLON

Slon je največja kopenska žival na svetu. Velik je od 3 do 4 m in težek od 5000 do 7000 kg. Ima velika ušesa, s katerimi se hladi, in veliko glavo. Slon ima močne noge, da podpirajo njegovo težko telo. Ima tudi okle, ki mu pomagajo pri kopanju po zemlji, trganju drevja in vejevja. Premika se po štirih nogah in giblje se v čredi. V čredi je lahko tudi do 20 slonov. Prehranjuje se s travo, listjem, sadjem in drugimi rastlinami. Živi v Aziji in Afriki. Pri nas ga najdemo v živalskem vrtu. Slonica ima običajno enega mladiča. Njegova posebnost je rilec, ki je nastal zaradi povečane zgornje ustnice. Rilec je sedaj slonov vsestranski organ. Z njim tipa in je. Njegovi predniki so bili mamuti. Nekateri pravijo, da slon prinaša srečo.

Pia Počkar, 3. c



Matevž Kores, 3. c

SOVA

Sove imajo veliko okroglo glavo, velike oči in velik zakrivljen kljun. Telo imajo prekrrito s perjem. Imajo široka letalna peresa. Noge imajo poraščene in dolge, zunanji prst je lahko obrnjen naprej ali nazaj, glede na sedenje na veji ali za lov.

Sova se premika tako, da leti. Živi v gozdu, na drevesih. Hrani se z žuželkami in majhnimi sesalci. Razmnožuje se tako, da znese jajca v gnezda ali na gola tla duplin in skalnih polic. Sova znese od 2 do 7 jajc. Mladiči se izvalijo v dvodnevni presledkih. Sove so posebne zato, ker so nočne ptice, jih zelo redko vidimo, pogosto jih slišimo, imajo oster sluh, zaradi mehkega perja letijo neslišno. Sova v naravnem okolju živi do 20 let, v ujetništvu pa do 60 let.

Aneja Poštrak, 3. c

LABRADOREC

Labradorci živijo približno od 10 do 15 let. Prihaja iz Nove Fundlandije v Kanadi. Samec je visok od 56 do 63 cm, samica pa od 54 do 60 cm. Samica je težka približno od 25 do 32 kg, samec pa od 27 do 32 kg. Labradorec je rumene, črne ali jetrne oziroma čokoladno rjave barve. Imajo kratko, gosto in trdo dlako.

Labradorka skoti od 10 do 12 mladičev. Pogosta imena za labradorce so Eros, Luna, Izza, Čar, Bono, Rocky, Zara, Bruno, Koko, Milo, Lena, Roksy, Domino in Lava.

Labradorci so odlični psi vodiči in dobri policijski psi. Dobro se znajdejo z otroki. Z njimi so tudi zelo potrpežljivi. Labradorci so tudi odlični psi plavalci.

Tinkara Brodnik, 3. c

KAJ SE KUHA?

Kaj se kuha, kaj se kuha,
o, le, kaj se kuha?
Mogoče kakšna kaša,
mogoče kakšna juha,
o, le, kaj se kuha?
Me zanima, me zanima,
kaj se kuha, kaj se kuha?
Kuha se kaša, kaša, kaša,
ki jo je zavrela Maša,
Maša.
Kuha se kaša.

Alina Vauhnik, 4. c

KENGURU

Kenguru je velik kot odrasel človek. Meri 160 cm in tehta do 90 kg. Samice so manjše in lahko tehtajo le 30 kg. Ima glavo, trup, sprednje in zadnje noge ter rep. Na glavi ima oči, smrček in gobec. Ima dva velika, štrleča uhlja. Telo je prekrito z gosto, mehko dlako. Samci imajo kožuh rdečkaste barve. Kožuh samice je modrosive barve. Na sprednjem delu trupa ima samica vrečo, kjer se razvija in raste mladiček. Telesu dajejo značilno podobo kratke sprednje noge. S sprednjimi nogami si pomaga pri hranjenju in med bojem. Pravimo, da se kenguruji boksajo. Zadnje noge so velike in močne. Imajo zelo močno razvite mišice. Prilagojene so za skakanje. Rep je dolg in težek. Meri približno en meter. Služi za ravnotežje. Na repu lahko med bojem tudi stoji. Kenguru se premika s skakanjem. Je zelo hiter, saj se lahko premika s hitrostjo 60 km/h. Njegovi skoki so dolgi do 12 m ter visoki do 3 metre.

Kenguru živi v Avstraliji. Živi v naravnem življenjskem okolju, kot sta travnik in gozd. Kenguru se seli za hrano in vodo. Živijo v skupinah do sto kengurujev. Skupino vodi le en samec. Zato pride večkrat tudi do boja med dvema samcema. Kenguru je rastlinojedenec. To pomeni, da je le travo, drevesne liste in vejice grmovja. Brez vode lahko preživi do enega meseca. Razmnoževanje pri kengurujih poteka spolno. Po oploditvi se zarodek razvija in raste v maternici. Tam je le en mesec. Skoti se velik kot lešnik, slep in brez dlake. Zleze v vrečo, kjer najde sesek, po katerem sesa mleko. Zato spada tudi med sesalce. V materini vreči ostane do enega leta. Kenguru v naravnem okolju nima sovražnikov. Njegov edini sovražnik je človek. Ta kenguruje preganja zaradi škode, ki mu jo povzročajo v poljedelstvu. Meso kenguruja človek uporablja tudi za prehrano. Prav tako je cenjeno tudi njihovo krzno. Poznamo veliko vrst kengurujev, ki se med seboj razlikujejo po velikosti in po barvi kožuha. V Avstraliji imajo motiv kenguruja tudi v grbu in na zlatnikih.

Tim Čoh, 3. c



Tim Robič, 4. a



Miha Varžič, 4. a



Zala Silič, 4. a

VSAKDANJI POMOČNIK

Nekoč je živel koledar. Toda to ni bil navaden koledar. Ko so se lastniki hiše in ostali ljudje v vasi zbudili, je ta koledar vsak dan povedal točen datum. Če je bil praznik, pa je povedal še, kateri praznik je. Toda nihče ni vedel, kdo vsako jutro govori. Koledar je odgovarjal tudi na vprašanja. Torej ko je nekdo nekaj vprašal, mu je koledar odgovoril. Ker pa so bili lastniki pametni, so ugotovili, kdo to govori. Ko pa sta to izvedela še Tristan in Eva Luna, pa se je začelo. Vsak dan, ko sta prišla iz šole, sta šla najprej h koledarju in sta začela spraševati: Koliko je $8 : 5 = ?$; Koliko je $4 \times 10 = ?$; Koliko nog ima mravlja ...

Nekega dne, ko sta prišla iz šole, pa ju je pričakalo razočaranje. Koledarja ni bilo več na steni. »Kje pa je?« sta se čudila in pretaknila vse predale in kote, le v Tristanov šolski predal nista pogledala. Zelo sta bila žalostna. Eva Luna in Tristan sta zaradi žalosti ostala kar doma, niti na nogometni trening nista hotela iti. V šolo pa sta vseeno morala. Ko si je Tristan pripravljaj torbo in delal domačo nalogo, so se mu zasvetile oči. »Eva Luna, Eva Luna,« je od veselja zakričal, »pridi pogledat, kaj je v mojem predalu in kdo mi je naredil nalogo!« »Kdo?« je vprašala Eva Luna. »Koledarja ni na steni, nihče v vasi ti ne bi naredil naloge. Jaz, mami in ati pa tudi ne,« je pojasnila. »To si se pa zmotila, koledar je bil!« je Tristan veselo vzkliknil. Tudi Eva Luna je naredila nalogo s pomočjo koledarja. Nato sta se šla ven igrat, zadovoljna, da imata spet svojega vsakdanjega pomočnika za domače naloge.

Mia Jeza, 4. a

AVIN SVET

Živela je majhna deklica Ava. Imela je sestro Marušo, ki sta jo oče in mama klicala Maru. Živel so popolno življenje.

Ali veste, da je bil njen najljubši cvet vrtnica? Veste, da je bila njena najljubša igrača princesa? A ne pozabimo na zmaja, s katerim je igrala nogomet. Ampak ponoči ni spala nič. Vsako noč se je podala v svoj svet, v katerem ni staršev, ki ji ukazujejo, in sester, ki jemljejo igrače. Tam je njen svet, kakršnega si zaželi. Pa stopimo v ta svet.

Tam za devetimi vodami in devetimi gorami je živela princesa Ava. Tam je bilo vse polno vrtnic, a ena je bila posebna. Imela je rumene cvetove in rada je igrala nogomet z Avo. In nekega dne je priletel strašen zmaj, ki je Avi spremenil življenje. Vrgel jo je v svet smrti. Tam so jo mučili, umivati se je morala s hladno, umazano vodo, pomešano z blatom. Bila je sužnja. Delala je dan in noč. Ampak zmaj ni popustil. Pogrešala je vrtnico in vse zvezdice, ki so jo uspavale. Bilo ji je težko. Skoraj bi jo že sežgali, ko je videla svetlobo. Bila je vrtnica. Vrtnica je živela že 2029 let in od rojstva ima čarobno moč, a tega še ni nikomur izdala. Zdaj je bil čas, da reši Avo. Nato sta odšli v njeno deželo. Vsi so bili veseli. Ava jim je vse povedala.

»Aaaaa, Kakšne sanje!«

Ko se je Ava zbudila, je takoj odšla v spalnico, kjer so bili mama, oče in Maru. Toplo jih je objela in rekla: »Ni boljše družine, kot ste vi, in hvala, da mi pomagata pri kakšnem delu.«

Vsi so bili veseli.

»Moja družina je najboljša!«

Zala Silič, 4. a

LOPATA

Nekoč je bila lopata. Vedno je hotela kopati. Vsakič, ko so opravili opravilo, lopata ni imela dovolj. Vsako noč pa je mimo nje kopal krt Štefan. Lopata pa ga je vedno posvarila: »Kopaj z mano, kopaj z mano, lažje ti bo, saj ti to veš, Štefan!« »Vem, vem,« je odvrnil, jo vedno vzel in jo še vedno pravi čas vrnil. To se je dogajalo dan za dnem, noč za nočjo, dokler se ni zgodilo sledeče. Prišla je druga lepa in nova lopata. Vedno so kopali le z njo. Lopata pa je bila tako nestrpna in jezna, obenem tudi ljubosumna, da je spakirala in šla. Preselila se je na gradbišče. Tam je bilo na tisoče lopat, ampak bilo je tudi na tisoče delavcev, zato so jo vsak dan uporabljali. Čez leto, dve pa se je lopatinega srca dotaknilo domotožje. Sklenila je, da bo ostala še kakšen dan, dva in odšla. Res jo je izučilo. Rekla je: »Ah, saj je vseeno, kaj bo z menoj, važno je, da sem v družbi prijateljev!«

Miha Varžič, 4. a



Bor Žunko, 4. a



Ana Kršljin Stojič, 4. a



Ela Langerholc, 4. a



Lana Novak, 4. a



Zala Silič, 4. a



Tim Robič, 4. a



Ana Kršljina Stojič, 4. a, Domišljajska žival



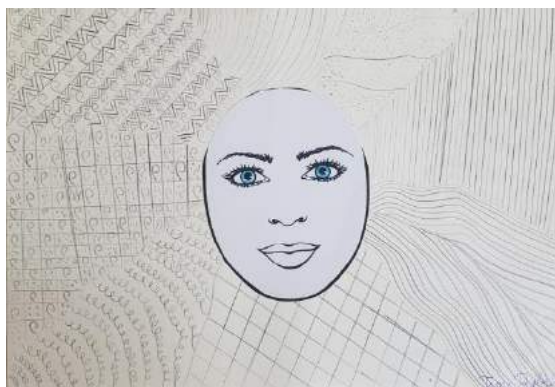
Lana Novak, 4. a, Domišljajska žival



Katarina Rižnar, 4. a, Domišljajska žival



Mia Jeza, 4. a, Domišljajska žival



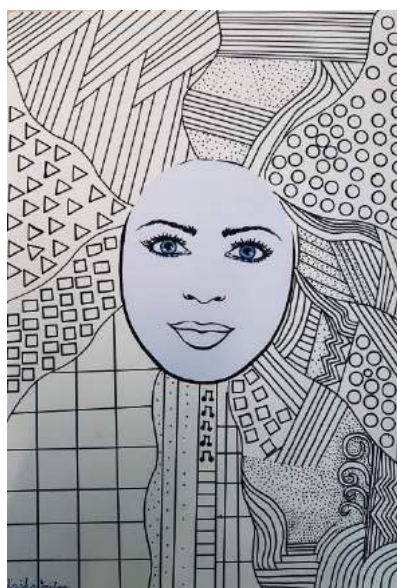
Tim Robič, 4. a



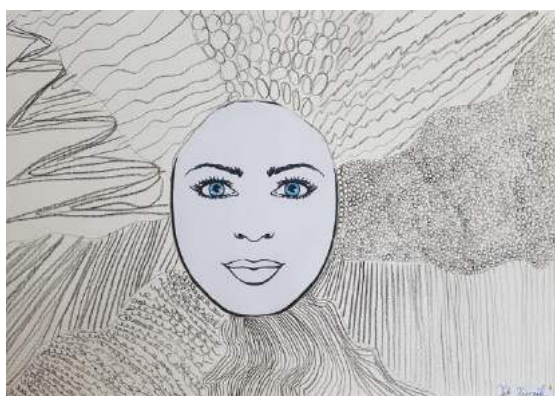
Ela Langerholc, 4. a



Nuša Gerečnik, 4. a



Urška Smiljan, 4. a



Tit Repnik, 4. a



Bor Žunko, 4. a

ČAROBNI ČAJNIK

Za devetimi gorami je nekoč živel konj, ki je znal govoriti. Vedno si je želel pastirja.

Nekega dne pa se je zgodilo, da se je pred njim pojavil pastir, ki je rekel: »Vem, da me hočeš, ampak vedi, če me hočeš dobiti, moraš izpolniti moje tri velike želje.« Konj je pomislil, kaj pomeni beseda izpolniti. Takrat se je pastir razjezil in rekel: »Kako to, da ne veš, kaj pomeni beseda izpolniti!?« Oba sta se razjezila in vnel se je pretep. Ne da bi pomislil, je konj stopil na čajnik, iz katerega je stopila princesa, ki je konja uročila in ga zaprla v čajnik. Ko je pastir zagledal princeso, so se mu zaiskrile oči. Ni mogel verjeti svojim očem. A konj se ni dal. Rekel si je: »Lahko sem pogumen in močan.« V tistem hipu, ko je konj to rekel, se je zatresla vsa vas in ljudje so postali prestrašeni. Konj je začel z nogami topotati in divjati. Takrat pa je pred seboj zagledal kozo, ki ga je povabila v svoj dom. Spomnila se je, da je dobila vabilo $2 \times 2 = 4$ na ples. Toda nista vedela, kaj pomeni $2 \times 2 = 4$. Nista razmišljala o tem in sta odšla na zabavo. Tam pa sta zagledala princeso in pastirja, ki sta bila konju znana. Najprej se je konj razjezil, nato pa pomislil: »Prava oseba pomeni, da imaš dobro srce.« Umiril se je in se pridružil princesi in pastirju. Tako so se vsi imeli lepo in skupaj so srečno živeli do konca svojih dni.

Ana Marija Kršljin Stojič, 4. a

ČAROBNI TELEVIZOR

Nekoč je bil televizor. To ni bil navaden televizor. Kadar so ga starši izklopili, se je takoj ponovno vklopil. Zanimivo je bilo tudi to, da ko se je vklopil, so bile na sporedu samo risanke. Starši so se sedem dni trudili in izklapljali televizor. Tudi z elektrike so ga izklopili, toda še vedno je deloval. Otroke je to zelo veselilo, namreč ko so starši zaspali, so se otroci pritihotapili čisto po tiho po prstih do televizorja. V nekem trenutku so bile na sporedu samo še risanke. Toda to niso bile navadne risanke, saj so iz njih izstopili risani liki in se igrali z otroki. Kmalu se je razširila govorica o čarobnem televizorju, ki so ga zaradi tega prišli gledat otroci iz sosednjih hiš, vasi in celo iz sosednjega mesta. Starši so bili zaskrbljeni in so poklicali serviserja. Ko pa je serviser prišel, je televizor začel čisto normalno delovati. Starši so bili začudeni in so verjeli v čarobno moč televizorja. Odločili so se, da ga bodo prodali, saj so se otroci začeli poneumljati. Vsi otroci so si želeli, da bi njihovi starši kupili ta televizor, ki je imel zaradi tega visoko ceno. Na koncu so ostali trije starši, ki so skupaj kupili televizor in ga podarili kinematografom. Na ta način so onemogočili otrokom, da bi ves čas gledali risanke.

Nina Kocman, 4. a

SVETOVNI MIKROSKOP

Svetovni mikroskop je potoval po svetu in znanstvenikom razkrival, da vidi nemogoče stvari. Ko je prišel v Ameriko, so znanstveniki z njim videli, kar še niso pod nobenim mikroskopom. Videli so, da so zaradi prodajalcev okužene vse steklenice. Obvestili so policijo, naj prodajalce aretirajo, ker so želeli zastrupiti kupce. Znanstveniki so ugotovili, da sveže mleko nalivajo v 'stare' steklenice, ki so polne bakterij. Ko so policisti aretirali prodajalce, so ti obljubili, da ne bodo več škodovali ljudem. Svetovni mikroskop je še vedno potoval po svetu in razkrival nove velike zločine.

Gašper Kerep, 4. a

SVETILKA, KI JE PREGORELA

Nekoč je bila svetilka, ki je rada svetila, še posebej ponoči. Govorili so ji, da bo pregorela. Nekega dne je odšla svetiti v temo in naenkrat jo je začelo nekaj boleti. Tako zelo jo je bolelo, da je sedem dni samo utripala. In je pregorela. Ni vedela, kako naj se pozdravi, zato je odšla k zdravniku. Rekel ji je, da je pregorela. Tudi sam ni vedel, kako naj jo pozdravi, zato ji je napisal listek za drugega zdravnika. Na listku je bila koda, bile so številke 03271. Hitela je do naslednjega zdravnika. Ko je prišla, jo je zdravnik takoj sprejel. Dala mu je listek. Rekel ji je, naj nekajkrat vdihne in izdihne v masko. Uspaval jo je, nato pa ji zamenjal bateriji in žarnico. Ko se je zbudila, je bila kot nova. Naročil ji je, naj ne sveti tako zelo in vsak dan. Če bo spet pregorela, je ne bo mogel več pozdraviti. Svetilka mu je obljubila, da ga bo ubogala. Odšla je domov in spet začela svetiti. Ni vedela, kaj se dogaja. Odšla je v posteljo in takoj zaspala. Zaželeli so ji: »Lahko noč pa eno baterijo na pomoč!«

Tim Robič, 4. a

REŠITEV PRINCESE

Nekoč pred davnimi časi, za devetimi gorami, je v gradu živel princeza.

Rada je imela vse, kar cveti. Tako je nekoč šla iz gradu, kljub temu da je vedela, da so zunaj nevarne živali in čarovnica, ki jo hoče spremeniti v prah. Preprosto šla je, saj je želela videti slapove, ki jih vsi občudujejo, in cvetlice, ki so tam pri slapovih najlepše. Ko je že nekaj časa hodila po svetlem in lepem gozdu, je zaslišala čarovničin glas. Takrat se je tako ustrašila, da je tako hitro tekla, da se je spotaknila in si malo popraskala koleno. Ko je nekaj časa jokala, je počasi vstala in pogledala, če kje vidi čarovnico. Ker je ni videla, je počasi nadaljevala pot. Čez nekaj časa je zaslišala slapove in videla cvetlice. Ko pa je stopila k vodi in je hotela popiti malo vode, je zagledala v odsevu vode govorečo rdečo vrtnico. Obrnila se je in jo vprašala,

kdo je. Vrtnica se ji je predstavila, da ji je ime Rdečka in da jo je ustvarila čarovnica. Povedala ji je, da ni zlobna. Toda grdo se je zlagala, namreč še kako zlobna je bila. Princsi je rekla, naj jo odnese v grad. Princessa je ubogala, jo prijela in se zgrudila na tla, vrtnica je namreč bila strupena. Ko je princessa nekaj dni ležala pri slapovih, jo je našel princ, ki je bil zelo zaljubljen v njo. Zagledal je tudi vrtnico, ki je imela strupene trne. Poklical je svojega starega prijatelja zmaja Frenka, ki je takoj prišel. Vzel je začarano pinceto, princessi izvlekel strupeni trn, s tem tudi ves strup, in princessa se je nenadoma zbudila ter se z maju zahvalila. Zmaj je odletel. Princ in princessa pa sta se vrnila na grad in se poročila.

Lana Novak, 4. a

POREDNA KREDA

Nekoč je živela kredo. Ta kredo je bila res nadležna. Hodila je po vsem mestu in ves čas govorila. Ljudem je presedala. Neke noči, ko je ura odbila polnoč, je kredo barvala po vseh hišah in po vsem, kar je bilo na ulicah. Zjutraj so ljudje prišli na ulico in mislili, da je snežilo. Toda ko so zagledali kredo, kako veselo pohajkuje po ulicah, so sklenili, da jo ujamejo v steklenico. Naslednjo noč je kredo pobarvala drugi del mesta. Pri tem se ni niti malo utrudila, saj se je sproti obnavljala. Prikorakala je do pasti. Ni vedela, da je past. Ko je stopila pod škatlo, jo je fant zgrabil in zaprl v steklenico in rekel: »No, no, če ni to kredo porednica!« Deklica je kredi rekla: »Nehaj barvati lastnino drugih. Če ne boš nehala, boš za vedno ostala v steklenici.« Kredo je obljubila, da bo začela slikati svoje slike, lastnino drugih pa barvala le, če bodo tako želeli. Ljudje so kredo izpustili, saj jo je izkušnja s steklenico izučila. Kredo se je svoje obljube držala in postala najbolj pridna v mestu.

Bor Žunko, 4. a



Pšenični fantki, 4. a

KAJ BOM POČELA KOT ODRASLA OSEBA ČEZ 20, 30 LET

Otroke bom peljala v šolo ali vrtec, potem bom šla domov in malo počistila in šla kuhat kosilo. Ko pa bom skuhala kosilo, se bom malo odpočila, potem pa šla na sprehod. Gredoč bom šla še po otroke v vrtec ali šolo. Ko bomo prišli domov, bomo pojedli kosilo in se šli malo igrat. Ko bo večer, bomo malo gledali televizijo in potem bodo otroci šli spat, jaz pa bom še zlikala in obesila perilo, nato pa šla spat.

Lana Novak, 4. a

Uf, še sama ne vem, kaj bom počela. Pri starosti 20 let oziroma nekaj čez želim postati učiteljica. Želim imeti družino z dvema otrokoma in s prijaznim možem, s katerim se ne bom prepirala. Moj brat je poseben, zato bi rada postala učiteljica na posebni šoli. Mislim, da moj brat Filip ne bo imel družine in bom tudi zanj skrbela. Prav tako bom svoje otroke z veseljem peljala na vikend na Kanal na Soči v vas Zapotok, kjer se je rodila moja babica. Zelo rada igram harmoniko, kar me zelo veseli in pomirja. Zato je tudi moja želja, da bi postala učiteljica harmonike, saj sta obe moji babici vzgojiteljici in igrata harmoniko. Upam, da mi uspe postati učiteljica, ker me to razveseljuje, in upam, da bo vsaj enemu otroku všeč glasba. Želim si, da bi se otroka pridno učila in da bi se jima vse želje uresničile ter da bi vsaj eden šel po mojih stopinjah, saj bi bila zelo ponosna nanj. Upam, da se bodo želje, ki sem jih povedala in zapisala, uresničile.

Nina Kocman, 4. a

KAKŠNO BO ŽIVLJENJE NA SVETU ČEZ 100 LET ...

Marsikaj se lahko spremeni. Morda bo več elektronskih naprav, morda bo zrak plačljiv (da ga bomo lahko dihali). Verjetno bo ves svet pokrit s cestami, ulicami in povsod bodo zgradbe. Morda bodo takrat ljudje bolj debeli. Kdo ve? Lahko se bo morje izsušilo, pa tudi ljudje se bodo spremenili. Lahko da bomo imeli elektronske živali (robote), ki bodo iste kot pravi ljubljenci. Lahko da se bo tudi moda spremenila. Vse je mogoče. In si bomo lahko svojega robota (ljubljenčka) naročili kar prek interneta. Morda ženske, ki se od novega leta do maja ne bodo poročile, ne bodo smele imeti otrok. Vse je mogoče!

Ela Langerholc, 4. a

Mislim, da bo življenje čez 100 let takšno, da bomo namesto hrane jedli tablete, da ne bomo imeli več dlak, da bodo avtomobili leteli, da bodo obstajali pomočniki roboti.

Lana Novak, 4. a

Rastline bodo zaradi onesnažene narave prav tako onesnažene, saj že zdaj ljudje preveč onesnažujejo okolje.

Nina Horvat, 4. a

Mislim, da se bodo avtomobili vozili sami in da bodo leteli. Manj bo dreves.

Urška Smiljan, 4. a

Mislim, da bodo zelo dobro plačane službe, da bodo ljudje vedno večji in da bodo zelo velike hiše.

Klara Knuplež, 4. a

Mislim, da bo življenje zelo čudno in da bodo zelo dobre službe.

Nuša Gerečnik, 4. a

Da bodo ljudje imeli veliko denarja in kilometrske hiše ter da bodo avtomobili leteli.

Gašper Kerep, 4. a

Ne bo več življenja. Vode ne bo, ker bo sonce izginilo, brez sonca oziroma svetlobe pa ne moremo živeti.

Ana Marija Kršljin Stojič, 4. a

Mislim, da ne bo več dreves in čistega zraka, zato bomo nosili maske in bogat bo tisti, ki bo imel eno drevo in ljubečo družino.

Miha Varžič, 4. a

Mislim, da na svetu ne bo več naravnih gozdov in bodo vsepovsod velemesta ter da bo zrak onesnažen.

Bor Žunko, 4. a

Mislim, da ne bo gozdov in bodo samo tovarne, hiše, bloki ter da bodo ljudje zaradi onesnaženega zraka nosili dihalne maske. Ne bodo imeli domačih pridelkov, jedli bodo tablete.

Tim Robič, 4. a

Mislim, da bo vse polno tovarn, da ne bo gozdov, ljudje bodo brez nohtov in čisto drugače oblečeni kot mi, v šoli se bodo namesto zvezkov uporabljale tablice.

Zala Silič, 4. a

Mogoče bo pusto brez življenja, ker bomo tako onesnažili pokrajine in zastrupili vodo. Ali pa bo več narave, ker se bomo ljudje spametovali in se ne bomo več toliko vozili in bomo kolesarili. Lahko da bo več bolnih, s kakšno novo boleznijo, ki se ne bo dala ozdraviti, in bomo prisiljeni biti zdravniki. Imeli bomo iste obleke ali pa naravne. Bomo brez dlak, obrvi in las. Mogoče bomo imeli modernejšo tehnologijo in robote za vse. Še učitelje, natakraje, kuharje ... bodo nadomestili roboti.

Nina Kocman, 4. a

KDAJ BI NEKOMU REKEL/-LA, DA JE BOGAT ...

Biti bogat ima več pomenov. Ne pomeni vedno tega, da ima nekdo dosti denarja. Pomeni lahko, da je dober po srcu. To pomeni, da ni sebičen ali hudoben, temveč prijeten, prijazen in še marsikaj. Lahko je tudi, da ima bogato domišljijo, da je pameten, da logično razmišlja ... Še ene stvari se spomnim: lahko imaš bogat besedni zaklad, to pa pomeni, da poznaš mnogo besed in si izmišljaš pravljice, zgodbe ...

Ela Langerholc, 4. a

Jaz bi to rekla človeku, ki ima toliko denarja kot par ljudi skupaj. In srečnemu človeku, saj je srečen in vesel človek bolj pomemben kot denar. Pa tudi takšnemu, ki zna ravnati z denarjem, ne pa da ga porablja za nepotrebne stvari, ki jih čez en teden zavrže. In takšnemu, ki ima družino, saj tak človek ne razmišlja samo o denarju, ampak o sreči, ki jo lahko doživi z družino.

Lana Novak, 4. a

Bogat je tisti, ki ima starše, brate, sestre. Poleg tega drugega kot kruh, vodo, oblačila in družbo, ki mu jo dajo starši, ne potrebuje. Tisti, ki imajo denar, so tudi bogati, a kaj ko nimajo družbe – zato jim denar nič ne pomaga. Denar ne privlači ljudi, ampak družba in ljubezen.

Nina Horvat, 4. a

Zame je bogat tisti, ki ima dosti prijateljev.

Urška Smiljan, 4. a

Bogat je tisti, ki ima ljubečo družino, ker ljubezen pomeni več kot denar.

Miha Varžič, 4. a

Nekdo je bogat, ko ima prijatelje in družino – ker ti vedno stojijo ob strani in ti pomagajo.

Bor Žunko, 4. a

Mislim, da je Zala bogata – zato ker ima veliko prijateljev, dobre ocene in dobro družino. Ko jo vidim, je vedno nasmejana in zelo, zelo srečna.

Tim Robič, 4. a

Bogat je tisti, ki ima dobre prijatelje, ki jim zaupa, ti pa mu pomagajo ali pa svetujejo.

Nina Kocman, 4. a

Bogat ni samo tisti, ki ima dosti denarja. Bogat je tisti, ki ima dobro družino, ki jo ima rad.

Mia Jeza, 4. a

Nekomu bi rekla, da je bogat, če bi imel dobro družino, prave prijatelje, bi se dobro počutil, saj bi bil takrat srečen. Ni pomembno, koliko imaš denarja, kakšen telefon, kakšna oblačila, ker se lahko zgodi, da te nihče ne mara in si pod pritiski. Srečni so lahko tudi reveži, če imajo nekoga radi in nekdo njih.

Zala Silič, 4. a

LETNI ČASI

Snežinkice so padale meseca marca. A glej ga, zlomka, v mesto je prišla pomlad. Vsi snežaki na ulicah se že topijo, travniki pa zelenijo. Takrat imamo veliko različnega cvetja. Ko pa se pomlad konča, pride poletje, ki si ga vsi želimo. Takrat so šolske počitnice in gremo vsi radi na morje. Potem pride jesen in z njo zelo mrzel veter. Drevesa izgubijo listje in veter jih odpihne na tla. In potem pride spet zima in vsi letni časi so naokoli.

Neja Györek, 4. c

SNEŽINKICA

Snežinkica, o, snežinkica,
ti si kot zvezdica,
ki pada z neba.
Za božič nas razveseliš,
ker nam naravo pobeliš.
O, snežinkica, le kaj bi brez tebe mi?
Ne vem, če božič bil bi lep, če ne sneži.

Zala Sporiš, 4. c

OJ, BOŽIČEK

Oj, Božiček, oj, Božiček, oj, Božiček,
pridi k nam.
Koš daril prinesi nam, v tejle vasi,
tamle tam.
Darila skrij pod smrečico, močno jih
varuj zelo.
Ta darila različna so, ker barvna so tako:
rdeča, modra, zelena darila so razvrščena.
Oj, Božiček, oj, Božiček, oj, Božiček, pridi k
nam.
Vedno nosi nam darila in se tiho mi smehlja.

Val Perko, 4. c

OPIS ŽIVALI

KRATKODLAKA BRITANKA

Imam mucka 'Leota', ki je star skoraj tri mesece.
Njegova pasma se imenuje kratkodlaka britanka, ki je ena najpopularnejših kratkodlakih pasem.
Kožušček in okrogle oči spominjajo na plišastega medvedka. Kožuščki imajo do 50 različnih barvnih odtenkov. Oči so oranžne ali zelene barve, barva le-teh pa je pogojena z barvo kožuha. Tačke so kratke in krepke, rep je kratek in debel. Samčki so večji od samičk in lahko dosežejo do 10 kilogramov. Ušesa so majhna.
Življenjska doba britank je od 14 do 20 let.
Ne oglašja se velikokrat, vendar mijavka, ko je lačen ali se želi igrati. Je svežo in suho hrano (meso in brikete), pije pa vodo. Je hišna mačka in ne hodi ven.

Dokončno se razvije pri petih letih, brejost pri samičkah pa traja od 56 do 62 dni. Muce po navadi skotijo 3 ali 4 mladičke. Je bister, ljubeč in zvest maček. Uživa v igri in božanju.

Kratkodlake britanke so zmerno aktivne in vdane svojim lastnikom. Niso agresivne, zato dobro sobivajo z otroki in živalmi.

Kratkodlaka britanka je potomka mačk, ki so jih v Veliko Britanijo prinesli Rimljani.

Svojega malega mucka imam zelo rada.

Neja Györek, 4. c

ZLATI PRINAŠALEC ALI GOLDEN RETRIEVER

Moja najljubša žival je Zlati prinašalec. Samec zraste od 56 cm do 62 cm, samica pa od 51 cm do 56 cm. Samec je težak 32 kg, samica pa do 28 kg. Ima zlato-belo dlako, ki je zelo dolga. Ima dolga in velika povešena ušesa in zelo izostren sluh. Oči so temno rjave. Gobček je podolgovat. Na koncu ima smrček, ki je zelo občutljiv. Telo je podolgovato. Ima 4 tačke. Na njih rastejo ostri nohti. Rep je dolg in kosmat.

Samci in samice se oglašajo z ostrim laježem, ko pa so žalostni ali pa jih je strah, pa glasno cvilijo.

Premikajo se tako, da tečejo, skačejo in hodijo. Prav tako so dobri plavalci.

Njihova posebnost je, da so lahko družinski psi, psi čuvaji, vodniki slepih, terapijski psi in odlični sledarji.



Prehranjujejo se s pasjimi briketi, sirom in ribami.

Živijo v pesjakihi ali v hišah. Največ jih je v Ameriki.

Psičke dobijo mladiče spomladi. Skotijo v povprečju do 8 mladičev.

Samice in samci po navadi živijo 12 ali več let.

Nastali so iz križanja več pasem: zlato-rumenega wavy coat retriverja z vodnim španjelom, irskim setrom in rumenim goničem.

To žival sem si izbrala zato, ker sem ga včasih imela in imam veliko lepih spominov nanj. Prav tako so mi všeč njihove lastnosti. Najbolj pa mi je všeč, da so zelo prijazni in potrpežljivi.

Lea Korošak, 4. c

ZLATA RIBICA

Zlata ribica zraste do 7 cm v višino, debela je 3 cm in dolga 15 cm. Imenujemo jo zlata ribica, ker je večinoma zlata, drugače pa je lahko črno-zlata, belo-zlata, sivo-zlata, srebrno-zlata in rumeno-zlata. Ima pet plavuti. Na hrbtu eno, na levi strani eno, na desni tudi eno in zadaj dve. Ne oglašča se. Premika se tako, da zadaj z repom maha levo in desno, stranske plavuti ji visijo nazaj, hrbtna pa je pri miru. Kadar jo lovi večja žival, gre zelo hitro in tudi, ko lovi plen. Drugače pa gre vedno počasi. Prehranjuje se s premikajočimi 'stvarmi', to so ribe, ribja hrana in alge. Najpogosteje bivajo v ribnikih, jezerih in akvarijih. Razmnožujejo se tako, da samica izleže več sto jajčec, potem se izležejo iz jajčec, ne v istem času, ampak vsaka za sebe. Nekatere imajo srečo, da jih ne pojedjo ostale ribe. Zlata ribica je lahko drugačna od ostalih, nekatere imajo izbuljene oči, nekatere izbuljena usta. Vedno se poženejo po ribjo hrano. Nekatere se rade skrivajo za vejami in listi. Rade imajo ribjo hrano. Plavajo lahko 10 ur v temi in nič ne spijo. Rade se skrijejo v školjke, včasih se 'zataknejo' in po 24 urah umrejo. Nekatere tudi sesajo kamne kot čistilci.

David Milojević, 4. c

BEAGLE

Beagle je pes, ki je zelo živahen. Ima gosto kratko dlako, mehke in dolge uhlje, na koncu repa pa ima bel špiček. Lahko je bele, črne ali rjave barve. Zraste od 30 do 40 cm, težek pa je od 8 do 11 kg. Po navadi je beagle zelo igriv, hitro učljiv, družaben, izvrsten sledilec, neutruden, zaupanja vreden partner ...

Beagle ima zelo rad ljudi, zato živi pri njih. Njegova domovina pa je Velika Britanija.

Oglašča se z laježem ali cviljenjem.

Beagle se prehranjuje s konzervami, briketi, različnimi vrstami mesa, pije pa vodo ali mleko.

Brejost povprečno traja od 59 do 63 dni. Skoti od 2 do 9 mladičev.

Zaradi dobrega voha in vida jih policisti uporabljajo v pomoč pri raziskovanju.

Beagle je vrsta psov. Je družinski pes.

Tudi sama si zelo želim psa. Najraje bi imela prav beagla, saj se mi zdi zelo prisrčen in zabaven pes. Ker vsi vedo, kako si želim psa, upam, da ga nekoč resnično dobim.

Tako bi se mi izpolnila moja največja želja.

Zoja Rodinger, 4. c

PES ČIVAVA

Plečna višina čivave ne sme presegati 23 cm, teža pa ne 3 kg. Poznamo dolgodlako in kratkodlako čivavo, obe skoraj v vseh barvnih različicah. Pes je na pogled droben in krhek, a pogumen in temperamenten ter se ne boji drugih psov. Do tujcev je zadržan in rad zarenči, a ni nagnjen k pretiranemu lajanju. Vidi črno-belo in ne tako kot ljudje. Oglašča se tako, da kadar cvili, je prestrašen, ko renči, je jezen, in ko laja, je zelo jezen. Čivava se prehranjuje s vsemi vrstami hrane, od pasje do človeške. Med pasjo hrano spadajo briketi in mehka pasja hrana. Hrano mora dobivati ob istem času. Čivava je hišni pes in mora živeti v hiši. Nega ni zahtevna. Čivava je ob rojstvu slepa in gola. Samica rabi približno šest ur, da skoti, da s samcem naredita mladiče, pa zelo malo časa. Ste vedeli, da čivava izvira iz Mehike in je najmanjši pes na svetu? Predstavila sem vam čivavo zato, ker mi je ta pasma psa zelo všeč in o njej veliko vem. Takšnega psa imam namreč doma.



Nika Šprem, 4. c

PRAŠIČ

NJHOVO TELO JE VELIKO IN DOLGO. ODRASLI PRAŠIČI SO VISOKI OKROG 80 CM IN TEHTAJO PRIBLIŽNO 90 KG. NA KOŽI JIM RASTEJO DLAKE, KI JIM PRAVIMO ŠČETINE. NJHOV GOBČEK SE IMENUJE RILEC. IMAJO KRATEK REP IN PARKLJE NA NOGAH. NA VSAKEM PARKLJU IMAJO PO ŠTIRI PRSTE, VENDAR HODIJO SAMO PO DVEH.

PRAŠIČI KRULIJO.

PRAŠIČ JE VSEJED, KAR POMENI, DA JE VSE: ZRNJE, SADJE, OSTANKE, MALE ŽIVALICE ...

NAJDEMO JIH POVSOD PO SVETU, SAMO NA ANTARKTIKI NE. ŽIVIJO V SVINJAKIH.

PRAŠIČJEMU MLADIČKU PRAVIMO PUJSEK. PREDEN PRIDE NA SVET, 16 TEDNOV RASTE V MATERNICI. MATI SVINJA LAHKO SKOTI PO OD 10 DO 14 PUJSKOV TUDI VEČ KOT DVAKRAT LETNO. IMA 7 PAROV DOJK. VSAK MLADIČ SESA VEDNO ISTO DOJKO.

PRAŠIČ SPADA V DRUŽINO SVINJ. SAMEC SE IMENUJE MERJASEC, SAMICA SVINJA, MLADIČI PA SO PUJSKI.

RADI SE VALJAJO PO BLATU, POTEM SO UMAZANI, AMPAK SO ZELO ČISTE ŽIVALI. PRAŠIČ SPI NA ENI STRANI SVINJAKA, NA DRUGI STRANI PA PUŠČA IZTREBKE. SO ZELO INTELIGENTNE IN ELEGANTNE ŽIVALI. SO LEPI. NEKATERI JIH UPORABLJAJO ZA ISKANJE TARTUFOV. ZELO SO ZANIMIVI. NIMAM JIH DOMA, AMPAK SI JIH ŽELIM KOT DOMAČE ŽIVALI. MOGOČE SE BO TA ŽELJA KDAJ IZPOLNILA.

FILIP PIRC, 4. c

Vožnja s kočijo

Tri hitre črne miši,
in za njimi trije ptiči,
ter za njimi trije psi,
so po ulici drveli.

Prevrnili vsa kolesa,
in podrli tri drevesa,
štiri noge bolhi strli,
in še policista so podrli.

Ko so v Miklavž pridrveli,
so šolsko malico ujeli.
Vsi veseli in debeli,
so k pouku v 5. a pridrveli.

Gašper Varžič, 5. a

Ela Ters, 5. a



Gašper Varžič, 5. a, Kočija



Kalista Krajnc, 5. a

POLNI PRIČAKOVANJ

Takoj ko smo prišli v 5. razred, smo izvedeli, da bomo delali teorijo in praktični del kolesarskega izpita.

Zelo sem vesela, da bom to opravila letos in se bom lahko sama vozila s kolesom. Malo me je strah teoretičnega dela. Seveda pa upam na najbolje. Vožnje se že sedaj veselim. Komaj čakam spretnosti na poligonu. Vesela sem tudi darila občine, saj smo vsi petošolci dobili lučke za kolo.

Upam, da ta izpit opravim in se spet nekaj novega naučim.

Kalista Kranjc, 5. a

TEKMA V AVSTRIJI

29. 3. 2017 sem se odpravil s smučarji ASK Branika na mednarodno tekmo. Ko smo prvi dan začeli smučati, je bil sneg že zelo težak, zato nam je trener rekel, naj smučamo z glavo. Po končanem treningu smo odšli v hotel. Čez dan smo ugotovili, da so nam v hotelu ukradli sladkarije. Bili smo zelo jezni in jih zato zatožili našemu trenerju. Naslednji dan pa smo imeli smučarsko tekmo. Zato smo hitro šli spat. Zjutraj smo hitro vstali, pojedli zajtrk in odšli na smučišče. Na tekmi sem peljal na rezervo, saj sem drugi dan imel še drugo pomembno tekmo. A se mi je zalomilo. Z očetom sem šel testirat Atomic smuči. Ko sem prišel na hrib, sem se spustil in po 50 metrih mi je odprlo vez na smučki. Zato sem padel. Ko sem se vstal, sem začutil bolečino v rami. Rame nisem mogel več premikati. Po mene so prišli s sankami in rešilcem. Ko sem prišel v bolnišnico, sem bil slikan na rentgenu in po štirih urah operiran, saj so ugotovili, da imam pretrgane ramenske vezi. Ko sem se zbudil, so ob meni že bili oče, mama, trener Rok in trenerka Tina. Drugi dan pa sem odšel domov, saj sem bil že v boljšem stanju.

Luka Bučar, 5. a



Ana Smiljan, 5. a, Žival iz mraka

Grdi raček

Bilo je spokojno poletno popoldne. Mama raca je v repu valila jajca.

Bilo ji je zelo vroče, toda končno so se račke izvalile. Vse so bile lepe. Ostalo pa je še eno veliko jajce. Mama je bila dobrega srca, zato je izlegla še njega. V njem je bil velik, grd raček. Mama jih je peljala v račjak, da si jih stara raca ogleda.

Končno so prispeli! Stara raca jih je hvalila enega za drugim, le grdi raček ji ni bil najbolj posrečen. Hotela ga je predelati. Mami ta misel ni ustrezala, saj je njej bil všeč zaradi prijaznosti, pa še plaval je najbolje od vseh. Vsi drugi v račjaku so bili sila nesramni do račka. Vedno, ko so prišli mimo njega, je bil deležen udarcev, potiskanja in grizenja. Bilo mu je dovolj neprijaznosti, zato je zbežal v grmovje.

Tam je srečal divje gosi in dva gosaka. Tudi oni so mu povedali, da je grd. Gosak je rekel, da se ne sme poročiti s katerim koli od njih.

V gozdu je zagledal kočo, v kateri so živeli starka, maček in kokoš. Da bi ga preživljali, je moral prestiti, se grbiti kot maček in nesti jajca. Raček pa tega ni znal, hotel je le plavati, zato je zbežal.

Začela se je jesen. Zagledal je labode, ki so leteli v južne kraje. Ni mu prišlo na pamet, da bi jim zavidal. Ničesar ni vedel o njih, ampak vseeno jih je imel zelo rad. Želel si je biti labod, toda zadovoljil bi se že s tem, da bi ga race sprejele medse.

Pozimi je zmrznil v ledu. Ko ga je kmet zagledal, ga je odnesel domov in ga oživil. Otroci so se hoteli igrati z njim, raček pa je mislil, da mu hočejo kaj slabega, zato je zbežal iz hiše.

Končno je napočila pomlad, zato je začelo greti sonce. Ko je plaval v ribniku, je spet zagledal enake labode kot v jeseni. Vseeno mu je bilo, kaj mu storijo. Sklonil je glavo in v vodi zagledal svoj odsev. Ni bil več grd siv raček, ampak lep bel labod. Kmalu so prišli otroci in njega ocenili za najlepšega. Prvič v življenju je bil srečen.

V tej zgodbi ugotovimo, da ni prav zasmehovati drugih, vsak je v nečem dober. Bodimo raje prijatelji.

Filip Gračner, 5. b



Tian Horvat, 5. b



Sunita Delić, 9. a

OBOŽEVALKA MICHAELA JACKSONA

Sem zelo velika oboževalka Michaela Jacksona, ker: mi je zelo všeč njegova glasba, se mi je zdelo zelo zanimivo njegovo življenje. Naredila sem vse, da sem se lahko naučila njegove pesmi na pamet. Prebrala sem tudi vse njegova knjige, kot je Moonwalk. Naučila sem se njegovih plesov in si ogledala njegove filme: Moonwalker, This is it, The wiz ...

Sara Rudl, 5. b



Urška Drevenšek, 5. b



Nik Ivančič, 5. b

TAKRAT, KO SEM DOBILA MUCO

Z mamico in atijem smo se vozili s kolesi.

Na nekem dvorišču sem videla veliko muck, približno sedem. In vprašala sem atija in mami, če lahko dobim mucka. Rekla sta, da lahko. Pozvonili smo in vprašali, če lahko enega dobimo ali kupimo. Lastnik nam je odgovoril, da jih lahko dobimo zastonj, kolikor jih želimo. Najprej sem si želela belo-sivega, zelo je 'krampal' in grizel. Nastavili smo škatlo, da bi ga ujeli. Ampak v škatlo je prišel še lepši muc, ki je bil črno-bel, in smo tega vzeli. Dala sem mu ime Miško in bilo mi je všeč.

Zame je Miško najlepši muc in ga ne zamenjam za nič. To je bil moj najboljši dan.

Veronika Maguša, 5. b

MAČKA

Za veliko mačko je še ena mačka. Manjša.

Za manjšo mačko je še ena mačka. Še manjša.

Za še manjšo mačko je še ena mačka. Najmanjša.

Za najmanjšo mačko je še ena mačka. Ta je mačkica.

Za mačkico je soba.

Za sobo je manjša soba.

Za manjšo sobo je še manjša soba.

Za še manjšo sobo je najmanjša soba.

Za najmanjšo sobo je sobica.

Za sobico je diamant, na, izvoli ga, ker si si ga
tako želela, največjega in najlepšega samo zate.

Sara Rudl, 5. b



Neža Krašna, 5. b

RANTA IN ŠOLA KOŠARKE

Nekega dne se je Ranta domislil, da naredi svojo košarkaško šolo. V mislih je imel takšno, ki bo imela veliko igrišče in veliko košev ter posebno sobo, kjer bo vse, kar si bo zaželel, v tisto sobo bodo šli, ko bodo zmagali. Začel je graditi stene, strop, parket; no, parketa ravno ni gradil, ampak ga je moral položiti. Pritrdil je koše in začel je delati sobo za posebne priložnosti. Ko je čez kakšen teden končal z gradnjo šole, je želel, da bo lahko tudi on v igri, ko bo tekma. Ampak najprej je potreboval otroke, ki jih bo treniral, zato je naredil letake. Učil je otroke in zmagali so na vsaki tekmi. Ranta je bil srečen. Neko soboto na tekmi se je pa Ranta zaljubil v Metko in dve leti sta bila zaljubljena. Ranta se je posvečal več košarki kot njej, zato ga je Metka pustila. Ostal je sam, ampak še vedno je bil srečen.

Tara Kastelec, 5. b

METKA V NOVI VASI

METKA JE NOVA V NAŠI VASI. PRESELILA SE JE V SOSEDNJO HIŠO IN POSTALA MOJA SOSEDA. DANES JE PRIŠLA DO MENE IN ME VPRAŠALA, ČE GREM NA IGRIŠČE, KI NI DALEČ. TAKOJ SEM BILA ZA.

NAJPREJ SVA SE GUGALI NA GUGALNICI. KER ŠE VSEGA NI VEDELA, ME JE MALO POVPRAŠALA. POVEDALA SEM JI, DA SMO V OKOLICI NAJBOLJ ČISTA VAS, DA JE VELIKO OTROK, ŠOLA IMA 600 UČENCEV IN DA S SOSEDI POSTANEŠ HITRO PRIJATELJ. BILO JI JE ZELO ZANIMIVO. NAJBOLJ JO JE ZANIMALA ZGODOVINA VASI. POVEDALA SEM JI, DA JE BILA VAS V PRETEKLOSTI ZELO ZAPUŠČENA IN DA TUKAJ NI BILO VELIKO VOJN. PO GUGANJU SVA ŠLI NA TOBOGAN IN NA PLEZALNO STENO. MALO SVA SI ŠE PODAJALI ŽOGO, KO JE METKA POMOTOMA VRGLA ŽOGO K SOSEDNJI HIŠI. V HIŠI JE ŽIVEL STAR GOSPOD. PRIŠEL JE VEN.

TAKOJ SE JE ZAČEL KREGATI. METKA SE JE USTRAŠILA, ZATO JE STOPILA NAZAJ, JAZ PA SEM ŠLA DO GOSPODA IN GA VPRAŠALA, ČE NAMA VRNE ŽOGO. GOSPOD NAMA NI HOTEL VRNITI ŽOGE. POSTALA SEM JEZNA, ZATO SEM MU IZPULILA ŽOGO IZ ROK. METKA JE HITRO VZELA JAKNI IN STEKLI SVA PROČ. DOMOV SVA PRIŠLI ZELO ZADIHANI, ZATO SVA SI POSTREGLI S KOZARCEM VODE. KER JE BIL PETEK, JE METKA LAHKO PRESPALA PRI MENI.

ZJUTRAJ SE MI JE METKA ZAHVALILA, KER SEM JI POVEDALA NEKAJ O ZGODOVINI, KER SEM JI REŠILA ŽOGO IN KER JE LAHKO PRESPALA PRI MENI. DALA MI JE ČOKOLADO, ME OBJELA IN NATO SVA POSTALI DOBRI PRIJATELJICI.

LIJA JAUŠNIK, 5. B

DUHOVI

Nekoč predavnimi časi, ko je bila noč najbolj temna, se je v najstarejši hiši, ki je bila stara okrog 1000 let, prebudil duh. Ta duh ni bil zloben, bil je prijazen duhec. V tej najstarejši zapuščeni hiši je nekoč živel dober pastir po imenu Nevest. Rad je pasel ovce, a vsak dan je izgubil eno. Kot da je ovca nekam izginila. Ko je imel še samo tri ovce, se je odločil, da se bo, če te zadnje izginejo, raje sam ubil, da bi dal življenje ovcam. To je danes skoraj nemogoče, a takrat je bilo čisto res. Daroval je življenje ovcam in naenkrat so ovce čudežno pristale na jasi, polni hrane. Takrat je Nevest postal duh, ker je dal življenje ovcam.

Duh je biti super, pa tudi ne. Res, da vselej živiš na zemlji ali kje drugje, ampak duhovi so brez možganov in se bojijo vsega, kar vidijo. Torej če postaneš duh in na novo zagledaš svet ali hišo, se tako prestrašiš, da divjaš in sploh nimaš pojma, kje sploh si.

Govorijo, da duhovi prebivajo na pokopališčih in v starodavnih hišah, kočah in kletih. Duhovi živijo na najbolj oddaljenih krajih. Se zelo razlikujejo od nas, živih ljudi, saj vsak premik človeka bližje duhu premakne duha dlje od nas. Težko si je predstavljati to, raje se vrnimo k naši zgodbi.

Ta duh po imenu Nevest je premagal strah in bil pogumen. Ko je bila polna luna, ko so že vsi mirno spali, je bil tako pogumen, da se je prikradel do vsake hiše in jih spoznaval. Bil je drugačen od ostalih duhov. Hotel je, da bi ljudje razumeli, da duh ni nič tako groznega. Ni znal govoriti ali pisati. Videl je vse belo, kot nekakšen robot. Samo on je znal priti v človeške možgane in jim čudežno dopovedati, da duhovi niso kaj tako strašljivega.

Spustila se je noč in začel se je delati dan. Nevest je bil tako zatopljen v raziskovanje, da ni mogel odnehati. Pri eni hiši pa se je prebudil človek. Nevest se je tako prestrašil, da je začel po hiši divjati. Kaj pa zaspani človek? Omedlel je. Čez nekaj minut je Nevest zlezal v njegove možgane, naučil jih je vse, kar je vedel on sam. Tako se je človekovo srce nasmihalo in tako je človek postal prijatelj z našim duhom. Povedal je vsemu svetu, kaj je izvedel o Nevestu. Potoval je toliko časa, da se je prepričal, da so vsi na svetu izvedeli za to novico, govoril je celo živalim, rastlinam, letnim časom ...

Ko so novico o duhcu vsi slišali, se je začelo klicanje duhov, da bi imel vsak na svetu svojega nevidnega partnerja oziroma duha. Nevest je povedal tudi raznim duhovom, da so ljudje prijazni, dobrega srca, povedal jim je, da se je prek človeških možganov pogovarjal s človekom in ga učil. Vsi nevidniki so že od nekdaj želeli imeti svojega vidnega spremljevalca in obratno. Ta želja se je sčasoma uresničila vsakemu duhu in človeku na Zemlji. Še dandanes lahko tod naokoli srečaš kakšnega duha, ampak ne se prestrašiti. Nikdar ne pozabi, da ti vsak duh želi samo dobro.

Jakob Kršljin Stojič, 5. b

VODA

Voda tekoča, ki je presihajoča.

Ah, ne vem, kaj naj povem, saj veliko vem o tem.

Reka, morje in potoki so pa res bistri otroci.

Ko vodo pogledam, se začudeno spogledam.

Kaj je to? Je to narava, vsekakor ne bistra glava.

To je voda, moj vir, moje življenje in moje mnenje.



Zara Muršec Užmah, 5. b

DRSANJE

Med božično-novoletnimi počitnicami se je zgodilo veliko stvari. Zadnji dan je bil prav dolgočasen, zato sem poklicala Nežo, s katero sva se dogovorili, da se greva drsat. Svojo prijateljico Nežo sem že zeloooo pogrešala, saj je od zadnjega šolskega dne minilo že devet dni.

Ura je bila 15.45. Oče je brata in mene odpeljal v mesto, na drsališče, kjer sta me že čakali Neža in Mia. Hura! Tri najboljše prijateljice na kupu! Njune družbe sem se zelo razveselila, zato sem takoj stekla do njiju.

Drsanje je bilo pred nami. Na žalost pa smo spoznale, da je bila pred drsališčem zelo velika gneča, zato smo se raje odpravile drsat v Spodnji Duplek. Ko smo prispele do drsališča, je bila ura že skoraj pet. Hitro smo si obule drsalke, ki smo jih prinesle s seboj, in odšle na led. Med drsanjem smo se navdušeno pogovarjale o različnih temah, tudi o počitnicah, ki so se počasi zaključevale. Seveda smo se manj pogovarjale o pouku, čeprav je bil že naslednjega dne. Privoščile smo si tudi topel čaj, nato pa drsale naprej. Dobro smo se počutile na drsalkah, padcev ni bilo. Je pa bilo veliko smeha in razigranosti. Tudi lovile smo se. Kmalu sta se nam pri tem pridružila še Jakob in Timon.

Zelo smo se zabavale, a žal je kmalu napočil čas za odhod. Poslovile smo se in odšle domov. Tega dne se bom še dolgo spominjala in prepričana sem, da se ga bosta tudi Neža in Mia.

Nina Gvardjančič, 6. c

PRAZNOVANJE

Zadnjega dne pouka sem se zelo veselila, saj so božično-novoletne počitnice že trkale na vrata. To je čas, ko si lahko odpočijem od napornega učenja. Babi je dejala, da so počitnice namenjene počitku, toda jaz vem, da se je med počitnicami tudi treba učiti.

Približeval se je božični večer in s tem tudi božič. S sestro in z bratom smo bili že vsi nestrpni, saj smo se spraševali, kaj nam bo prinesel Božiček. Zjutraj sem se zbudila in razmišljala, kakšne okraske bomo obesili na jelko. Postavili smo božično drevo. Po zajtrku smo se odpravili po božičnih nakupih. Kupili smo vse za božično večerjo. Ko smo se vrnili z nakupov, sem dobila idejo, da bi za svojo družino izdelala nekaj tudi sama.

Ati me je poklical na pomoč v kuhinji. Pripravili smo klobase, kumarice, olive, kruh, biftek, maslo, papriko ... Ura je odbila 20.00, ko je zazvonil zvonec. Prišli so vsi domači – babica, deda, stric, teta ... Po zelo dobri in okusni hrani smo spili šampanjec. Veselili smo se in zabavali. Ura je odbila deset. Počasi so se vsi odpravili domov. Vse smo pospravili. Ati je rekel: »Zdaj pa hitro v posteljo.« Vsi smo bili žalostni, vendar nam ga je uspelo prepričati, da

postavimo jelko. Dlje časa smo lahko ostali pokonci. Jelko smo postavili, nanjo obesili bombice, trakove, lučke.

Naslednji dan smo se zgodaj zjutraj zbudili, saj smo bili radovedni, kaj nam je nastavil Božiček. Ko smo prišli do drevesca, smo onemeli. Bilo je polno daril, od igračk, oblačil, stvari za ustvarjanje ... Vsi smo bili veseli in srečni. Imeli smo še eno darilo za atija, saj je imel rojstni dan. Voščili smo mu, ga objeli, mu zaželeli vse najboljše ter mu poklonili darilo. Popoldne smo imeli zabavo, saj je bilo treba nazdraviti njegovim okroglim štiridesetim letom. Ob polnoči je slavlje popestril še lep ognjemet.

To je bilo zelo lepo praznovanje. Tudi počitnice, ki sem jih preživljala, so bile zelo lepe.

Alina Petrovič, 6. c



Vid Repnik, 6. b



Nastja Polanc, 6. b



Žan Kaučič, 7. a



Lana Kastelic, 6. a



Melisande Šneider-Duret, 7. a



Nika Krstić, 7. c



Eva Imenšek, 7. c



Alja Šprah, 7. b



Nika Milošič, 7. c



Nika Pleteršek, 7. c



Nika Krstić, 7. c



Aneja Martan, 7. c



Živa Ornik, 8. a



Teja Kokol, 8. a

PRIJATELJSTVO

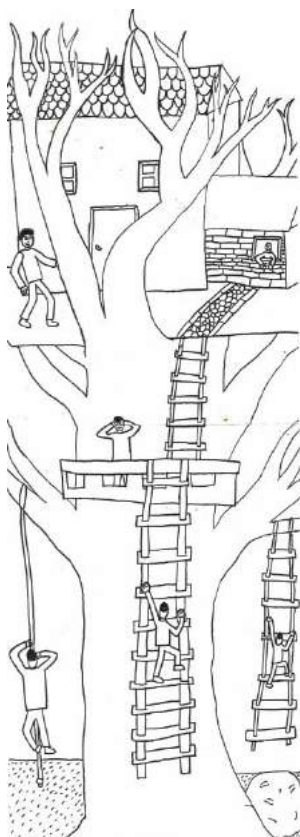
Prijateljstvo je nekaj, česar si ne moremo kupiti ...

Je nekaj, kar vsak potrebuje ...

Pomeni imeti nekoga, ki te bo imel tako rad in te bo tako cenil, da mu boš lahko rekel

PRIJATELJ.

Eva Imenšek, 7. c



Aljoša Podkrajšek, 7. b

PRIJATELJ JE KOT TVOJA DRUŽINA,

RAD TE IMA,

IMATA NAJBOLJŠE SKUPNE TRENUTKE.

JOČEŠ? PRIJATELJ TE POTOLAŽI.

ALI GA JE TREBA ISKATI?

TI SAM UGOTOVIŠ, KDO JE PRAVI PRIJATELJ.

EDINO ON JE KLJUČ OD VSEH TVOJIH SKRIVNOSTI.

LE ON VE VSE O TEBI.

JEZA, STRAH, TREPET? NE, IMAŠ PRIJATELJA.

SOVOJE OBČUTKE DELIŠ Z NJIM IN ON JIH DELI S TEBOJ.

TI MU PRISLUHNEŠ.

VEDNO TI STOJI OB STRANI.

OBA SKUPAJ DELUJETA KOT ENO.

Eva Imenšek, 7. c



Saša Kodba, 8. c



Ana Berger, 9. b



Tonka Masič, 9. b



Ana Sporiš, 9. b



Rebeka Beranič, 9. a



Matevž Nerat, 9. b



Manca Šerbinek, 9. a

Šolsko zgodovinsko tekmovanje: bronasta priznanja so prejeli:

Katarina Hlede Jelen, 9. c,

Manca Šerbinek, 9. a,

Urban Kamplet, 8. a,

Aleksander Oberleit, 9. c,

Tomaž Ulaga, 9. a.

Mentorica: *Leonida Gavez Šerbinek*

Zgodovinskega kviza: Izumi in iznajdbe so se udeležili učenci, ki so prejeli srebrna priznanja:

Nik Perko, 8. c

Mai Štiglic, 8. b

Anej Trunk, 8. b

Staš Trunk, 8. b

Urban Kamplet, 8. a

Mentorica: *Leonida Gavez Šerbinek*

Tekmovanje iz znanja kemije

Bronasto priznanje:

- Nino Mešič, 9. b
- Hana Viher, 9. c
- Nuša Kričej, 9. c

Udeležba na državnem tekmovanju iz znanja kemije:

- Maša Jeza, 8. b
- Nino Mešič, 9. b

Mentorica: *Leandra Mernik*

Tekmovanje Za zlato kuhalnico:

Zlato priznanje:

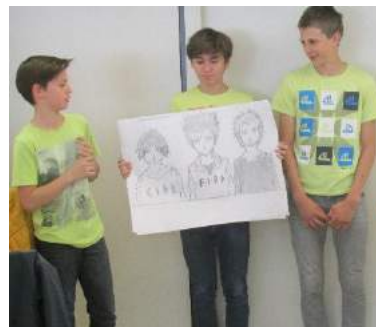
- Anej Trunk, 8. b
- Erik Čižič, 8. a
- Staš Trunk, 8. b

Mentorica: *Leandra Mernik*

S KUHANJEM NA TEKMOVANJU ZA ZLATO KUHALNICO DO ZLATEGA PRIZNANJA

Učenci Anej Trunk in Staš Trunk iz 8. b-razreda ter Erik Čižič iz 8. a-razreda smo se v petek, 5. 5. 2017, udeležili tekmovanja za Zlato kuhalnico na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Mariboru.

Najprej smo se s stripom, ki je nastal pod spretno Staševo roko, predstavili komisiji, kako bomo pripravili pletenko s kranjsko klobaso in poširano jajce ter ajdove štruklje s skuto in orehi.



Sledilo je kuhanje. Anej je žrebal številko kuhinje in številko delovnega mesta. Kuhali smo v kuhinji 1 na delovnem mestu 2. V tej kuhinji sta bili samo dve ekipi. Super, veliko delovne površine za pripravo jedi. Najprej smo si pripravili sestavine, posodo za kuhanje in vse pripomočke.



Napočil je velik trenutek, priprava naših jedi. Pri kuhanju smo bili zelo spretni. Pletenko s kranjsko klobaso je pripravil Anej, ki je spretno prepletal testo.

Poširano jajce nam je krasno uspelo. Ajdove štruklje smo pripravili po receptu Erikove babice in s pomočjo veliko Erikovih spretnosti. Pripravljene jedi smo postregli komisiji in pripravili pogrinjek za ocenjevanje.



Naš pogrinjek in pripravljene jedi



Zlato priznanje

Pripravila: Leandra Mernik

17. SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV ZGORNJEGA PODRAVJA

V petek, 31. 3. 2017, smo na naši šoli gostili 17. srečanje mladih raziskovalcev Zgornjega Podravja, ki ga je organizirala Zveza za tehnično kulturo Slovenije.

Predstavljenih je bilo 22 raziskovalnih nalog, ki jih je pripravilo 50 osnovnošolcev in dijakov pod mentorstvom 41 mentorjev. Pri predstavitvi nalog je sodelovalo 17 recenzentov.

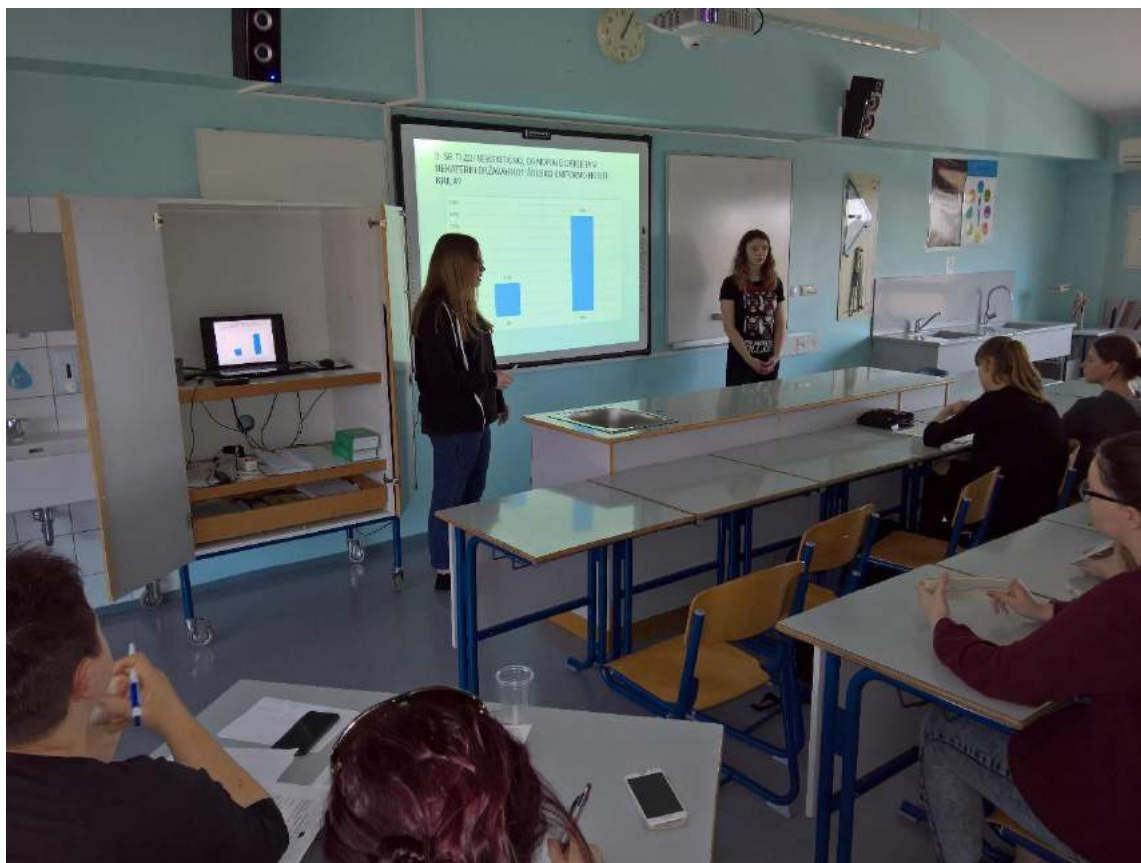
Po registraciji smo se zbrali v mali telovadnici, kjer smo otvorili srečanje in pripravili kratek kulturni program.

Raziskovanja so se lotili tudi učenci naše šole. Naloge so zagovarjali: učenki 9. a, Oktobrina Peterin in Manca Šerbinek, ki sta raziskovali *Gomile v Miklavžu na Dravskem polju, Benediktu in Ratschendorfu ter Projekt Tres amici*; učenki 9. b, Ana Berger in Tonka Masič, sta pripravili nalogo s področja sociologije *Zakaj se ne bi mogli izražati preko oblačil?* Obe nalogi sta bili pod mentorstvom učitelja Matije Bačnika. Učenec 9. c, Tim Pongrac, je pripravil raziskovalno nalogo s področja kemije in kemijske tehnologije *Moja zbirka kemijskih elementov*, pod mentorstvom učiteljice Leandre Mernik.

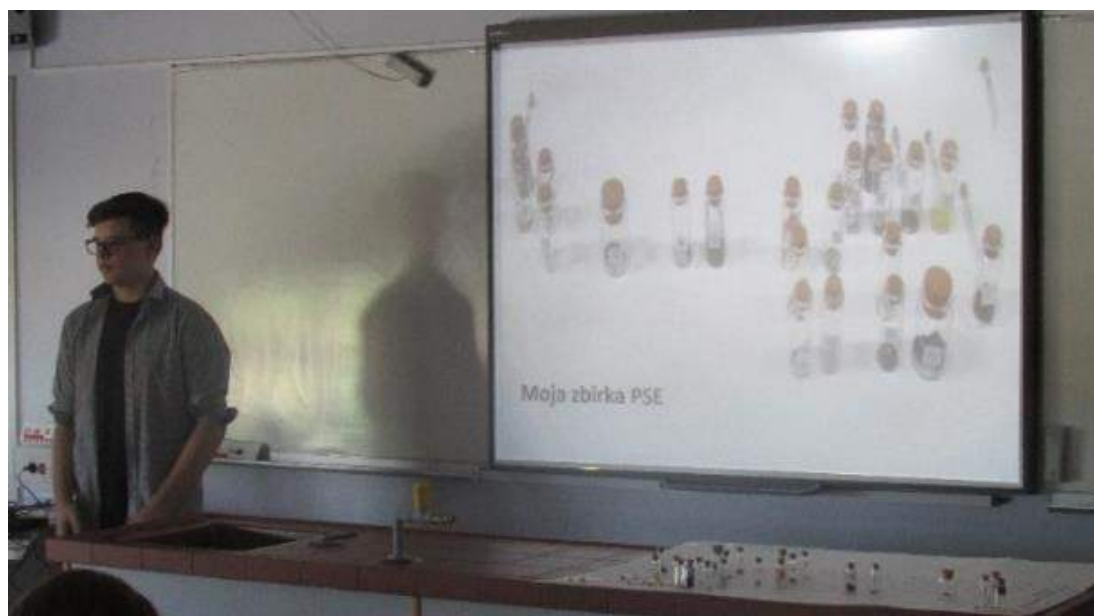
Naši učenci so odlično predstavili svoje naloge. Veselili so se dveh zlatih priznanj! Čestitamo, Manca, Oktobrina, Tim, Tonka in Ana! Odlični ste bili!



Pred začetkom



Ana in Tonka na predstavitvi svoje naloge



Tim na predstavitvi svoje naloge

Nalogi *Gomile v Miklavžu na Dravskem polju*, *Benediktu in Ratschendorfu* ter *Projekt Tres amici* in *Moja zbirka kemijskih elementov* sta dosegli državno raven. Oktobrina Peterin in Manca Šerbinek sta dosegli bronasto priznanje.

Učenec Tim Pongrac je svojo nalogo *Moja zbirka kemijskih elementov* dopolnil še s petimi elementi in jo predstavil 15. 5. 2017 na državni ravni na 51. Srečanju mladih raziskovalcev Slovenije, kjer je dosegel zlato priznanje, ki ga bo prejel na Slovesni razglasitvi rezultatov državnih tekmovanj iz znanja in srečanja mladih raziskovalcev Zotkini talenti, 10. junija v Cankarjevem domu.



Tim na predstavitvi svoje naloge



Tim s svojo nagrado in vzorci elementov v njegovi zbirki

Pripravili: Živa Krajnc in Leandra Mernik

Srečanje mladih raziskovalcev zgornjega Podravja:

- Tim Pongrac, 9. c, zlato priznanje,
- Manca Šerbinek in Oktobrina Peterin, 9. a, zlato priznanje
- Ana Berger in Tonka Masič, 9. b

Tim Pongrac, Manca Šerbinek in Oktobrina Peterin so se uvrstili na državno tekmovanje Srečanja mladih raziskovalcev Slovenije.

Državno tekmovanje mladih čebelarjev

Leto je naokrog in mladi čebelarji smo sodelovali na 40. državnem tekmovanju mladih čebelarjev v Velenju. Preživeli smo čudovit sončen dan. Sodelovale so tri ekipe:

Lara Žalek in Tjaša Kmetec, 3. b,
Anej Veber in Jernej Ploj, 4. b, in
Nuša Krajnc in Melanie Štumperger, 7. a.

Vse tri ekipe so osvojile bronasto priznanje. Za uspeh jim iskreno čestitam!

Mentorica: *Simona Kocbek*

Državno tekmovanje iz znanja Vesele šole

V sredo, 12. 4. 2017, je potekalo državno tekmovanje iz znanja Vesele šole za učence od 4. do 9. razreda. Iz šole v Miklavžu na Dravskem polju se je državnega tekmovanja udeležilo 9 učencev in učenka iz podružnične šole Dobrovce.

Na tekmovanju so dosegli eno zlato priznanje in osem srebrnih. Zlato priznanje je dobil Matic Pogorelec (6. a-razred).

Srebrno priznanje so dobili Zala Silič (4. a-razred), Ana Smiljan (5. a-razred), Filip Gračner (5. b-razred), Isabela Tertinek (5. c-razred), Andy Premzl (6. a-razred), Laura Velički (6. b-razred), Matic Mergeduš (6. b-razred) in Tim Pongrac (9. b-razred).

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo!

Mentorica: *Metka Lovišček*

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju matematike 2016/17

POROČILO S ŠOLSKEGA TEKMOVANJA

Šolsko tekmovanje je bilo v četrtek, 16. 3. 2017.

Razred	Število tekmovalcev	Bronasta priznanja
1.	35	12
2.	34	16
3.	31	13
4.	18	6
5.	23	7
6.	23	7
7.	17	5
8.	22	8
9.	20	6
Skupaj	223	80

DOBITNIKI BRONASTIH PRIZNANJ PO RAZREDIH

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Tara Pintarič	1. a	J. Malec
2	Gaja Sajko	1. a	J. Malec
3	Miha Silič	1. a	J. Malec
4	David Vargazon	1. a	J. Malec
5	Ajda Camplin	1. a	J. Malec
6	Nik Ivanišević	1. c	K. Detiček
7	Veronika Meininger	1. c	K. Detiček
8	Lan Perko	1. c	K. Detiček
9	Miha Podgorelec	1. c	K. Detiček
10	Anei Ponudič	1. a	J. Malec
11	Sara Sgerm	1. b	S. Žitnik
12	Vanessa Vidovič	1. c	K. Detiček

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Jakob Ploj	2. b	S. Feguš
2	Teo Pušnik	2. c	A. Otič
3	Vid Sgerm	2. b	S. Feguš
4	Lana Breznik	2. b	S. Feguš
5	Aljaž Hmelak	2. c	A. Otič
6	Benjamin Horvat	2. b	S. Feguš
7	Tilen Radislav	2. c	A. Otič
8	Lina Rojko	2. a	A. Primec
9	Jan Šalamun	2. c	A. Otič
10	Arian Bytyqi	2. c	A. Otič
11	Taja Đuran	2. c	A. Otič
12	Tadej Furjan	2. c	A. Otič
13	Naja Kovač	2. a	A. Primec
14	Aleks Marko	2. c	A. Otič
15	Alen Neuvirt	2. b	S. Feguš
16	Žiga Silič	2. a	A. Primec

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Tilen Zemljič	3. b	S. Kocbek
2	David Laptuš	3. b	S. Kocbek
3	Jan Pekič	3. c	E. Grašič
4	Kaja Čuček	3. b	S. Kocbek
5	Gaja Dragšič	3. c	E. Grašič
6	Tia Nežmah	3. c	E. Grašič
7	Tinkara Brodnik	3. c	E. Grašič
8	Ela Ferčec	3. c	E. Grašič
9	Alen Bričič	3. b	S. Kocbek
10	Vito Kastelic	3. c	E. Grašič
11	Mateja Petek	3. b	S. Kocbek
12	Luka Podgorelec	3. b	S. Kocbek
13	Denis Sadrija	3. c	E. Grašič

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Zala Silič	4. a	D. Nerat
2	Manca Umek	4. b	T. Lasbaher
3	Ricardo Bandur	4. c	D. Majhenič
4	David Milojevič	4. c	D. Majhenič
5	Bor Žunko	4. a	D. Nerat
6	Zoja Roderger	4. c	D. Majhenič

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Maj Čižič	5. b	B. Širovnik
2	Gašper	5. a	L. Vinter
3	Filip	5. b	B. Širovnik
4	Anej	5. c	I. Kos
5	Tim Lenart	5. a	L. Vinter
6	Patrik	5. a	L. Vinter
7	Nejc Kopič	5. b	B. Širovnik

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Andy Premzl	6. a	L. Zdunič
2	Gašper Kamplet	6. a	L. Zdunič
3	Tinkara Kodrič	6. b	N. Gselman
4	Nina Gvardjančič	6. c	L. Zdunič
5	Matic Pogorelec	6. a	L. Zdunič
6	Matic Mergeduš	6. b	N. Gselman
7	Tina Skledar	6. a	L. Zdunič

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Aljoša	7. b	L. Zdunič
2	Urška Bajrič	7. c	N. Gselman
3	Nika Krstič	7. c	N. Gselman
4	Nika Žokalj	7. a	N. Gselman
5	Alen Martan	7. c	N. Gselman

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Rok Rozman	8. b	H. Jus Silič
2	Erik Čižič	8. a	H. Jus Silič
3	Saša Kodba	8. c	L. Zdunič
4	Vanessa Lobenwein	8. c	L. Zdunič
5	Timotej Zavec	8. c	L. Zdunič
6	Nik Čoh	8. b	L. Zdunič
7	Živa Ornik	8. a	H. Jus Silič
8	Patrick Breznik	8. b	L. Zdunič

	<u>Tekmovalec</u>	<u>Razred</u>	<u>Mentor</u>
1	Hana Viher	9. c	H. Jus Silič
2	Nuša Kričej	9. c	N. Gselman
3	Aljaž Bračko	9. b	N. Gselman
4	Matevž Šavora	9. b	M. Veček
5	Rok Kušar	9. c	N. Gselman
6	Tomaž Ulaga	9. a	H. Jus Silič

POROČILO Z DRŽAVNEGA TEKMOVANJA

V soboto, 22. 4. 2017, je bilo državno tekmovanje iz matematike za učence 5., 6., 7., 8. in 9. razreda.

Iz naše šole se je na državno tekmovanje uvrstilo 9 učencev.

Dosegli so 1 zlato in 5 srebrnih priznanj.

Andy Premzl (6. a-razred) – SREBRNO PRIZNANJE

Aljoša Podkrajšek (7. b-razred) – ZLATO PRIZNANJE

Saša Kodba (8. c-razred) – SREBRNO PRIZNANJE

Rok Rozman Marinčič (8. b-razred) – SREBRNO PRIZNANJE

Vanesa Lobenwein (8. c-razred) – SREBRNO PRIZNANJE

Hana Viher (9. c-razred) – SREBRNO PRIZNANJE

Aktiv matematikov

ŠOLSKO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU NEMŠKEGA JEZIKA ZA UČENCE 9. RAZREDA



V četrtek, 24. 11. 2016, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju nemškega jezika, ki se ga je udeležilo 5 učencev 9. razreda (Žan Sprinčnik, Anja Topolovec, Tomaž Ulaga, Jan Kovačič in Leon Sovič). Na tekmovanju so učenci 9. a-razreda **Tomaž Ulaga, Jan Kovačič in Leon Sovič** osvojili **bronasto priznanje in se uvrstili na državno tekmovanje**.

V torek, 14. 3. 2017, je na OŠ Janka Padežnika v Mariboru potekalo **državno tekmovanje v znanju nemškega jezika** za učence 9. razreda. Učenci 9. a-razreda Jan Kovačič, Tomaž Ulaga in Leon Sovič so bili na tekmovanju zelo uspešni in so osvojili srebrno priznanje.

Čestitke sodelujočim učencem!

Mentorica: *Ines Pečnik*

REZULTATI TEKMOVANJA IZ ZNANJA LOGIKE 2016/17

Tekmovalo je **164 učencev od 3. do 9. razreda.**

Pridobili so **69** bronastih priznanj.

Razvrstitev dobitnikov priznanj po razredih

3. razred

26 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred	Mentor	
David	Laptuš	3. b	Simona	Kocbek
Neža	Gračner	3. a	Leja	Miljančič
Jan	Pekič	3. c	Edita	Grašič
Medina	Berbič	3. b	Simona	Kocbek
Nejc	Lončar	3. b	Simona	Kocbek
Pia	Počkar	3. c	Edita	Grašič
Neli	Martinčič	3. a	Leja	Miljančič
Jakob	Gvardjančič	3. c	Edita	Grašič
Žan	Meško	3. c	Edita	Grašič
Tia	Nežmah	3. c	Edita	Grašič
Mateja	Petek	3. b	Simona	Kocbek
Lara	Žalek	3. b	Simona	Kocbek
Aljaž	Šavora	3. a	Leja	Miljančič
Tinkara	Brodnik	3. c	Edita	Grašič
Filip	Gradišnik	3. a	Leja	Miljančič
Nick	Krstić	3. a	Leja	Miljančič
Teo	Gaube	3. a	Leja	Miljančič
Lara	Gomolj	3. b	Simona	Kocbek
Tilen	Zemljich	3. b	Simona	Kocbek
Kaja	Čuček	3. b	Simona	Kocbek

4. razred

24 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred	Mentor	
Zala	Silič	4. a	Darja	Nerat
Manca	Umek	4. b	Tatjana	Lasbaher
David	Milojević	4. c	Darja	Majhenič
Ožbolt	Peterin	4. c	Darja	Majhenič
Lea	Korošak	4. c	Darja	Majhenič
Mia	Jeza	4. a	Darja	Nerat
Tim	Robič	4. a	Darja	Nerat
Anej	Verber	4. b	Tatjana	Lasbaher

5. razred

23 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred	Mentor	
Tara	Kastelec	5. b	Blanka	Širovnik
Nik	Ivančič	5. b	Blanka	Širovnik
Ana	Smiljan	5. a	Lidija	Vinter
Gašper	Varžič	5. a	Lidija	Vinter
Nika	Žnidarič	5. a	Lidija	Vinter
Isabela	Tertinek	5. c	Irena	Kos
Patrik	Kerep	5. a	Lidija	Vinter
Filip	Gračner	5. b	Blanka	Širovnik
Anej	Breznik	5. c	Irena	Kos
Maj	Čižič	5. b	Blanka	Širovnik
Jakob	Kršljin Stojić	5. b	Blanka	Širovnik
Matija	Petek	5. b	Blanka	Širovnik

6. razred

25 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred	Mentor	
Andy	Premzl	6. a	Lilijana	Zdunič
Matic	Mergeduš	6. b	Nevenka	Gselman
Tinkara	Kodrič	6. b	Nevenka	Gselman
Mia	Štiglic	6. c	Lilijana	Zdunič
Lana	Kastelic	6. a	Lilijana	Zdunič
Vito	Smodič	6. b	Nevenka	Gselman
Lina	Dragšič	6. b	Nevenka	Gselman
Nina	Gvardjančič	6. c	Lilijana	Zdunič

7. razred

24 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred	Mentor	
Ema	Staklenac	7. a	Nevenka	Gselman
Nik	Vauhnik	7. b	Lilijana	Zdunič
Aljoša	Podkrajšek	7. b	Lilijana	Zdunič
Nika	Krstić	7. c	Nevenka	Gselman
Eva	Imenšek	7. c	Nevenka	Gselman
Melisande	Šneider Duret	7. a	Nevenka	Gselman
Nika	Žokalj	7. a	Nevenka	Gselman
Urška	Bajrić	7. c	Nevenka	Gselman

8. razred

22 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred	Mentor	
Saša	Kodba	8. c	Lilijana	Zdunič
Vanesa	Lobenwein	8. c	Lilijana	Zdunič
Rok	Rozman	8. b	Helena	Jus Silič
Erik	Čižič	8. a	Helena	Jus Silič
Nik	Čoh	8. b	Lilijana	Zdunič
Nace	Siter	8. c	Helena	Jus Silič
Živa	Ornik	8. a	Helena	Jus Silič

9. razred

20 tekmovalcev

Dobitniki bronastih priznanj so:

Ime	Priimek	Razred	Mentor	
Nuša	Kričej	9. c	Nevenka	Gselman
Nino	Mešič	9. b	Marjan	Veček
Hana	Viher	9. c	Helena	Jus Silič
Aljaž	Bračko	9. b	Nevenka	Gselman
Matevž	Nerat	9. b	Nevenka	Gselman
Luka	Kalšek	9. c	Nevenka	Gselman

Na državno tekmovanje, ki je bilo v soboto, **22. 10. 2016**, so se uvrstili naslednji učenci:

- iz 7. razreda: **Ema Staklenac**;
- iz 8. razreda: **Saša Kodba, Vanesa Lobenwein, Rok Rozman Marinčič, Erik Čižič, Nik Čoh, Nace Siter, Živa Ornik**;
- iz 9. razreda: **Nuša Kričej, Nino Mešič, Hana Viher**.

Osvojili so 1 zlato in 2 srebrni priznanji:

Saša Kodba (8. razred) – ZLATO PRIZNANJE

Ema Staklenac (7. razred) in Hana Viher (9. razred) – SREBRNO PRIZNANJE



Fosili 4. a

ODBOJKA – STAREJŠE DEKLICE

Finale območnega tekmovanja

V ponedeljek, 19. 12. 2016, smo se z učenkami pomerile na finalu za območnega prvaka v odbojki za starejše deklice. Šolo so zastopale naslednje učenke: **Ana Sporiš, Nika Majhenič, Živa Ornik, Brina Kurnik, Vita Kajšler, Lora Ferčal, Rasina Bajsič in Eva Imenšek.**

Rezultati:

OŠ Miklavž : OŠ Fram = **1 : 2** (25 : 15, 25 : 27, 15 : 17)

OŠ Miklavž : OŠ D. F. Hoče = **0 : 2** (4 : 25, 8 : 25)

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ D. F. Hoče
2. mesto – OŠ Selnica
3. mesto – OŠ Fram
- 4. mesto – OŠ Miklavž**

Učenke so dosegle 4. mesto in izpadle iz nadaljnjega tekmovanja.



MALA ODBOJKA – MLAJŠE DEKLICE

Predtekmovanje za območnega prvaka obmariborskih šol

V ponedeljek, 27. 3. 2017, smo se z učenkami pomerile na predtekmovanju za območnega prvaka v mali odbojki za deklice. Šolo so zastopale naslednje učenke: **Eva Imenšek, Aneja Martan, Emanuela Štrucl Rojko, Nika Milošič** (7. razred), **Lina Dragšič, Julija Sagadin, Tinkara Kodrič** (6. razred), **Ana Smiljan** (5. razred), **Paulina Kaučič** in **Lana Derčaj** (4. razred).

Rezultati:

OŠ Miklavž : OŠ J. G. Ruše = **0 : 2** (12 : 25, 10 : 25)

OŠ Miklavž : OŠ Fram = **0 : 2** (25 : 6, 25 : 7)

OŠ Selnica – ekipa ni prišla na tekmo

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ Fram

2. mesto – OŠ J. G. Ruše

3. mesto – OŠ Miklavž

4. mesto – OŠ Selnica

Naše učenke so bile najmlajše. Dosegle so 3. mesto in izpadle iz nadaljnega tekmovanja. Čestitke vsem za borbenost in dobre poteze!



POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2016/17

Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** – STAREJŠI DEČKI 2002 in mlajši

OBČINSKO PRV. MB okolica 1. turnir je bil igran v telovadnici OŠ Miklavž, v četrtek, 20. 10. 2016:

OŠ Miklavž	OŠ Ruše	43 : 21
OŠ Ruše	OŠ Lovrenc	15 : 51
OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	45 : 26

FINALNI turnir je bil odigran v telovadnici OŠ Miklavž, v četrtek, 10. 11. 2016:

	OŠ Miklavž	OŠ Sladki Vrh	45 : 19	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Lovrenc 3. OŠ Šentilj 4. OŠ Sladki Vrh
	OŠ Šentilj	OŠ Lovrenc	26 : 19	
Za 3. mesto	OŠ Šentilj	OŠ Sladki Vrh	43 : 14	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	45 : 28	

PODROČNO PRVENSTVO – turnir je bil odigran v telovadnici OŠ Miklavž, v ponedeljek, 21. 11. 2016:

Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Tabor I	45 : 20	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ l. Pliberška 3. OŠ Tabor I 4. OŠ Lovrenc
Polfinale	OŠ L. Pliberška	OŠ Lovrenc	24 : 10	
Za 3. mesto	OŠ Tabor I	OŠ Lovrenc	28 : 26	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ L. Pliberška	43 : 34	

DRŽAVNO PRV. ¼ FINALE – turnir je bil odigran v telovadnici OŠ Miklavž, v torek, 17. 1. 2017:

OŠ Miklavž	OŠ Neznanih talcev DRAVOGRAD	54 : 21	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ NT Dravograd 3. OŠ Mozirje
OŠ Mozirje	OŠ Neznanih talcev DRAVOGRAD	39 : 40 ^{pp}	
OŠ Miklavž	OŠ Mozirje	53 : 23	

DRŽAVNO PRV. ½ FINALE – turnir je bil odigran v telovadnici OŠ I Mur. Sobota, v četrtek, 16. 2. 2017:

OŠ I Mur. Sobota	OŠ Križevci	46 : 22	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ I Murska Sobota 3. OŠ Križevci
OŠ Miklavž	OŠ Križevci	41 : 27	
OŠ Miklavž	OŠ I Mur. Sobota	47 : 33	

DRŽAVNO PRV. FINALE DIVIZIJE VZHOD – igrano v OŠ Poljčane, v ponedeljek, 20. 3. 2017:

OŠ Poljčane	OŠ PTrubarja Laško	27 : 49
OŠ Miklavž	OŠ Podčetrtek	27 : 41
OŠ PTrubarja LAŠKO	OŠ Miklavž	53 : 29
OŠ Podčetrtek	OŠ Poljčane	47 : 41

Na finalni turnir državnega prvenstva sta se uvrstili **OŠ PT Laško in OŠ Podčetrtek**

Šolska ekipa:

KORES Andraž, KAČIČNIK H. Staš, RAUŠL Domen, KALŠEK Luka, TERZER Matic, BRUNEC Miha, BRUNEC Tilen, URBAS Nik, MARTAN Alen, KAUČIČ Žan, ŽALEK Matic, ROMIH Staš, MEŠKO Blaž, CELCER Žan.

Trenerji ekipe:

KALEZIČ Miro, Milič Sašo, PEKLAR Nino.



POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2016/17

Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** MLAJŠI DEČKI rojeni 2004 in mlajši

OBCINSKO PRV. MB Okolica – 1. Turnir: je bil odigran v tel. OŠ Miklavž, v sredo, 8. 3. 2017:

OŠ Miklavž	:	OŠ Starše	48 : 17
OŠ Starše	:	OŠ Duplek	16 : 25
OŠ Miklavž	:	OŠ Duplek	53 : 17

FINALNI turnir: je bil odigran v OŠ Lovrenc na Pohorju, v petetek, 10. 3. 2017:

	OŠ Lovrenc	OŠ Miklavž	35 : 46	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Šentilj 3. OŠ Lovrenc 4. OŠ Duplek
	OŠ Šentilj	OŠ Duplek	36 : 26	
za 3. Mesto	OŠ Lovrenc	OŠ Duplek	41 : 19	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	37 : 27	

PODROČNO PRVENSTVO: turnir je bil igran v telovadnici OŠ Miklavž, v petek, 21. 3. 2014:

	OŠ Miklavž	OŠ Tabor I	45 : 18	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Šentilj 3. OŠ B. Iliča 4. OŠ Tabor I
	OŠ Šentilj	OŠ B. Iliča	21 : 18	
za 3. Mesto	OŠ B. Iliča	OŠ Tabor I	38 : 14	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	49 : 24	

DRŽAVNO PRV. ¼ FINALE – 1. SKUPINA: igrano v OŠ Miklavž, v torek, 21. 3. 2017:

Ker je OŠ Koroški jeklarji iz Raven na Koroškem odpovedala sodelovanje, sta se v nadaljnje tekmovanje uvrstili **OŠ Miklavž** in OŠ G. Šiliha, Velenje.

DRŽAVNO PRV. ½ FINALE – 2. SKUPINA igrano v OŠ KDK Šoštanj, v petek, 21. 4. 2017:

OŠ Miklavž	OŠ KDK Šoštanj		KONČNI VRSTNI RED:
OŠ Miklavž	OŠ Šentilj		
OŠ KDK Šoštanj	OŠ Šentilj		

Med najboljših 8 šol v Sloveniji se je uvrstila OŠ

Šolska ekipa:

BRUNEC Miha, BRUNEC Tilen, URBAS Nik, KAUCIČ Žan, ŽALEK Matic, MARTAN Alen, ROMIH Staš, DROŽDEK Lan, MEŠKO Blaž, CELCER Žan, MARTAN Rene, IVANČIČ Nik, KURNIK Nejc, LAMPREHT Luka.

Trenerji ekipe:

KALEZIČ Miro, PEKLAR Nino, OZMEC Rok.



KOŠARKA za ML. dečke

DRŽAVNO PRVENSTVO - FINALE DIVIZIJE VZHOD



Turnir je bil odigran v OŠ I Murska Sobota v sredo, 17. maja 2017:

OŠ I M. SOBOTA	OŠ PODČETRTEK	27 : 56
OŠ MIKLAVŽ	OŠ DOMŽALE	24 : 36
OŠ PODČETRTEK	OŠ MIKLAVŽ	35 : 31
OŠ DOMŽALE	OŠ I M. SOBOTA 1	55 : 21

MED NAJBOLJŠE 4 ŠOLE V SLOVENIJI STA SE UVRSTILI **OŠ PODČETRTEK** IN **OŠ DOMŽALE**.

Šolska ekipa OŠ Miklavž:

1. BRUNEC Miha, 2. BRUNEC Tilen, 3. URBAS Nik, 4. KAUČIČ Žan, 5. ROMIH Staš, 6. ŽALEK Matic, 7. MARTAN Alen, 8. KURNIK Nejc, 9. DROŽDEK Lan, 10. MEŠKO Blaž, 11. CELCER Žan, 12. IVANČIČ Nik, 13. LAMPREHT Luka, 14. MARTAN Rene.

Trenerja: Kalezič Miro, Peklar Nino.



KLJUB IZPADU EKIPI ČESTITAMO ZA ODLIČEN REZULTAT!

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2016/17

Vrsta tekmovanja: **NOGOMET** – STAREJŠI PIONIRJI 2002 in mlajši

OBCINSKO PRV. obmariborske šole – igrano v DRAŠ centru, v sre 7.12.2016.

OŠ MIKLAVŽ	: OŠ DUPLEK	4 : 1
OŠ MIKLAVŽ	: OŠ ŠENTILJ	5 : 1
OŠ DUPLEK	: OŠ ŠENTILJ	3 : 1

OBCINSKO PRV. – FINALE obmariborske šole – igrano v DRAŠ centru, v sredo, 14. 12. 2016

	OŠ FRAM	OŠ VOLIČINA	0 : 1	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Ruše 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Voličina 4. OŠ Starše
	OŠ MIKLAVŽ	OŠ KUNGOTA	2 : 0	
	OŠ RUŠE	OŠ RAČE	3 : 2	
	OŠ STARŠE	OŠ DUPLEK	4 : 1	
1. polfinale	OŠ MIKLAVŽ	OŠ VOLIČINA	0 : 0, 3 : 1 po penalih	
2. polfinale	OŠ RUŠE	OŠ STARŠE	1 : 0	
za 3. Mesto	OŠ VOLIČINA	OŠ STARŠE	2 : 2, 4 : 2 po penalih	
FINALE	OŠ MIKLAVŽ	OŠ RUŠE	1 : 1, 4 : 5 po penalih	

PODROČNO PRV. – igrano v DRAŠ centru, v petek, 31. 1. 2017.

polfinale	OŠ D.KOBALA	OŠ MIKLAVŽ	4 : 3	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ D. Kobala 2. OŠ F. Prešerna 3. OŠ Miklavž 4. OŠ Ruše
polfinale	OŠ F.PREŠERNA	OŠ RUŠE	2 : 1	
za 3. mesto	OŠ MIKLAVŽ	OŠ RUŠE	2 : 1	
FINALE	OŠ D.KOBALA	OŠ F.PREŠERNA	4 : 2	

1/4 FINALNI TURNIR DRŽAVNEGA PRV., odigran v torek, 14. 2. 2017 v OŠ Kidričevo:

OŠ KIDRIČEVO	OŠ LJUBEČNA	5 : 3	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ MIKLAVŽ 2. OŠ Kidričevo 3. OŠ Ljubečna 4. OŠ Livada
OŠ MIKLAVŽ	OŠ LIVADA	7 : 0	
OŠ KIDRIČEVO	OŠ MIKLAVŽ	1 : 3	
OŠ LJUBEČNA	OŠ LIVADA	4 : 4	
OŠ MIKLAVŽ	OŠ LJUBEČNA	6 : 2	
OŠ KIDRIČEVO	OŠ LIVADA	4 : 2	

1/2 FINALNI TURNIR DRŽAVNEGA PRV., odigran v OŠ FG Prevalje, v torek, 4. 4. 2017:

OŠ FG PREVALJE	OŠ BELTINCI	2 : 3	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ MIKLAVŽ 2. OŠ Beltinci 3. OŠ F. Prešerna , MB 4. OŠ FG Prevalje
OŠ MIKLAVŽ	OŠ F. PREŠERNA , MB	1 : 1	
OŠ MIKLAVŽ	OŠ BELTINCI	9 : 1	
OŠ FG PREVALJE	OŠ F. PREŠERNA , MB	3 : 3	
OŠ F. PREŠERNA , MB	OŠ BELTINCI	3 : 8	
OŠ FG PREVALJE	OŠ MIKLAVŽ	2 : 10	

FINALNI TURNIR DRŽAVNEGA PRV., odigran v OŠ , v 4. 2017

polfinale	OŠ KIDRIČEVO			KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ 2. OŠ 3. OŠ 4. OŠ
polfinale	OŠ MIKLAVŽ			
za 3. mesto				
FINALE				

Tekmovanje se še ni zaključilo (torej finale).

Naša šolska ekipa:

FRANCI Nino, KORES Andraž, SAGADIN Kristjan, MILOŽIČ Tin, GRANULA Sergej, POLANC Patrik, ULAGA Tomaž, BERGLEZ Jakob, FRAS Niko, DRUŽOVEC Rene, PEČNIK Gašper, SPRINČNIK Žan.

Vodja ekipe: KALEZIČ Miro.

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2016/17

Vrsta tekmovanja: **NOGOMET** – MLAJŠI PIONIRJI 2004 in mlajši

OBČINSKO PRV. obmariborske šole – odigrano v Dvorani Lent, v sredo, 3. 5. 2017.

OŠ MIKLAVŽ	: OŠ HOČE	3 : 0 bb
OŠ HOČE	: OŠ ŠENTILJ	0 : 3 bb
OŠ MIKLAVŽ	: OŠ ŠENTILJ	1 : 2

V nadaljevanje tekmovanja sta se uvrstili OŠ Šentilj in OŠ Miklavž.

Naša šolska ekipa:

1. FRANCI Nik, 2. HUDIN Nej, 3. HEDL Aljaž, 4. FRANCI Jure,
5. KAMPLET Gašper, 6. REPNIK Vid, 7. ČEH Kristjan, 8. ČERVEK Andraž,
9. MEŠKO Blaž 10. POGORELEC Matic.

Vodja ekipe: KALEZIČ Miro.



VELIKO USPEHA V NADALJEVANJU TEKMOVANJA !

12. OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

V četrtek, 18. 5. 2017, je bilo predtekmovanje 12. OTROŠKE VARNOSTNE OLIMPIJADE na igrišču OŠ Ludvik Pliberšek v Mariboru. Tekmovanje je organizirala Policijska postaja Maribor II. Sodelovalo je 15 skupin osnovnih šol iz Maribora in okolice. Našo šolo je zastopalo 11 učencev iz 4. a, 4. b in 4. c-razreda.

	IME IN PRIIMEK	RAZRED
1.	MIJA JEZA	4. a
2.	ANA MARIJA KRŠLJIN STOJČ	4. a
3.	LANA NOVAK	4. a
4.	ŠPELA LEICH	4. b
5.	ADRIJANA RODOŠEK	4. b
6.	MANCA UMEK	4. b
7.	NEJA GYOREK	4. c
8.	LANA JAKOPOVIČ	4. c
9.	LEA KOROŠAK	4. c
10.	NIKA ŠPREM	4. c
11.	ALINA VAUHNİK	4. c

Tekmovali so v štirih igrah, kjer so pokazali znanje o prometu, naravnih nesrečah, delu gasilcev, vojakov, policistov in o varni uporabi interneta. Spretni so morali biti pri vožnji s kolesom in pri gašenju ter imeti nekaj sreče pri igri človek ne jezi se. Med igrami je bilo dovolj časa, da smo si lahko ogledali razstavljenе pripomočke, vozila in živali, ki jih pri delu uporabljajo policisti, gasilci, reševalci in vojaki.

Čas nam je hitro minil in naenkrat je bilo konec prijetnega druženja z vrstniki. Učenci naše šole so zasedli 7. mesto.



Mentorica: Darja Nerat

Tekmovanje v gradnji mostov iz špagetov

»Ali je kaj trden most?« smo se z ekipo naše šole spraševali na 8. mednarodnem tekmovanju v izgradnji mostov iz špagetov na Fakulteti za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo, na katerem je sodelovalo 13 fakultet, 5 srednjih šol in 10 osnovnih šol.



Tekmovanje za osnovnošolce »mini AJKTM« je potekalo v petek, 5. 5. 2017, na Srednji gradbeni šoli in gimnaziji Maribor. Tekmovalci so zasnovali in zgradili most iz špagetov po pravilih, ki so bila podana pred začetkom tekmovanja:

- razpon mostu 40 cm,
- širina mostu 10 cm,
- največja skupna masa mostu 1000 g.

Kot gradbeni material se uporabljajo le špageti in vroče lepilo.

Učenci iz ekipe naše šole, ki so jo sestavljali Maša Jeza (8. b), Saša Kodba (8. c) in Tomaž Ulaga (9. a), so se dela lotili zelo predano in suvereno. Odlično medsebojno sodelovanje, iznajdljivost, spretnost in nasploh navdušenje nad delom so pripomogli k odličnemu rezultatu.

Njihov most, ki je tehtal 860 g, je zdržal obremenitev 66,33 kg, kar je bil 2. najboljši rezultat tekmovanja osnovnošolcev.

Čestitke za odličen rezultat!

Mentorica: *Helena Jus Silič*





POTUJOČA LIKOVNA RAZSTAVA BODI UMETNIK »IGRAJ SE Z MANO«



Na naši šoli gostimo potujočo razstavo organizatorjev Centra Janeza Levca Ljubljana in Društva za kulturo inkluzije, ki že deset let širita inkluzijo z likovno razstavo. **Njihov cilj je organizacija dejavnosti, kjer se skozi različne aktivnosti brišejo meje med osebami s posebnimi potrebami in ostalo populacijo.**

V projekt je vključenih **342** sodelujočih ustanov iz vse Slovenije in tujine, **6131** likovnih del in **865** mentorjev.

Razstavo likovnih del so pomagale postaviti učenke 7. razreda v sodelovanju z 2. razredom. Koncept takih razstav je, da so zasnovane tako, da jih otroci postavijo sami in da sočasno potekajo tudi druge aktivnosti. Zato je bila otvoritev razstave v okviru prireditve Šport špas, 13. 5. 2017.



DOBRI REZULTATI MI DAJEJO MOČ

Žiga Zagoranski živi na Skokah in obiskuje 8. razred Osnovne šole Miklavž na Dravskem polju. Trenira kickbox in teakwondo ter se udeležuje največjih tekmovanj v Sloveniji in zunaj naših meja. V teh letih je dosegel veliko dobrih rezultatov in osvojil mnogo medalj, pokalov ter odličij. O svojih uspehih ne govori, čeprav bi se lahko velikokrat pohvalil z njimi. Zaradi športnih dosežkov ga uvrščajo med vrhunske športnike, poznamo pa ga tudi kot preprostega, prijetnega in prijaznega fanta.



Kdo te je navdušil za kickbox in teakwondo?

»Za šport me je navdušil moj oče, saj je tudi on treniral karate.«

Koliko časa že treniraš?

»Trenirati sem začel, ko sem bil star pet let. Pri sedmih letih sem začasno prenehal s treningi. Sošolci so me namreč navdušili za igranje nogometa, ki sem ga intenzivno treniral do desetega leta, nato pa sem se znova vrnil h kickboxu in teakwondoju.«

Kako potekajo tvoji treningi?



»Moji treningi so zelo naporni. Vodi jih Tomaž Barada, najboljši kickboxer in teakwondojist na svetu. Treningi trajajo eno uro ali pa celo več. Potekajo pa tako, da začetnemu obveznemu segrevanju, ki traja 10–15 minut, sledijo vaje za koordinacijo, nato pa največkrat nadaljujemo s sparingi (borbami). Po končanem treningu naredimo še vaje za raztezanje. Se pa treningi razlikujejo glede na časovna obdobja. V tekmovalnem času so intenzivnejši, ko pa ni tekmovanj, so malo manj intenzivni. Takrat treniramo tehnično izvedbo borbe, kakor tudi forme. Forme so točno določeni vzorci vaj, ki jih mora učenec izvajati po točno določenem zaporedju. Kakor pri

matematiki. Če niso izvedeni pravilno, je rezultat nepravilen.

Treninge imam vsak delovni dan popoldan, ob sredah in petkih pa še zjutraj. V sredo in v petek zjutraj ob 7.⁰⁰. Takrat se trening izvaja v fitnesu, kjer delam vaje za moč in hitrost. Sobote so predvidene za različna tekmovanja.«

Katere države si že obiskal in katera se ti je najbolj vtisnila v spomin?

»Največ potujemo po sosednjih državah, vsako leto pa se januarja odpravimo na Nizozemsko, kjer se odvija eno pomembnejših tekmovanj v Evropi v taekwondoju Dutch open. Bil sem tudi že v Španiji in na Irskem – v Dublinu. Najbolj se mi je v spomin vtisnila Irska, leta 2016, saj sem takrat postal svetovni podprvak v disciplini Lightcontact do 47 kg.«

Katere so bile tvoje zadnje tekme?



»Moja zadnja večja tekma v tujini je bila 11. 2. in 12. 2. 2017 na Evropskem pokalu v Karlovcu na Hrvaškem, ki se je je udeležilo več kot 2000 tekmovalcev. V svoji kategoriji do 47 kg v disciplini Light contact sem zmagal in premagal Martina Balinta z Madžarske, ki se ponaša z naslovom Svetovnega prvaka v disciplini Semi contact.

Zadnja večja tekma v Sloveniji je bilo Državno prvenstvo v Zagorju ob Savi 18. 3. 2017, kjer sem v

obeh disciplinah, v katerih tekmujem, že drugič zapored osvojil naslov državnega prvaka v kategoriji do 47 kg.«

Kaj ti pomenijo dobri rezultati in priznanja? Katera priznanja krasijo tvojo sobo in katero od njih ti je še posebej pomembno?

»Dobri rezultati mi pomenijo veliko, dajejo mi moč in voljo za delo naprej, še posebej pa tisti z velikih tekmovanj. V mojo sobo že prihaja nova vitrina za pokale in medalje, saj je sedanja prepolna.«

Kako prenašaš zmago in kako poraz?

»Razveselim se vsake zmage in dobrega rezultata. Je pa velika razlika med zmago na državnem prvenstvu in zmago na evropskem ali svetovnem prvenstvu. Porazi so vedno boleči in se zaradi njih ne moreš preveč veseliti. Toda ob porazih se veliko naučim, zato vem, da me neuspeh ne sme užalostiti. Ne glede na vse glavo držim pokonci.«



Kdo te najbolj spodbuja in ti stoji ob strani?

»Vsakemu tekmovalcu podpora pomeni zelo veliko, zato sem zelo hvaležen vsem, ki navijajo zame.

Ko vem, da so ob meni in navijajo zame, se tudi bolje borim. Podpirajo me starši – oče Igor, mama Bernarda, sestra Doroteja, sorodniki, sotekmovalci, sošolci in prijatelji.«

Ali imaš poleg napornih treningov še čas za šolsko delo?

»Največ časa za šolske obveznosti imam ob nedeljah. Seveda pa se morajo šolske obveznosti opravljati tudi sproti. To je čas, ki ga imam pred treningi, in sicer med 15.⁰⁰ in 17.⁰⁰. Takrat naredim naloge in se pripravim za naslednji dan.«

Žiga, zahvaljujem se ti za pogovor. Čestitam ti za vse dosežke in ti želim še veliko uspehov na tvoji športni in življenjski poti.

Eva Vogrin, 8. c



Sašo Rečnik, 7. a

V MESECU APRILU SMO OBISKALI BERLIN

Učenci obveznega in neobveznega izbirnega predmeta nemščina, 7., 8. in 9. razred smo preživeli dva zanimiva dneva v glavnem nemškem mestu. Po nočni vožnji in vmesnih postankih na nemških postajališčih smo prispeli do prve znamenitosti **Olimpijskega stadiona**, ki sodi med zgodovinske športne objekte v Evropi, zgrajen je bil za olimpijske igre leta 1936. Stadion smo si tudi ogledali:



PRED OLIMPIJSKIM STADIONOM



Po začetnem navdušenju ob obisku 3,5 milijonskega mesta smo pot nadaljevali do naslednjih znamenitosti. Najprej smo zagledali 67 metrov visok Steber zmage »**Siegestsäule**«, ki so ga postavili v spomin na pruske zmage, kmalu zatem pa še »**Brandenburška vrata**«, ki so bila zasnovana kot slavalok miru. Danes simbolizirajo spravo med Vzhodom in Zahodom:



»**SIEGESTÄULE**«



»**BRANDENBURGER TOR**«



Nemški parlament »**Reichstag**« in »**Bundestkanzleramt**«, urad zvezne kanclerke Angele Merkel smo samo fotografirali:



»DEUTSCHE REICHSTAG«

»BUNDESKANZLERAMT«



Vodič Aleš nam je razložil, kaj si bomo ogledali, ugotovili smo, da je pred nami še dolga pot:



V Berlinu je veliko cestnih umetnikov, ki privabljajo radovedne poglede obiskovalcev ali vas celo nahranijo:



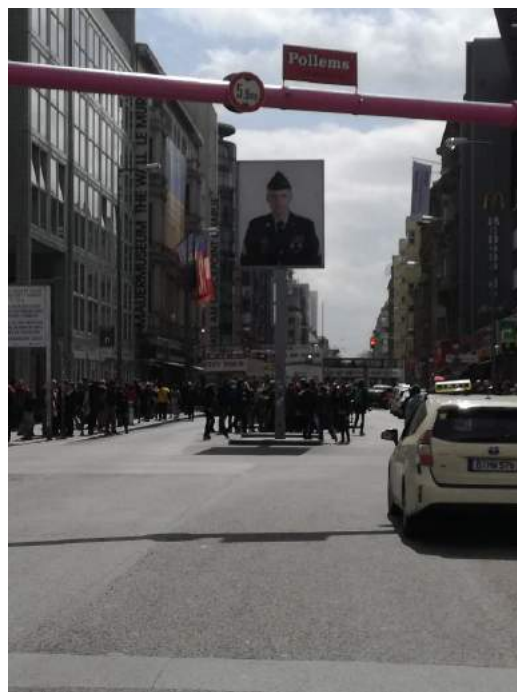
Berlinčani obiskovalce prevažajo po centru na različne načine, mi smo si izbrali tistega najcenejšega:



Na **Potsdamskem trgu** smo si ogledali ostanek **berlinskega zidu**, nekoč 150 km dolga meja med vzhodnim in zahodnim Berlinom:



CHECKPOINT CHARLIE, nekdanja kontrolna točka med vzhodnim in zahodnim delom mesta. Eden najbolj znanih mejnih prehodov v času razdeljenega Berlina med letoma 1945 in 1990.



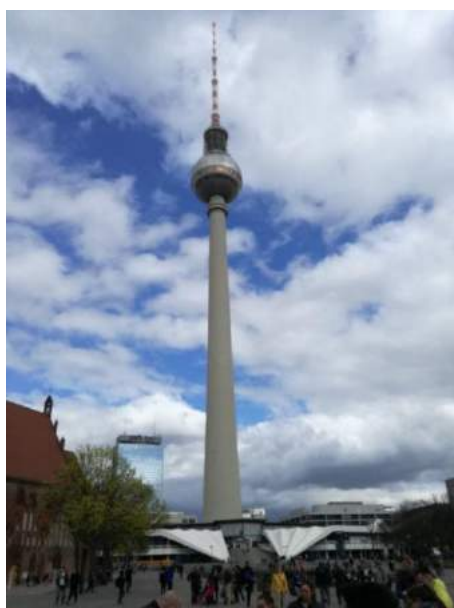
ČOKOLADNICA »SCHOKOWELT RITTER SPORT«, kjer smo si sestavili svojo čokolado:



MUZEJSKI OTOK: v Berlinu stoji 153 muzejev. Najbolj znani je kompleks muzejev, ki stoji na otoku na reki Spree:



ALEXANDERPLATZ, trg se imenuje po ruskem carju Aleksandru I., ki je nekoč tu pregledoval vojaške enote. Na sredi trga se dviga televizijski stolp – **Fernsehturm**, visok 362 metrov, ki presega celo pariški Eifflov stolp:

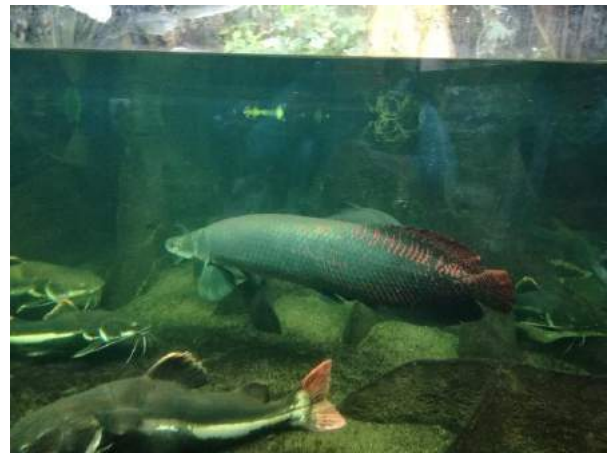


BERLINSKI ŽIVALSKI VRT Z AKVARIJEM, ki se lahko pohvali z največjim številom različnih živalskih vrst, saj se njihovo število povzpne do 1.500. Prav tako je največji glede na število živali. Našteli so jih okrog 17.000:



UTRINKI ...



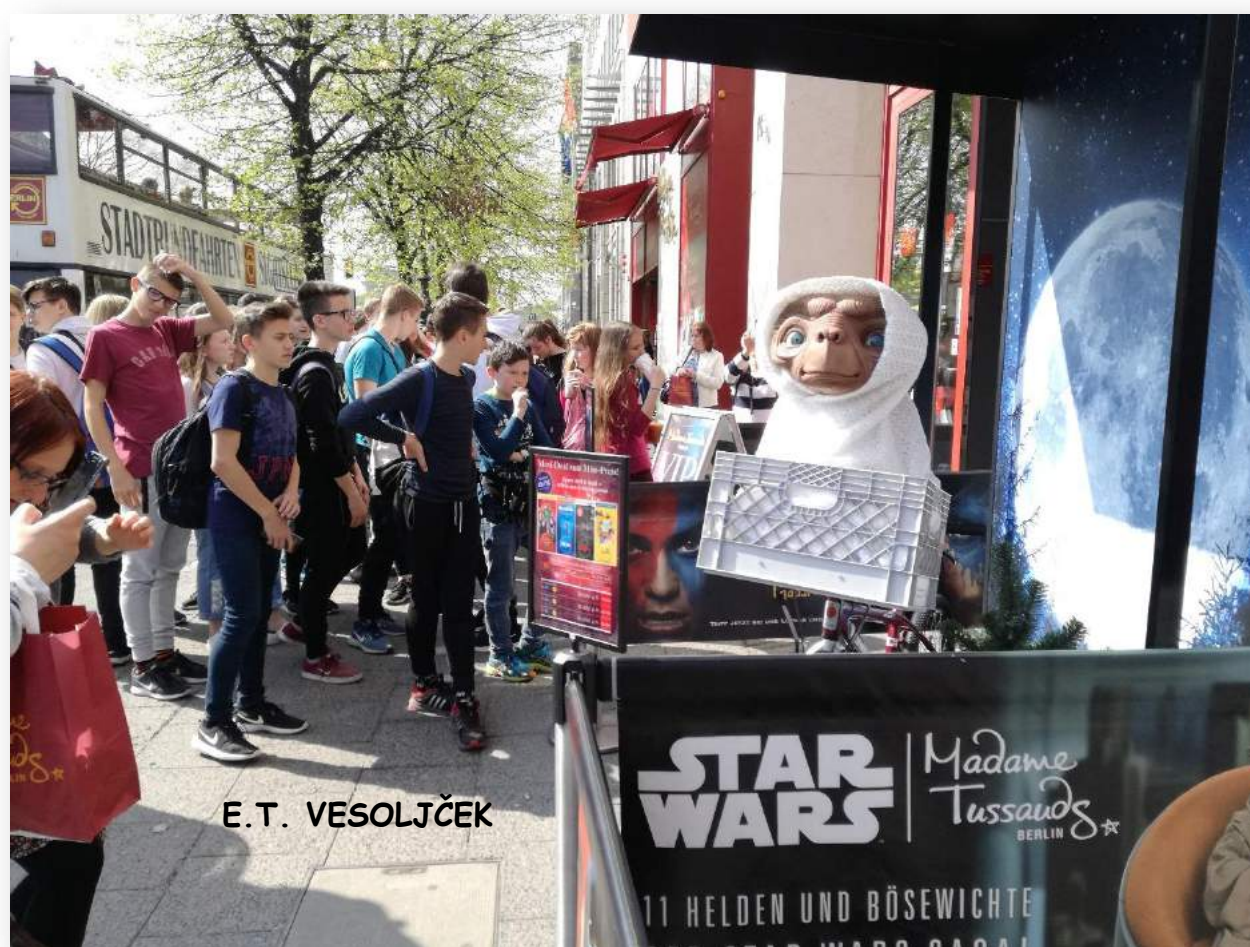




Železniška postaja Zoo se nahaja nasproti živalskega vrta, znana po knjigi o rosnu mladih odvisnikih z naslovom »Mi, otroci s postaje Zoo«:



Muzej voščenih lutk Madame Tussauds:



E.T. VESOLJČEK



Z BARACKOM OBAMO





Po ogledu muzeja voščenih lutk nas je čakala še pot domov. Seveda se je bilo treba še okrepčati:



Po napornih dveh dnevih smo polni lepih in prijetnih občutkov zapuščali glavno mesto Nemčije. In kam nas bo pot vodila naslednjič? Govori se, da bomo odkrivali znamenitosti mesta Köln, Bonn in se še malo pozabavali v parku Phantasia Land. Bomo videli...

Učenci in učenke izbirnega in neobveznega izbirnega predmeta nemščina z učiteljico nemškega jezika Ines Pečnik.

EKSKURZIJA UČENCEV, KI OBISKUJEJO TEČAJ NEMŠKEGA JEZIKA 1., 2. IN 3. RAZRED

»GRAD ROSEGG«

Prvi teden v maju, takoj po počitnicah, smo se v soboto odpravili na težko pričakovano ekskurzijo. Tokrat smo si izbrali grad Rosegg, ki velja za eno izmed 10 top destinacij avstrijske Koroške.

Pot nas je vodila po Dravski dolini, proti Celovcu, zato je bil postanek za malico v Avstriji pričakovan:



Mimo Vrbskega jezera »Wörthersee«:



Kraj Rosegg ima barvito okolico:



Prispeli smo do gradu:





POLNI PRIČAKOVANJ IN DOBRE VOLJE



OGLED GRADU ROSEGG

Grad Rožek je v lasti družine Liechtenstein že od leta 1831. Leta 1997 so začeli zgodovino gradu prikazovati v podobah voščenih lutk.



UDELEŽENCI ESKURZIJE UČENCI PODRUŽNICE DOBROVCE IN OŠ
MIKLAVŽ:



Sprehod po gradu:



Pri gradu živi princ Liechtensteinski s svojo družino, žal ga nismo videli. Steno gradu krasi slika njegove družine:



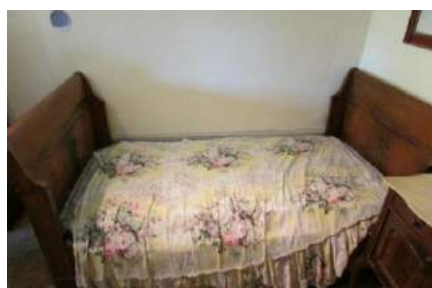
Grad Rosegg je hkrati tudi muzej voščenih lutk:







Življenje na gradu:



Na poti do labirinta:





Pot smo nadaljevali do živalskega vrta, kjer smo pred ogledom še malicali in preizkusili igrala:







Prišel je čas vrnitve domov, polni lepih vtisov smo se odpravili proti domu.

Učenci in učenke, ki obiskujejo tečaj nemškega jezika z učiteljico Ines Pečnik.

MATEMATIČNI IZZIVI ...

$$\begin{array}{rcl}
 \text{bee} + \text{frog} & = & 10 \\
 \text{frog} - \text{bee} & = & 8 \\
 \text{frog} \times \text{bee} & = & ?
 \end{array}$$

ČE JE:

$$5 + 3 = 28$$

$$9 + 1 = 810$$

$$8 + 6 = 214$$

$$5 + 4 = 19$$

POTEM JE $7 + 3 = \underline{\hspace{2cm}} ???$



Matematični kvadrat

V devet praznih kvadratkov znotraj zelenega polja vstavi števila od 1 do 9 tako, da vsako število nastopa le enkrat (5 in 8 sta že vpisani). Pri tem moraš dobiti pravilne rezultate v vrsticah in stolpcih.

Ne pozabi na matematično pravilo: množenje in deljenje imata prednost pred seštevanjem in odštevanjem!

	×		−		=	12
−		+		×		
	×	7	+		=	16
+		−		÷		
5	+		−		=	8

=	=	=
12	3	12

Pripravila: *Helena Jus Silič*

MATEMATIČNI IZZIVI ŽIGE IZ 2. A

Na banki je bilo 25.000.000 EUR. Tatovi so ukradli 186.000 EUR. Od tega denarja je policija našla 98.000 EUR.

Koliko denarja je ostalo na banki?

Račun: _____

Odgovor: _____

Koliko evrov ni našla policija?

Račun: _____

Odgovor: _____

V trgovini je bilo 100 rogljičkov. Prišlo je 12 kupcev in vsi so kupili po pet rogljičkov.

Koliko rogljičkov je ostalo?

Račun: _____

Odgovor: _____

V trgovini je bilo 55 paketov gumic. 35 velikih in 20 malih. Veliki paket je stal 21 EUR, mali pa 14 EUR.

Koliko EUR bi potreboval, da bi lahko kupil vse pakete?

Račun: _____

Odgovor: _____

V modrem bloku je 25 otrok in 67 odraslih. V rumenem bloku pa 35 otrok in 69 odraslih.

Koliko otrok je v obeh blokih?

Račun: _____

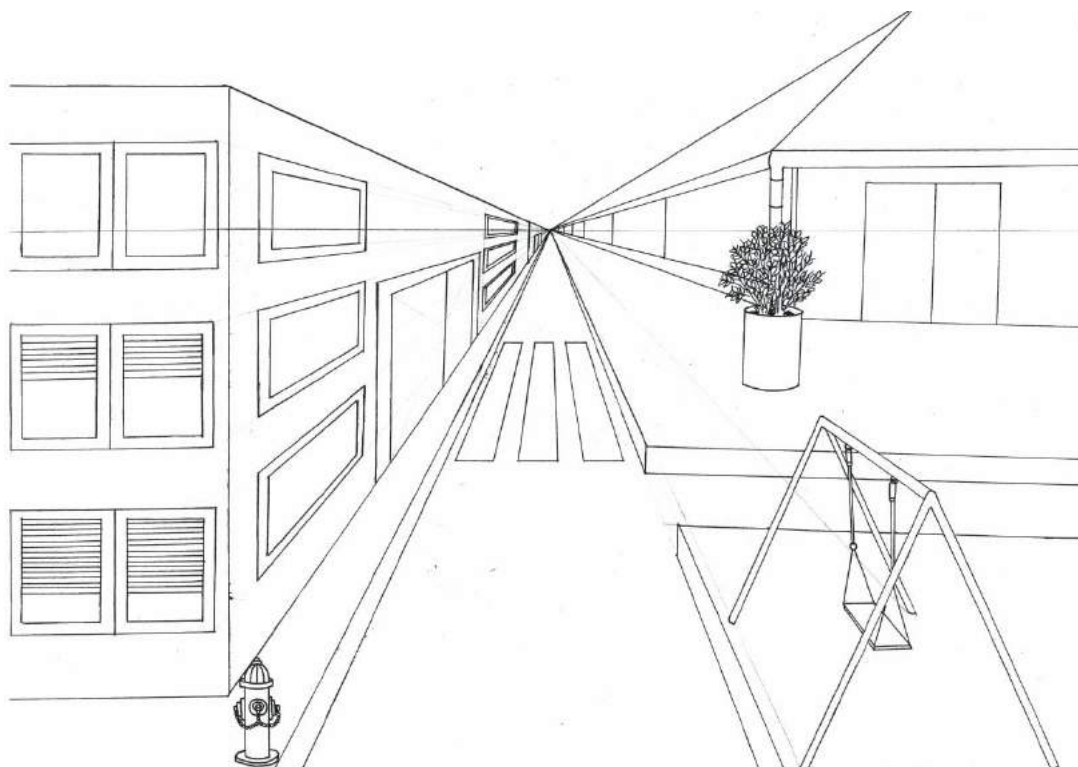
Odgovor: _____

Koliko odraslih živi v obeh blokih skupaj?

Račun: _____

Odgovor: _____

Pripravil: Žiga Silič, 2. a



Katarina Hlede Jelen, 9. c